

DE MILITAIRE SPECTATOR

MAANDBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Hoofdred.: M. R. H. CALMEYER, Luit.-Generaal v. d. Gen. Staf
Redactie: G. J. LE FEVRE DE MONTIGNY, Kol. v. d. Gen. Staf
J. J. DE WOLF, Kolonel der Genie
B. KONING, Luit.-Kolonel van de Generale Staf
W. DEN TOOM, Luitenant-Kolonel-Waarnemer
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Majoor der Infanterie.

120ste JAAR

Nr 12

Dec. 1951

Nadruk
verboden

Abonnement f 3. per kwartaal. Overzeese Gewesten en Buitenland f 15.- p. jaar, Losse ex. f 1.25

MOORMAN'S PERIODIEKE PERS, Zwarteweg 1, Den Haag, Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Legerorders	702
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	703

Redactioneel gedeelte

De tactiek in de moderne oorlog. De tactiek der verbonden wapens, door E. J. C. van Hootegem, Majoor der Infanterie	710
Gevechtinlichtingendienst, door S. D. Catalani, Eerste-luitenant der Infanterie	717
De reactie op het geval Stubb, door B. Koning, Luitenant-Kolonel van de Generale Staf	730
Het Infanteriegeluidmeet-peloton, door J. G. J. van der Hulst, Kapitein der Artillerie	732
Engelands EM-2 gaat Lee Enfield vervangen, door D. Hendrikse, Res.-Eerste Luitenant A.D.	736
Samenwerking tussen Geneeskundige Dienst en andere diensten, door M. B. Bloch, Res.-Dirigerend Officier van Gezondheid 3e Kl.	739
De afdeling Veldartillerie als rechtstreekse steun van een Regiment Infanterie in de aanval (II, slot), door H. J. van der Meer, Kapitein der Artillerie	741
Generaal Ridgway, door B. Koning, Luitenant-Kolonel van de Generale Staf	750
Verbindingen bij verbrede fronten, door K. F. M. van Rheenen, Kapitein VbDD.	753
Uit de buitenlandse vakpers	754

DE MILITAIRE SPECTATOR

MAANDBLAD

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET
MINISTERIE VAN OORLOG

Directeur: J. MOORMAN, Reserve Luitenant-Kolonel b.d.
Hoofdred.: M. R. H. CALMEYER, Luit.-Generaal v. d. Gen. Staf
Redactie: G. J. LE FEVRE DE MONTIGNY, Kol. v. d. Gen. Staf
J. J. DE WOLF, Kolonel der Genie
B. KONING, Luit.-Kolonel van de Generale Staf
W. DEN TOOM, Luitenant-Kolonel-Waarnemer
E. J. C. VAN HOOTEGEM, Majoor der Infanterie.

120ste JAAR

Nr 12

Dec. 1951

Nadruk
verboden

Abonnement f 3. per kwartaal. Overzeese Gewesten en Buitenland f 15.- p. jaar, Losse ex. f 1.25

MOORMAN'S PERIODIEKE PERS, Zwarteweg 1, Den Haag, Tel. 18.23.55, Postrek. 44.715

Inhoud

Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog

Uit de Legerorders	702
Mededelingen van de Chef van de Generale Staf	703

Redactioneel gedeelte

De tactiek in de moderne oorlog. De tactiek der verbonden wapens, door E. J. C. van Hootegem, Majoor der Infanterie	710
Gevechtinlichtingendienst, door S. D. Catalani, Eerste-luitenant der Infanterie	717
De reactie op het geval Stubb, door B. Koning, Luitenant-Kolonel van de Generale Staf	730
Het Infanteriegeluidmeet-peloton, door J. G. J. van der Hulst, Kapitein der Artillerie	732
Engelands EM-2 gaat Lee Enfield vervangen, door D. Hendrikse, Res.-Eerste Luitenant A.D.	736
Samenwerking tussen Geneeskundige Dienst en andere diensten, door M. B. Bloch, Res.-Dirigerend Officier van Gezondheid 3e Kl.	739
De afdeling Veldartillerie als rechtstreekse steun van een Regiment Infanterie in de aanval (II, slot), door H. J. van der Meer, Kapitein der Artillerie	741
Generaal Ridgway, door B. Koning, Luitenant-Kolonel van de Generale Staf	750
Verbindingen bij verbrede fronten, door K. F. M. van Rheenen, Kapitein VbDD.	753
Uit de buitenlandse vakpers	754

OFFICIELE MEDEDELINGEN

van het

Ministerie van Oorlog

UIT DE LEGERORDERS

Nr. 223 L — Opheffing H.I.S.

De Hogere Intendanceschool werd met ingang van 1 September 1951 opgeheven.

De hogere intendance-vorming van officieren zal worden voortgezet in een cursus Hogere Intendance Vorming, ressorterende onder de Inspecteur der Intendance.

Nr. 202 L-LM — Toestemming tot het dragen van een baton.

Ter kennis van de Koninklijke landmacht wordt gebracht het Koninklijk besluit van 1 Augustus 1951, No. 24 luidende:

Wij Juliana, bij de gratie Gods Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz., enz., enz.

Overwegende, dat door de President der Verenigde Staten van Noord-Amerika is bepaald dat het Nederlands Detachement Verenigde Naties ter zake van hoge plichtsvervulling en buitengewone heldhaftigheid in het tijdvak van 12 tot 15 Februari 1951, in de strijd tegen de vijand bij Hoengsong en Wonju, in Korea, betoond, eervol zal worden vermeld,

Overwegende verder dat aan het personeel dat ten tijde van deze krijgsvorrichtingen deel uitmaakte van genoemd detachement een onderscheidingsteken is uitgereikt hetwelk gedragen zal worden op de rechterborst en hetwelk bestaat uit een lint van donkerblauw veld gevat in een goudgele rand;

Op de voordracht van Onze Minister van Oorlog van 25 Juli 1951, DG La C 178;

hebben goedgevonden en verstaan:

Toestemming te verlenen aan het personeel van het Nederlands Detachement Verenigde Naties in Korea, hetwelk, ten tijde van de krijgsvorrichtingen in het tijdvak van 12 tot 15 Februari 1951 bij Hoengsong en Wonju, in Korea, deel uitmaakte van dat detachement, tot het op de rechterborst dragen van een lint bestaande uit een donkerblauw veld gevat in een goudgele rand, welk lint aan dit personeel is toegekend in verband met

een door de President der Verenigde Staten van Amerika aan genoemd detachement verleende eervolle vermelding ter zake van bovengenoemde krijgsvorrichtingen.

Onze Minister van Oorlog is belast met de uitvoering van dit besluit, waarvan afschrift zal worden gezonden aan de Kanselier der Nederlandse Orden.

Het Loo, 1 Augustus 1951
get. JULIANA

De Minister van Oorlog,
get. C. STAF.

Nr. 225 L-LM — Gebruik van springmiddelen voor vuurnabootsing.

In verband met het feit, dat zich enkele ongevallen hebben voorgedaan oij het gebruik van springplastic en vuurkoord voor het nabootsen van slagveldgeluiden, bepaal ik het volgende:

1. Het werpen met springmiddelen voor het nabootsen van geluiden en verschillende vuursoorten is verboden.

2. Voor dergelijke doeleinden mag uitsluitend gebruik worden gemaakt van donderslagen.

3. Bij het gebruik van donderslagen dient stipt de hand te worden gehouden aan de daarop aangegeven gebruiksaanwijzingen.

4. Het aanbrengen van wijzigingen aan de donderslagen, teneinde de knal te daarvan te verzwaren, is verboden.

5. Het nabootsen van zwaardere slagveldgeluiden met behulp van springmiddelen is toegestaan, mits:

a. het springmiddel tevoren op een daartoe geschikte plaats is neergelegd en zorg wordt gedragen, dat deze plaats tijdens de oefeningen geschikt blijft;

b. de ontsteking, hetzij electrisch, hetzij door middel van vuurkoord ter lengte van minstens 60 cm geschiedt.

6. Het gestelde in L.O. 1951 nr 156 L-LM komt hiermede te vervallen.

Nr. 227 L — Opschriften op vaandels.

Ter kennis van de Koninklijke landmacht wordt gebracht, dat bij Koninklijk besluit van 4 September 1951 no. 27 is bepaald:

I. Aan de opschriften, welke voorkomen op het vaandel van het Garderegiment „Prinses Irene”, hetwelk voortzet de traditie van het voormalige 4de Regiment infanterie, zal worden toegevoegd een opschrift, vermeldende:

„Valkenburg 1940”,

zulks omdat bij de gevechten rond het vliegveld Valkenburg, tijdens de oorlogshandelingen in 1940, het 4de Regiment infanterie het voornaamste aandeel heeft gehad en, dank zij zijn acties, dit vliegveld na de onverhoedse aanval in de morgen van 10 Mei 1940 voor de vijand niet meer van militaire betekenis is geweest.

II. Aan de opschriften, welke voorkomen op het vaandel van het 1ste Regiment genietroepen (pioniers) zal worden toegevoegd een opschrift, vermeldende:

„Rotterdam 1940”,

zulks omdat bij de verdediging van Rotterdam tegen een plotselinge vijandelijke overval tijdens de oorlogshandelingen in Mei 1940 de depôtonderdelen van de Regimenten genietroepen een belangrijk aandeel hebben gehad in het met succes opvangen van de stoot, op 10 Mei 1940 door de veel beter bewapende vijand gericht op de stad Rotterdam benoorden de Nieuwe Maas en hem — ten koste van eigen verliezen — daarbij verliezen van betekenis hebben toegebracht.

MEDEDELINGEN VAN DE CHEF VAN DE GENERALE STAF

Verschenen voorschriften.

1501 a *Voorlopige richtlijnen voor de Schietopleiding geweer.*

Dit stencil, dat door de Inspecteur der Infanterie wordt uitgegeven, behandelt de nieuwe schietopleiding geweer, gebaseerd op de juist-snelle aanslag. Voorts is een cursus geweergymnastiek opgenomen, behorende bij deze schietopleiding.

Het stencil is bedoeld als een voorlopige uitgave, welke, nadat de nodige ervaring ermede is opgedaan, zo spoedig mogelijk wordt vervangen door een definitief voorschrift.

De overeenkomstige gedeelten uit voorlopig voorschrift nr 1501 „Geweer” zijn door het verschijnen van het stencil vervallen.

1507 *2e opgave van wijzigingen op de 3e druk van Voorlopig voorschrift „Granaatwerper tp”.*

1. De naam van het wapen is veranderd in „PIAT”.

2. De noot op blz. 34 is enigszins gewijzigd (betreft het voor rekening v.h. Rijk afvoeren, c.q. herstellen van zoekgeraakte of beschadigde oefeningsprojectielen).

3. Aangegeven is, dat tegenwoordig i.p.v. blokjes schietkatoen blokjes trotyl worden gebruikt.

1521 *Mitrailleur Vickers van 303-in., Deel 3, Vuurleiding.*

Dit is een ongewijzigde uitgave op stencil.

A 1526 *Het Bataljon Infanterie.*

Dit voorschrift is gebaseerd op de Amerikaanse organisatie. Het oude voorschrift

1526, gebaseerd op de Engelse organisatie, is hiermede komen te vervallen.

A 1527. *Voorlopige richtlijnen voor de Gevechtsopleiding van de enkele man deel 1 — Te onderwijzen stof.*

A 1528. *Voorlopige richtlijnen voor het gebruik van de ondersteuningscompagnie, deel 1 — Het mitrailleurpeloton (stencil).*

Dit stencil, dat door de Inspecteur der Infanterie wordt uitgegeven, behandelt het tactisch gebruik van het mitrailleurpeloton van de ondersteuningscompagnie van het infanteriebataljon. Het is in grote trekken een vertaling van het overeenkomstige Amerikaanse voorschrift. De mogelijkheid bestaat derhalve dat het niet in alle opzichten gecoördineerd is met het Nederlandse voorschrift nr A 1526, „Het Infanteriebataljon”. Bij verschilpunten dient het laatstgenoemde voorschrift als leidraad te worden genomen. Het stencil is bedoeld als een voorlopige uitgave, welke zo spoedig mogelijk zal worden vervangen door een definitief voorschrift.

A 1528. *Voorlopige richtlijnen voor het gebruik van de ondersteuningscompagnie, deel 2 — Het Mortierpeloton (Stencil).*

Dit stencil, dat door de Inspecteur der Infanterie wordt uitgegeven, behandelt het tactisch gebruik van het mortierpeloton van de ondersteuningscompagnie van het Infanteriebataljon. Het is in grote trekken een vertaling van het overeenkomstige Amerikaanse voorschrift. De mogelijkheid bestaat derhalve dat het niet in alle opzichten gecoördineerd is met het Nederlandse voorschrift nr A 1526 „Het Infanteriebataljon”.

Bij verschilpunten dient het laatstgenoemde voorschrift als leidraad te worden genomen.

Het stencil bedoelt een voorlopige uitgave te zijn, welke zo spoedig mogelijk zal worden vervangen door het definitieve voorschrift.

A 1529. De tirailleurcompagnie.

Deel 1 — De compagnie en haar onderdelen.

Dit voorschrift behandelt de tactiek van de tirailleurcompagnie, zoals deze is, na invoering van de Amerikaanse organisatie. Bij het voorschrift behoort een apart deel 1a, waarin de bijlagen en schetsen zijn opgenomen.

Voorts zal nog een 2e deel worden ontworpen, waarin wenken voor de opleiding worden gegeven.

A 1533. Tactisch gebruik van Infra-rood apparatuur. Deel 1. De enkele man en de groep (stencil).

A 1533. Tactisch gebruik van Infra-rood apparatuur. Deel 2. Het peloton en de Compagnie (stencil).

1547. 1e opgave van wijzigingen op voorlopig voorschrift „Kaartlezen”, 3e druk.

A 1561. Technisch voorschrift Onderhoud Motormaterieel (TVOM 1).

A 1565. Zakboek voor de dienst te velde, deel 1, „Intergallieerde tekens voor kaarten en schetsen”.

1589. Boekwerk „Uniformen Vreemde Krijgsmachten, Serie A, Sovjet Rusland — Landmacht”. (DIENSTGEHEIM).

Het eerste boekwerk uit een samen te stellen serie, betreffende uniformen, onderscheidingstekens en decoraties van strijdkrachten van vreemde mogendheden.

1598. Aanwijzingen betreffende de registratie voor Commandanten van Oorlogsonderdelen.

A 1615. Radio-installatie SCR-694, VbdD nr 4/1/22.

Een amplitude-gemoduleerde radioinstallatie, welke voornamelijk wordt gebruikt door de infanterie op regimentsniveau en lager, door artillerie, luchtdoelartillerie en pioniers. Frequentiebereik 3800 tot 6500 kHz, afstandsbereik voor radiotelegrafie 45 km en voor radiotelefonie 25 km.

1628. Oefenapparaat Radioberichtenwisseling type nr 1.

Het oefenapparaat radioberichtenwisseling, type nr 1 biedt de mogelijkheid om in een klasse-lokaal de radioberichtenwisseling (telefonisch en telegrafisch) met de daarbij in werkelijkheid voorkomende (lucht)-storingen te beoefenen.

1629. Electronenstraaloscillograaf BC-1060-A.

De Electronenstraaloscillograaf BC-1060-A is een toestel, dat speciaal door radiomonteurs wordt gebruikt in de werkplaatsen. Het toestel biedt de mogelijkheid tot het zichtbaar maken van elektrische evenwichtsverstoringen van zeer korte tijdsduur (onderdelen van m-sec.) en het verrichten van metingen daaraan.

A 1631. Telefooncentrale TC-12.

Een telefooncentrale (20 lijnen), geschikt voor LB, CBS, CB of automatisch systeem en aansluitingen voor telegraaflijnen, welke wordt gebruikt op regimentsniveau en hoger.

1635. Het gebruik van de Radio-installatie SCR-508 in tanks.

Dit voorlopig voorschrift beschrijft installatie, bediening en boordcommunicatiesysteem van de SCR-508 met de AN/VRC-3 in tanks.

A 1636. Aggregaat PE-95-A, B, C, F, G en H.

Het aggregaat PE-95-A enz. bestaat uit een generator met benzinemotor. Het vermogen van de verschillende typen aggregaten bedraagt:

PE-95-(1) 5 KW bij 115 V ; 60 Hz;
PE-95-(2) 10 KW bij 120/240 V; 60 Hz;
PE-95-F 5 KW bij 120/240 V; 60 Hz.

Het aggregaat wordt gebruikt voor directe voeding van de SCR-299; de SCR-399 en de SCR-499. Het is tevens geschikt voor verlichtingsdoeleinden. Het vervoer geschiedt op een aanhangwagen K-52.

1637. Zender: BC-191-A, BC-191-B, BC-191-C, BC-191-D, BC-191-E en BC-AA-191.

Deze AM-zender maakt deel uit van de radio-installatie SCR-193; het frequentiebereik loopt van 200 tot 800 en van 1500 tot 12500 kHz; het afstandsbereik voor radiotelegrafie is ongeveer 60 km, voor radiotelefonie ongeveer 45 km.

1638. Telefoontoestel F.T.F. 50.

Een compact en licht veldtelefoontoestel geschikt voor lokaalbatterij systeem; bestemd voor vervanging van de thans

in gebruik zijnde veldtelefoon toestellen met uitzondering van het type EE-8.

1640. Procedures voor Visuele Berichtenwisseling — Seinlamp en Seinvlag.

Een voorschrift, waarin het overzenden van berichten d.m.v. seinlamp en seinvlag, met gebruik van morse-tekens, wordt behandeld. Dit voorschrift is op de eerste plaats van belang voor onderdelen beneden regimentsniveau.

A 1641. Frequentiemeter SCR-211A.

Een voorlopig voorschrift, waarin de bediening van een frequentiemeter wordt beschreven met een frequentie-bereik van 125-20.000 kHz.

1642. Radio-ontvanger R 209.

Een voorlopig voorschrift, waarin de bediening van een ontvanger voor amplitude- en frequentie-gemoduleerde signalen, wordt beschreven.

Frequentie-bereik 1—20 MHz.

Het toestel is bestemd voor gebruik beneden divisieniveau.

A 1644. Telefoon toestel EE-8.

Een voorlopig voorschrift, waarin een draagbaar veldtelefoon toestel, geschikt voor LB- (met inductorgroep) en CBS-systeem wordt beschreven.

Spreekbereik: 16—25 km, afhankelijk van de gebruikte lijnverbinding.

1645. Radio-installatie WS 31.

Een voorlopig voorschrift, waarin de bediening wordt beschreven van een radiotoestel, dat de Engelse uitvoering is van de Amerikaanse radio-installatie SCR-300-A.

Het is een draagbaar toestel voor radiotelefonie FM, voor gebruik op bataljons-niveau, met een afstandsbereik van $\pm$ 5 km en een frequentie-bereik van 40—48 MHz.

A 1646. Radio-ontvanginstallatie BC-312-N, BC-312-NX, BC-342-N, BC-314-G en BC-344-D.

A 1647. Radio-installatie SCR-619.

De radio-installatie SCR-619 is een FM zend/ontvanger, met een frequentie-bereik van 27—38.9 MHz; er zijn 120 kanalen beschikbaar, waarvan 2 direct kiesbaar.

Afstandsbereik: 8 km. De installatie is bestemd om in voertuigen te worden gemonteerd, doch kan ook gedragen worden. De voeding geschiedt met accu's van 6, 12 of 24 volt.

A 1648. Vier-aderige Kabel WC 548.

Een voorlopig voorschrift, waarin een

bepaald type kabel wordt beschreven, hetwelk kan worden gebruikt voor draaggolftelefonie en draaggolftelegrafie. Het voorschrift geeft bijzonderheden over de elektrische eigenschappen, het gebruik, de methode van leggen, het onderhoud en de reparatie van deze kabel.

A 1649. Radio-installatie SCR 193-D-G-H-J-K-KB-KW-L-M-P-Q-R-S-T-U.

Een AM-zend/ontvanger met een frequentie bereik van 1500 kHz—6200 kHz, te gebruiken zowel stationnair als rijdend en met een afstandsbereik van ongeveer 50 km voor radiotelegrafie en 25 km voor radiotelefonie.

A 1657. Ontwerp handleiding voor de lichte tank M24.

Deze handleiding is samengesteld voor de instructie in en het gebruik van de lichte tank M24 bij de regimenten.

A 1675. Het eerste-echelons preventieve onderhoud van de tank M4A1.

A 1676. Het eerste-echelons preventieve onderhoud van de tank M24.

A 1680. Voorlopig Cavalerie Regiment, Deel 2 — Het gevecht, onderdeel A — Verkenningseenheden.

In dit voorschrift worden behandeld de algemene grondslagen voor het gevecht van de verkenningseenheden en het optreden van het verkenningsseskadron van de Infanteriedivisie.

1697. Bediening van het enkele stuk 25 pr, 2e druk.

Dit voorschrift is geheel gewijzigd en omgewerkt.

De bediening van het kanon 25 pr is aangepast aan de nieuwe werkwijze.

De 1e druk, alsmede alle dit onderwerp betreffende stencils zijn vervallen.

A 1700. Bediening van het enkele stuk 105 mm hw.

Dit voorschrift is bewerkt naar de Amerikaanse voorschriften FM 6-75 en FM 6-140. Het behandelt de taken en verichtingen van de bedieningsmannschappen van het kanon 105 mm hw.

1701. Bediening van het enkele stuk 155 mm hw.

Dit voorschrift is bewerkt naar het Amerikaanse FM 6-81.

A 1745. Waarnemings- en Richtinstrumenten voor de Veldartillerie.

Dit voorschrift is bewerkt naar het

Amerikaanse voorschrift TM 6-220 en bevat een beschrijving en het onderhoud van de Amerikaanse Waarnemings- en Richtinstrumenten.

A 1746. De Batterij Veldartillerie.

Dit voorschrift is bewerkt naar het Amerikaanse voorschrift FM 6-140 en behandelt organisatie en taken in de Batterijen Veldartillerie en de Batterijdienst.

A 1781. Schietvoorschrift voor de Veldartillerie deel 1 — Algemeen.

Dit voorschrift is bewerkt naar het Amerikaanse voorschrift FM 6-40 en behandelt beginselen der ballistiek, spreiding en trefkans, artilleriemunitie en de beginselen waarop het artillerievuur berust.

A 1781. Schietvoorschrift voor de Veldartillerie deel 2 — Vuurleiding.

Dit voorschrift is bewerkt naar het Amerikaanse Voorschrift FM 6-40 en behandelt het aanvragen en leiden van artillerievuur door grond- en luchtwaarnemers.

A 1781. 1e opgave van wijzigingen op „Schietvoorschrift voor de Veldartillerie deel 2 — Vuurleiding“.

Door dit wijzigingsblad zijn enkele storende fouten gecorrigeerd, is een enkel commando gewijzigd en is de tekst op sommige plaatsen verduidelijkt of aangevuld.

A 1781. Schietvoorschrift voor de Veldartillerie, deel 3 — Meetgegevens en Correcties.

Dit voorschrift is bewerkt naar het Amerikaanse voorschrift FM 6-40 en behandelt het gebruik van vuurkaarten en het bepalen en toepassen van meteo- en registratiecorrecties.

1802. Onderdeelstesten voor de Veldartillerie en de Artillerie-Meetdiensten, deel 3. Afdelingstest B.

A 1884. Verbindingen tussen grote en kleine eenheden van legers van de Westelijke Unie.

In dit voorlopig voorschrift wordt behandeld de wijze waarop onderdelen van legers van de Westelijke Unie van verschillende nationaliteit hun onderlinge verbindingen regelen door middel van liaison-verbindingsetachementen.

A 1885. Verbindingen in de infanteriedivisie.

Een uit het Amerikaans (FM7-24) ver-

taald en bewerkt voorschrift, waarin voor de voornaamste onderdelen in een infanteriedivisie radionetten en lijnschema's worden gegeven. In de tekst wordt het optreden van de verschillende onderdelen behandeld in zoverre dit voor de Verbindingsdienst van belang is (Met platenatlas).

A 1886. Bevelstechniek voor de Verbindingsdienst.

Een uittreksel in de Engelse taal uit het Amerikaanse voorschrift (FM24-16), „Signal orders, records and reports“.

Het behandelt het maken van vaste orders voor de Verbindingsdienst, operationele verbindingsoorders enz.

1887. Procedures voor telegrafische berichtenwisseling — Lijntelegrafie Procedure.

Een eenvoudig voorschrift, waarin het verzenden van berichten d.m.v. een lijnverbinding met gebruik van morsetekens wordt behandeld. Ieder onderdeel van de KL zal dit voorschrift dienen toe te passen.

A 1888. Procedures voor telefonische berichtenwisseling. Radiotelefonie Procedure.

1889. Procedures voor telefonische berichtenwisseling — Lijntelefonie Procedure.

Een eenvoudig voorschrift, waarin in het kort het telefonisch verzenden van berichten d.m.v. een lijnverbinding wordt behandeld. Ieder onderdeel van de KL zal dit voorschrift dienen toe te passen.

1891. Lijntransmissie.

Een voorlopig voorschrift (voorzien van verklarende tekeningen), waarin op eenvoudige wijze enige problemen, samenhangende met de telecommunicatie door middel van lijnverbindingen worden uiteengezet (Met platenatlas).

1892 A. Atlas, behorende bij 1892 — Radiotechniek (Radiomonteurs), zijnde een voorlopig voorschrift (voorzien van verklarende tekeningen), waarin de radiotechniek voor de opleiding van radiomonteurs wordt uiteengezet.

2031. Stationnaire Waterzuiveringsinstallatie Wallace & Tiernan, model A 521.

2060. Reglement Schietwedstrijden „Harskamp“.

2187. Beheer van BOS-producten in Vredestijd.

Dit is een stencil, dat slechts in beperkte mate voorradig is en kan worden aangevraagd bij de Afd. BOS van de Inspectie der Intendance, Doelenkazerne Leiden.

2189. *Ontwerp-Handboek Aardolieproducten (BOS).* Aan te vragen bij C-2 RIT te Amsterdam.

A 2193. *De logistieke ondersteuning in het Infanterie Regiment (stencil).*

2196. *Ontwerp-handleiding voor de bediening van de Mobiele Wasserij type A en B en Mobiele Badeenheid.*

A 2214. *Opslag van Intendance artikelen.*

2274. *Schootstafels kanon 25 pr model 2 en 3 Brisantgranaat.*

In de tabellen van deze schootstafels zijn de gegevens vermeld, welke benodigd zijn bij het schieten met de 25 pr volgens de Amerikaanse methode. Met het verschijnen van deze schootstafels is het voorlopig voorschrift 2271, Schootstafels kanon van 9 veld model 2 en 3, Brisantgranaat, voorlopig niet vervallen.

2300. *Schootstafel Mitrailleur Vickers van .303-in., 2e druk.*

In dit voorschrift zijn slechts enkele wijzigingen aangebracht; zo zijn de benamingen van de munitiesoorten in overeenstemming gebracht met de nieuwe magazijn-catalogus nr 6043, terwijl voorts enige storende drukfouten zijn verbeterd.

Op de 1e druk van het voorschrift zal een wijzigingsblad worden uitgegeven.

3105. *Handleiding Militair Recht ten dienste van de opleiding der Cadetten, deel II. Tuchtrecht, door J. H. v. Wermeskerken.*

3303. *De Shocktoestand en zijn behandeling.*

3807. *Voorlopige Richtlijnen voor 't gebruik van de Raketwerper M9A1.*

Dit stencil, dat door de Inspecteur der Infanterie wordt uitgegeven, behandelt het gebruik van de raketwerper M9A1. In Deel 1 is de wapenleer opgenomen; Deel 2 geeft richtlijnen voor de schietopleiding. Het stencil bedoelt, een voorlopige uitgave te zijn, welke, nadat de nodige ervaring er mede is opgedaan, zo spoedig mogelijk wordt vervangen door het definitieve voorschrift.

4001 *Zakboek Herkenning.*

A 4055. *Beschrijving Materieel 105 mm hw.*

Dit voorschrift behandelt het materieel (en het onderhoud daarvan) van de Amerikaanse 105 mm hw.

A 4056. *Beschrijving Materieel 155 mm hw.*

Dit voorschrift behandelt het materieel (en het onderhoud daarvan) van de Amerikaanse 155 mm hw.

4057. *Beschrijving Materieel 25 pr*

Bij het verschijnen van dit voorschrift komen alle, dit onderwerp betreffende stencils te vervallen.

4064. *Materieel Geluidmeetdienst.*

In dit voorschrift wordt het materieel, in gebruik bij de geluidmeetdienst, beschreven, alsmede het onderhoud daarvan.

7001-1. *Voorlopig Beheersvoorschrift voor het Materieel bij de Koninklijke Landmacht in tijd van vrede. Deel 1. Beheer bij Vredesonderdelen.*

2e druk (gewijzigd).

7050. *Beheer en verantwoording brandstoffen voor verwarmingsdoeleinden.* (gewijzigde 2e druk).

8051. *Electriciteit en magnetisme (LuA)*

A 8054. *Radarstoring (Jamming) Deel A.*

A 8054. Deel B. Tekeningen behorende bij idem.

Magazijn-catalogi tevens naamlijst

Deze worden uitgegeven bij de Inrichting tot het Uitgeven van Boekwerken voor het Leger. Bij hun verschijnen worden ze automatisch toegezonden aan een bepaald aantal autoriteiten. Voor andere instanties die ze nodig hebben, zijn de magazijnscatalogi op aanvraag verkrijgbaar bij de Inrichting tot het Uitgeven van Boekwerken voor het Leger; dit geldt b.v. voor de beheerders bij de administratieve bataljons en voor de officieren voor speciale diensten.

A 6004. *Magazijns-catalogus tevens naamlijst van 416.56 A Pistoollmitrailleur van 0.45-in. M1A1 (Thompson).*

6007. *Magazijns-catalogus tevens lijst van 408.94 P.I.A.T. M1.*

A 6012. *Magazijns-catalogus tevens*

Naamlijst van 407.80 Mortier van 81 mm M1 met affuit M4.

A 6013. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van Revolver Smith en Wesson.

6014. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van 416.06 A Pistoel M46. Browning F.N. van 9 mm, nr 2, M1.

6015. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van Mitrailleurs, vltg. van .303 in., nr 2, 3 en 4 M2.

6016. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van Mitrailleurs, vltg.v. 20 mm, nr 3 M5, nr 10 M2 en nr 14 M2.

6017. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van 414.25 Mitralleur Vickers van .303-in. M1.

6021. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van de 2-in. Mortier M2*, M7, M7** en M8.

6023. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van
403.36 Kanon 6-pr M2
403.37 Kanon 6-pr M4.

6024. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van
407.84 Mortier van 3-in. M2
407.85 Mortier van 3-in. M4
407.86 Mortier van 3-in. M5.

A 6025. Magazijns-catalogus tevens naamlijst Geweer kal. .30 M1 en M1C.

A 6026. Magazijns-catalogus tevens naamlijst Mitr Browning .30 M1917A1.

6028. Magazijns-catalogus tevens Naamlijst van
407.60 Mortier van 4.2 in. M1
407.61 Mortier van 4.2 in. M2
409.37 Affuit M1t/Mortier van 4.2 in.
461.25.02.02 Richtbaak M1/1 t/Mortier van 3 en 4.2 in.
461.25.02.03 Richtbaak M1 t/Mortier van 3 en 4.2 in.
462.40.40 Vizier nr 1 t/Mortier van 4.2 in.

A 6029. Magazijns-catalogus tevens naamlijst van de Terugstootloze vuurmond van 57 mm M18.

A 6302. Magazijns-catalogus tevens naamlijst van 408.92 Terugstootloze vuurmond van 75 mm M20.

6403. Magazijns-catalogus- tevens Naamlijst 40-lijns Veldtelefooncentrale F en F2.

Algemene aanwijzingen:

AA 32. *Hoe kleed ik de man.*
(Aan te vragen d.t.v. de Inspecteur der Intendance).

Oefeningsaanwijzingen:

OA102. *2e Opgave van wijzigingen op Oefeningsaanwijzing 102 „Help de vijand niet“.*

Deze wijziging omvat o.m. speciaal de veiligheid inzake telefoongesprekken en het aangeven van sabotagegevallen.

OA 158. *Het aggregaat PE-75-C tot T.*
Een OA, waarin een voedingsaggregaat met benzinemotor wordt beschreven; vermogen 2500 Watt, 120 Volt; 60 Hz; gewicht $\pm$ 132 kg. Dit aggregaat wordt gebruikt voor de voeding van radiotoestellen van groot vermogen.

OA 159. *Mobiele Versterker type LS-1.*
Een OA waarin een mobiele versterker van 15 Watt wordt beschreven, welke binnenshuis en in de open lucht kan worden gebruikt. De versterker is technisch geschikt voor het aansluiten van een pick-up.

OA 160. *Radio-installatie SCR-536-A, B, C, D, E, F.*
Een OA, waarin de SCR-536 wordt beschreven, een zend/ontvanger voor klein vermogen (handy-talkie), één kanaal, amplitude-gemoduleerd, draagbaar, bereik 1—4 km.
Het toestel wordt gebruikt op bataljonsniveau en lager.

OA A 161. *Volt-Ohmmeter TS-26/TSM.*
Deze OA geeft een beschrijving van een Volt-Ohmmeter, welke gebruikt wordt voor het meten van spanningen en weerstanden. Het apparaat wordt gebruikt door kabelmonteurs voor het localiseren van fouten en het meten van isolatieweerstanden.

OA A 162. *Radio-installatie SCR-399 A en 499A.*
Een oefeningsaanwijzing, waarin de bediening van een AM-zend-ontvanger van groot vermogen wordt beschreven.
Deze radio-installatie kan zowel stationnair als mobiel worden gebruikt en is bestemd om te worden ingezet op divisie-niveau en hoger.

Frequentie-bereik: 2—18 MHz.
Afstandsbereik bij radiotelefonie 150 km.
Afstandsbereik bij radiotelegrafie 375 km.

OA A 163. *Kabellegtoestel RL-26 en RL-26 A.*

Een oefeningsaanwijzing, waarin de bediening van een kabellegtoestel met benzinemotor wordt beschreven.

Het toestel is uitgerust met 2 kabelhaspels en kan zowel worden gebruikt voor het uitleggen als inrollen van veldkabel. Het inrollen kan geschieden met een snelheid van $\pm 9,5$ km/uur; het is ook mogelijk dit toestel met de hand te bedienen.

Legerboeken.

LB 6. *Geschutboek voor vuurmonden.*

LB 15. *Wapenboekje voor lichte mitrailleur, zware mitrailleur en mitrailleur pv.*

Instructiekaarten.

IK 18. *Remtabel — Remwegen.*

IK A 19. *Onderhoudskaart tank M24.*

Deze onderhoudskaart, waarvan ieder lid van de bemanning van de tank in het bezit moet zijn, geeft de functionele verdeling van de onderhoudstaken van de tank M24.

IK A 20. *Onderhoudskaart tank M4A1.*

Deze onderhoudskaart, waarvan ieder lid van de bemanning van de tank in het bezit moet zijn, geeft de functionele verdeling van de onderhoudstaken voor de tank M4A1.

IK 23. *Bediening van de Telefooncentrale TC-12.*

Beschrijving van de bediening en het testen van de telefooncentrale TC-12.

IK 24. *Bediening van de Telefoon toestellen EE-8, EE-8-A, EE-8-B.*

Beschrijving van de bediening en het

testen van de telefoon toestellen type EE-8, -8-A en -8-B.

IK 25. *Gebruik van Radio-installatie SCR-508 in tanks.*

Een instructiekaart, vooral ten behoeve van tankpersoneel, voor bediening van de Combinatie van de SCR-508 en de AN/VRC-3.

Wandplaten.

4005 A t/m I. *Mitr. Browning van .50, M2, HB.*

5001, 5002/2, 5003, 5004. *Bren (lichte mitrailleur).*

5005 A t/m D. *Handgranaat en werpmijn.*

5077. *Afstandmeter nr 12, model 7.*

17500. *Militaire Nationaliteitskenmerken van vliegtuigen.*

22000. *Munitie 155 mm hw.*

22001. *Munitie 105 mm hw.*

Gezamenlijke voorschriften voor Land-, Zee- en Luchtmacht.

CVKV 3. *Gezamenlijke Radiotelegrafieprocedures.*

Een radiotelegrafievoorschrift uit het Engels vertaald, waarin op uitgebreide wijze de radiotelegrafieprocedure wordt behandeld; de methode van oproepen is gebaseerd op de dubbele roepnaam-methode. Een leidraad, behorende bij dit voorschrift geeft het gebruik van schuil- en roepnaam aan.

In een aanhangsel zijn verschillende procedures beschreven, die voor de KL van belang zijn en niet worden behandeld in CVKV 3 b.v. het tijdsein en het overgaan van radiotelegrafie op radiotelefonie. (Met voorlopige wijziging).

Diversen.

Grondslagen voor de opleiding van de enkele man.

Einde van de Officiële Mededelingen van het Ministerie van Oorlog.

DE TACTIEK IN DE MODERNE OORLOG

door E. J. C. VAN HOOTEGEM, *Majoor der Infanterie.*

IX. DE TACTIEK DER VERBONDEN WAPENS

(*Vervolg van blz. 642, Nov. 1951, Nr 11*)

D. De verdediging (III).

6. *Het infanterie regiment (vervolg)* ¹⁾

d. De bataljons in voorste lijn.

Het infanterie regiment neemt doorgaans stelling met twee bataljons in voorste lijn en een in reserve. De regimentscommandant mag in de hem van hogerhand opgegeven frontlijn kleine wijzigingen aanbrengen. Deze moeten echter ogenblikkelijk worden gemeld, mede in verband met de door het hogere niveau te regelen vuursteun. De frontlijn loopt in het algemeen langs de voorrand van de voorste steunpunten. Aan de voorbataljons worden tevens scheidingslijnen en aansluitingspunten opgegeven. Zij wijzen op hun beurt gebieden toe aan de compagnieën. Elk compagniessteunpunt is een coördinatie van pelotonssteunpunten en moet naar alle zijden ter verdediging worden ingericht, waarbij de diepteverdediging binnen het steunpunt niet mag worden verwaarloosd.

Indien de tijd dit toelaat moet men op regiments- en bataljonsniveau streven naar een zo groot mogelijke coördinatie van de verdediging alvorens met het bezetten der opstellingen wordt aangevangen. Dit betekent echter niet, dat de troepen niet reeds tijdens het nemen van de voorbereidingen in de richting van hun opstellingen kunnen worden gedirigeerd.

e. De regimentsreserve.

Deze is in de eerste plaats bestemd om een doorgedrongen vijand door middel van tegenaanvallen terug te werpen en te vernietigen. Om aan deze taak gevolg te kunnen geven moet zij echter tevens opstellingen voorbereiden, waarin een dergelijke penetratie kan worden geblokkeerd. De voorrang van de tegenaanvallen wordt door de regimentscommandant vastgesteld, soms naar aanleiding van de hem door het hogere echelon gegeven bevelen. De graad van voorbereiding hangt in hoge mate af van de beschikbare tijd.

Vaak maakt het vijandelijk vuuroverwicht het nodig een dergelijke blokkeringsopstelling in te nemen voordat diens aanval losbarst, aangezien dit vuur verplaatsingen van troepen binnen de stelling tijdens het verloop van de gevechten onmogelijk kan maken. Is dit niet waarschijnlijk, dan kan de regimentsreserve worden achtergehouden in een verzamelgebied, *waarin zij zich overigens ter verdediging naar alle zijden moet inrichten* en de troepen zich moeten ingraven. Een dergelijk ver-

¹⁾ Aan het hieronder gestelde liggen grotendeels de Amerikaanse opvattingen ten grondslag.

zamelgebied moet voldoende ruimte bieden om de troepen op te stellen en het moet worden beschermd tegen waarneming uit de lucht en van de grond. Het moet voorts door hindernissen worden gevrijwaard tegen een verrassend optreden van vijandelijke pantserstrijdkrachten en de strijdmacht moet de gereedstelling voor het uitvoeren van de tegenaanvallen gemakkelijk en langs bedekte naderingswegen kunnen bereiken.

De plannen voor de tegenaanvallen worden, tegelijk met het innemen van de gevechtsofstellingen, voorbereid en uitgewerkt. De regimentscommandant geeft hiervoor de nodige richtlijnen, de commandant van de reserve bereidt de details voor, waarbij hem eventueel een deel van de regimentsstaf ter beschikking kan worden gesteld in verband met de vele werkzaamheden, die aan het voorbereiden van de, doorgaans meer dan één, tegenaanval zijn verbonden.

De zware wapens van het reservebataljon blijven in beginsel ter beschikking van dit onderdeel. In de eerste fasen van de vijandelijke aanval kunnen de mortieren van 8 echter uit vooruitgeschoven verwisselstellingen steun verlenen bij de verdediging van de frontlijn.

f. De zware wapens van het regiment.

De regimentstanks worden gewoonlijk bij de antitankverdediging ingeschakeld. Zij kunnen echter ook deelnemen aan tegenaanvallen. Doorgaans krijgen de voorbataljons één peloton toegewezen.

De tanks moeten in de breedte en de diepte worden opgesteld, waarbij steeds verwisselstellingen moeten worden voorbereid. Zij kunnen afzonderlijk bij deze stellingen gereed worden gehouden, dan wel secties- of pelotonsgewijs verzameld worden opgesteld om snel naar 'n bedreigde sector te worden verplaatst. De tanks, die aan het reservebataljon worden toegewezen verzorgen de antitankverdediging in de diepte, op de flanken en in de rug van de regimentssector. Indien aan een regiment extra tanks worden toebedeeld wordt dienovereenkomstig gehandeld.

De compagnie zware mortieren is bestemd voor algemene steun aan het regiment. Hoewel concentratie van vuur de voorkeur verdient kunnen toch bepaalde vuren ten dienste van vooruitgeschoven elementen in het verdedigingsstelsel worden aangewezen. De vuureenheid is het peloton, dat een concentratie kan afgeven van 150 meter. Een pelotonsbarrage is 100 meter diep en — afhankelijk van het doel en van de gewenste dichtheid van het vuur — 200 tot 400 meter breed. Indien mogelijk worden de pelotons opgesteld in de nabijheid van de voorbereide opstellingen van de regimentsreserve en wel op een zodanige wijze verspreid, dat een enkele vijandelijke penetratie hen niet alle tegelijk kan elimineren. De compagnie moet het gehele regimentsvak kunnen bestrijken. Een tijdelijk meer naar voren opstellen in verband met het afgeven van vuren op grote afstand voor de stelling is toegestaan.

g. De waarneming.

Reeds eerder is gewezen op het uitermate grote belang van de waarneming bij de moderne verdediging. Een enkele goed opgestelde waarnemer zal vaak meer waarde hebben dan een geheel peloton infanterie. Op elk niveau worden daarom waarnemingsposten ingericht. Om het voorliggende terrein en het terrein binnen de stelling zo efficiënt mogelijk waar te nemen worden deze posten gecoördineerd met de waarnemingsposten van mortieren en artillerie.

h. Voorbereiding tot het bezetten van de stelling.

(1) Algemeen

De voorbereidende maatregelen voor het innemen van de stelling omvatten het opmaken van het voorlopig besluit/plan, het verrichten van de verkenningen, het opmaken van het uiteindelijk besluit en plan van verdediging, het uitvoeren van de bevelen en het innemen en inrichten van de opstellingen. Volgorde en uitgebreidheid hiervan hangen in hoge mate af van de beschikbare tijd en van het feit of al dan niet gevechtsaanraking met de vijand is verkregen.

(2) Voorlopig besluit/plan

Vaak neemt de regimentcommandant zijn voorlopig besluit aan de hand van een kaartstudie. Het omvat de algemene voorzieningen in verband met de beveiliging van de troepen, de opstelling der onderdelen, de ligging van de verzamelgebieden en de opmars- en verbindingswegen. De voornaamste gegevens worden terstond aan de ondercommandanten doorgegeven, teneinde deze in staat te stellen zo snel mogelijk en veelal tegelijk met de regimentcommandant met hun verkenningen en voorbereidingen aan te vangen, zodat geen tijd onnodig verloren gaat. Bij het vaststellen van zijn voorlopig besluit regelt de regimentcommandant tevens:

- de opvoering der troepen naar het stellinggebied,
- de wijze waarop hij zijn verkenning denkt uit te voeren,
- hoe, waar, wanneer en aan wie hij zijn bevelen wil geven,
- maatregelen nodig voor het coördineren van toegevoegde en ondersteunende wapens, alsmede coördinatie met nevenheden.

(3) Verkenning

Voordat hij zich op weg begeeft stelt de regimentcommandant vast, welke terreinpunten hij wenst te bezoeken en welke wegen hem daarheen voeren. Hij zorgt daarbij dat zijn verkenning, beveiligd wordt. De uitgebreidheid hangt af van de beschikbare tijd en van de tactische omstandigheden. Indien na een ontmoetingsgevecht snel stelling moet worden genomen zal de verkenning vrij oppervlakkig moeten zijn. Is er nog geen contact met de vijand of bevinden zich reeds andere troepen aan de vijand, dan moet een zo gedetailleerd mogelijke verkenning worden verricht.

De commandant laat zich hierbij door bepaald personeel vergezellen. In het Engelse leger is de verkenningsgroep doorgaans in een vaste order vastgesteld. De Amerikanen nemen meestal hun S-2, S-3, verbindingsofficier, tankcommandant, mortiercommandant en liaisonofficier van de ondersteunende artillerie mede. Tijd en terrein maken dan uit of deze groep in haar geheel verkennt, dan wel of zij wordt gesplitst in verschillende delen, die elk een gedeelte van de gehele verkenning voor hun rekening nemen. Punten van overweging bij het uitvoeren van verkenning zijn:

- vaststellen van de waarnemingsmogelijkheden voor vijand en eigen troepen,
- vaststellen van naderingsmogelijkheden voor infanterie en tanks,
- verzamelplaatsen en gereedstellingen voor een aanval,

- terreingedeelten geschikt voor het uitvoeren van een aanval,
- beheersende terreingedeelten binnen de stelling, die tot elke prijs moeten blijven behouden.

Uit bovenstaande regels zal wel duidelijk zijn geworden, dat voor het voorbereiden van een verdediging tijd nodig is.

(4) *Het uiteindelijk besluit en plan van verdediging*

Aan de hand van zijn verkenningen en gezien de mogelijke aanbevelingen van zijn ondercommandanten komt de regimentscommandant nu tot zijn uiteindelijk besluit en wordt door zijn staf het uiteindelijk plan van verdediging vastgesteld. Dit plan moet in elk geval het volgende onder ogen zien:

- algemeen beloop van de frontlijn,
- sterkte en locatie van de dekkingstroepen,
- opdrachten aan de bataljons en eigen ondersteunende wapens,
- plaatsen van verdedigingsgebieden, steunpunten, vakgrenzen, aansluitingspunten en reserves,
- gebruik van artillerie en andere toegevoegde wapens,
- organisatie van antitankverdediging,
- organisatie van luchtverdediging,
- aanleg van veldversterkingen en hindernissen,
- plaats van commandopost en waarnemingsposten.

(5) *Het innemen van de opstellingen*

Hiermede wordt, zoals eerder vermeld, in beginsel niet gewacht tot de volledige bevelen zijn gegeven. Verwacht mag worden, dat in het voorlopig plan geen grote wijzigingen meer zullen komen en het is van belang dat de troepen zo snel mogelijk ter plaatse zijn om met het tijd-rovend inrichten van de stellingen te kunnen beginnen.

(6) *Beveiliging in front*

In grote trekken is hierover reeds gesproken onder het hoofd: „De opbouw van een verdedigingsstelsel”. Voor de rechtstreekse bescherming van het regiment is vooral het scherm, vlak voor de stelling, van belang.

(7) *Flankbeveiliging*

Om de flanken te kunnen beveiligen moet men in de eerste plaats voortdurend op de hoogte zijn van de toestand bij de nevenheden. Dit geschiedt middels liaisonpersoneel, waarnemers en verbindingsmid- delen. Bij slecht zicht moeten patrouilles worden uitgezonden. Open flanken beveiligt men door detachementen op de voornaamste nade- ringen te plaatsen en door tussen deze detachementen patrouillegang te onderhouden. Vernielingen en hindernissen kunnen worden aange- bracht. Men kan de regimentsreserve, geheel of gedeeltelijk, voorberei- dingen laten treffen voor het innemen van opstellingen, die de open flank blokkeren, indien een vijandelijk optreden dat nodig zou maken.

(8) *Verdediging tegen tanks*

Nog steeds houden de Amerikanen vast aan hun mening, dat de tank het enig afdoende wapen is tegen een massa-aanval van vijande- lijk pantser. Alle andere als zodanig gebruikte wapens kunnen onder gunstige omstandigheden een of meer tanks buiten gevecht stellen of

ophouden, met een massa-aanval afrekenen kunnen zij volgens hen niet ¹⁾). De Britten delen deze mening geenszins.

Toch schakelen ook de Amerikanen het gehele afweerapparaat in om de vijandelijke tanks — een van de meest gevreesde aanvalswapens — te liquideren. De basismaatregel is daarbij het instellen van een doeltreffend waarschuwingssysteem. Dan maakt men een zo goed mogelijk gebruik van natuurlijke en kunstmatige hindernissen, anti-tankwapens en de vuren van alle wapens, die ook maar enigszins in staat zijn tanks op te houden, met inbegrip van de luchtmacht. De omstandigheid, dat men in de tank zelf het beste afweermiddel ziet houdt in, dat de commandant van de regimentstanks de coördinator is. Dit in tegenstelling met de Britten, die hiervoor een artillerist aanwijzen. Beide stelsels hebben echter gemeen, dat zij zich ten doel stellen de tanks voor de frontlijn tot staan te brengen. Aangezien dit doel echter doorgaans niet kan worden bereikt wordt een antitankverdediging georganiseerd, die het gehele verdedigingsgebied omvat en wordt de antitankverdediging tevens in de diepte gevoerd.

(9) Verdediging tegen vliegtuigen

Ook hier is het waarschuwingssysteem de basis. Verder dient men aandacht te besteden aan het camoufleren, het gedekt en verspreid opstellen der doelen en het organiseren van het afweervuur. Het waarschuwingssysteem moet daarbij worden gecoördineerd met dat van het hogere echelon.

(10) Het uitvoeren der bevelen

Nadat het verdedigingsplan is gereedgekomen worden de bevelen op de snelst mogelijke wijze uitgegeven. De regimentscommandant kan ook partiële bevelen geven om verschillende onderdelen reeds aan het werk te zetten. Op de uitvoering der bevelen moet toezicht worden uitgeoefend.

(11) Bevoorrading en afvoer van gewonden

De bevoorrading geschiedt in algemene zin op de normale wijze en moet zo mogelijk bij duisternis plaats vinden. In de steunpunten moeten munitie, bos en levensmiddelen worden opgelegd om de troepen in staat te stellen door te vechten indien zij mochten worden omsingeld. Tegen het aanleggen van al te grote voorraden moet echter worden gewaakt. Het vervoer per draagbaar moet zoveel worden beperkt als aanwezige voertuigen en tactische omstandigheden toelaten.

(12) Het vuurplan

Het is de bedoeling van het vuurplan de vijand onder vuur te nemen van het ogenblik af, dat hij binnen de waarneming der eigen troepen valt; hem daarna onder een aan hevigheid toenemend vuur te houden naarmate hij de stelling nadert; zijn aanval te breken door een zeer grote vuurdichtheid juist voor de frontlijn; en hem, indien hij mocht doordringen, uit de stelling te werpen door middel van vuur en tegenaanvallen. Men bereidt daarbij zoveel vuren voor als de tijd toelaat, en wel:

¹⁾ Aan het hieronder gestelde liggen grotendeels de Amerikaanse opvattingen ten grondslag.

- vuren op grote afstand van de stelling,
- tegenvoorbereidingsvuren,
- afsluitingsvuren,
- stormvuren,
- vuren binnen de stelling.

Elk onderdeel moet zijn eigen vuren zoveel mogelijk coördineren, zich houdende aan de door de hogere commandant gegeven algemene regels. Het vuurplan houdt in het algemeen in:

- het opstellen van alle vuurwapens,
- het doeltreffend coördineren van het vuurleidingsstelsel,
- het voorbereiden van vuren op alle mogelijke doelen,
- het registreren van deze vuren.

Vuren op grote afstand van de stelling dienen er voor om de vijandelijke opmars zo vroeg mogelijk te vertragen en te desorganiseren. In grote trekken wordt deze taak vervuld door de luchtmacht, de artillerie en sommige wapens met beperkte dracht, die tijdelijk in vooruitgeschoven stellingen kunnen worden geplaatst om na het losbreken van de aanval te worden teruggenomen.

Ook de tegenvoorbereidingsvuren worden afgegeven voordat de vijandelijke aanval op gang komt. Zij zijn gericht tegen de gereedstellingen voor de aanval. Tijdstip en wijze van afgifte wordt op een hoog niveau (LKC) geregeld, aangezien dit hogere niveau een beter inzicht heeft in de algemene toestand aan het front dan het lagere en men door een te vroeg openen van het vuur zijn opstellingen zou verraden.

Afsluitings- en stormvuren hebben tot taak de vijand het binnendringen in de steunpunten te beletten. Stormvuren liggen daarbij vlak voor de frontlijn en worden afgegeven op aanvraag van de voorste steunpunten.

Binnen de stelling worden vuren voorbereid om vijandelijke penetraties te begrenzen dan wel om tegenaanvallen te steunen. Het begrenzen van een penetratie geschiedt niet slechts door het afgeven van vuren op de uiterst bereikte grens. Het geschiedt ook door de penetratie in de rug af te dammen en aanvoer van versterkingen af te snijden. Vuren ter ondersteuning van de tegenaanvallen worden reeds tijdens het voorbereiden van de stelling door de commandant, die met de uitvoering der tegenaanvallen is belast gezien.

Andere voor de verdediger belangrijke vuren zijn die welke worden afgegeven ter bestrijding van vijandelijke artillerie en mortieren. Ik moge hiervoor verwijzen naar het gestelde in het aan de HKS uitgegeven boekwerk „De Tactiek der Artillerie”.

In de betreffende paragraaf van het regimentsbevel moeten de volgende punten worden opgenomen:

- toebedeling van vuren van ondersteunende en toegevoegde wapens,
- opdrachten in eerste aanleg aan tanks en mortieren,
- opdrachten in eerste aanleg aan zware wapens van het reservebataljon,
- instructies en afgesproken seinen en codewoorden voor het op de juiste tijd afgeven van de voorbereide vuren.

De vuurplannen der bataljons en andere onderdelen worden op deze gegevens gebaseerd en in detail voorbereid. De regimentscommandant beziet de uiteindelijke plannen in het bijzonder op de coördinatie van

de vuren op vakgrenzen en ten aanzien van aanvragen om artillerie- en mortiervuur. Hij zorgt voorts dat:

- De zware mitrailleurs in elk bataljonsgebied in breedte en diepte zijn opgesteld, waarbij een deel zodanig moet zijn geplaatst, dat zij kunnen vuren op penetraties op kritieke punten van de regimentssector,
- kritieke steunpunten, dode hoeken in de vuren van automatische wapens en gebieden liggende buiten bereik der ondersteuningswapens worden gedekt door artillerie- en mortiervuur,
- dreiging van tanks op de flank en in de rug door antitankwapens wordt opgevangen,
- vuren van antitankwapens zijn gecoördineerd met de aanwezige natuurlijke en kunstmatige hindernissen en met de antitankwapens van belendende en hogere eenheden.

Tenslotte zij wellicht ten overvloede opgemerkt, dat het vuurplan van het regiment het resultaat is van een bespreking van de commandant van de ondersteunende artillerie en de regimentscommandant.

(Wordt vervolgd.)

DE COMPAGNIE ZWARE MORTIEREN VAN HET REGIMENT INFANTERIE

Ten vervolge op het bericht op blz. 654 van het Novembernummer delen wij nog het volgende mede:

Het in De Militaire Spectator Nr. 10 van 1951 opgenomen artikel van Kapitein W. J. C. Bultstra was toen een jaar oud en vormde een uittreksel van een voorlopig wapenvoorschrift, samengesteld in September 1950 voor de Engelse 4.2" mortier met Amerikaanse organisatie en werkwijze. De opdracht tot het samenstellen van dit voorschrift was gegeven door de toenmalige Plv.-chef van de Generale Staf Omstreeks April 1951 werd de opdracht ontvangen om de terminologie van de vuurleiding te coördineren met de in die tijd verschenen artillerievoorschriften. Deze coördinatie is reeds doorgevoerd in de herdruk van bovengenoemd wapenvoorschrift, dat werd gebruikt bij de opleiding en omscholing der Eerste Divisie. Dat het artikel toen nog niet opgenomen was, is door Kapitein Bultstra opgevat als bewijs, dat publicatie niet zou plaatsvinden, zodat geen nieuwe bewerking van de materie is ingezonden. De summier tactische richtlijnen, welke in het artikel zijn opgenomen, zijn samengesteld aan de hand van Amerikaanse voorschriften toen voorschriften als het Infanterie Bataljon en de Infanterie Compagnie nog niet waren verschenen en vòòr het verschijnen van de bekendmaking van de huidige Chef van de Generale Staf in het Octobernummer van de Spectator, dat over de vastgestelde tactiek discussie in de troep niet is toegestaan.

Het komt schr. uit hoofde van het voorgaande ongewenst voor dit onderwerp nogmaals in dezelfde vorm te behandelen. Hij zal echter de thans gereedgekomen tekst van de wapenvoorschriften aan de betrokken instanties voorleggen en na ontvangen goedkeuring de Compagnie nogmaals behandelen, zij het dan zuiver wapen- en schiettechnisch. Redactie.

TEKENINGEN EN SCHETSEN.

Wij verzoeken inzenders van artikelen tekeningen en schetsen niet tussen de tekst te tekenen, daar reproductie dan zeer bezwaarlijk of dikwijls niet mogelijk is. Men voege tekeningen en schetsen afzonderlijk bij in O.I. inkt op tekenpapier of calqueerpapier. Men houde er rekening mee, dat tekeningen en schetsen als regel bij reproductie worden verkleind tot ten hoogste kolom breedte. Letters en cijfers moeten dus zo groot getekend worden, dat ze bij verkleining duidelijk leesbaar blijven. Daartoe moeten ze na verkleining nog ten minste 1 mm hoog zijn.

GEVECHTSINLICHTINGEDIENST (I)

door S. D. CATALANI, Eerste-Luitenant der Infanterie

Combat intelligence is the military intelligence produced in the field, after the outbreak of hostilities, by the military intelligence sections of all tactical headquarters. Usually this class of intelligence is confined to the terrain and to the location, strength, composition, dispositions, movements, armament, equipment, supply, tactics, training, discipline and morale of the enemy forces opposing a combat unit and the deductions made from a consideration of these factors.

Field Manual 30—5.

Dit artikel heeft tot doel de lezer een indruk te geven van het thans door het Nederlandse leger gevolgde Amerikaanse inlichtingsstelsel, zonder hierbij in finesses te treden.

Algemeen.

Militaire inlichtingendienst brengt men vaak te uitsluitend in verband met spionage, ondergronds werk, agenten, e.d. Inderdaad is spionage in vredetijd één van de middelen om aan gewenste inlichtingen te komen. Na het uitbreken van de vijandelikheden zullen echter naast deze bron andere openlijke organen en bronnen in belangrijke mate voor de gewenste inlichtingen zorgen. Dan zullen, in eerste instantie, de tot op dat moment door de hogere staven verzamelde inlichtingen de basis vormen voor het strategische beleid. In de tweede plaats zullen deze staven aan de troepen de nodige gegevens moeten verstrekken. Is echter het gevechtsveld bereikt, dan zal de troep de meest voorname bron van inlichtingen vormen voor de commandant en hier vangt de taak van de gevechtsinlichtingendienst aan.

Het verzamelen van gevechtsinlichtingen begint aan de frontlijn, dicht bij de vijand. Hierbij spelen patrouilles en waarnemingsposten een belangrijke rol. Het zijn de verkennings- en gevechtspatrouilles welke de zwakke plekken in de verdediging trachten aan te peilen en gegevens verzamelen over verdedigingswerken, mijnenvelden, ostwapens, 's vijands opstelling, enz. (zie afb. 1).

Groeps-, pelotons- en compagnies-commandanten zullen belangrijke inlichtingen uit eerste hand kunnen verstrekken, aangezien zij in direct contact zijn met de vijand.

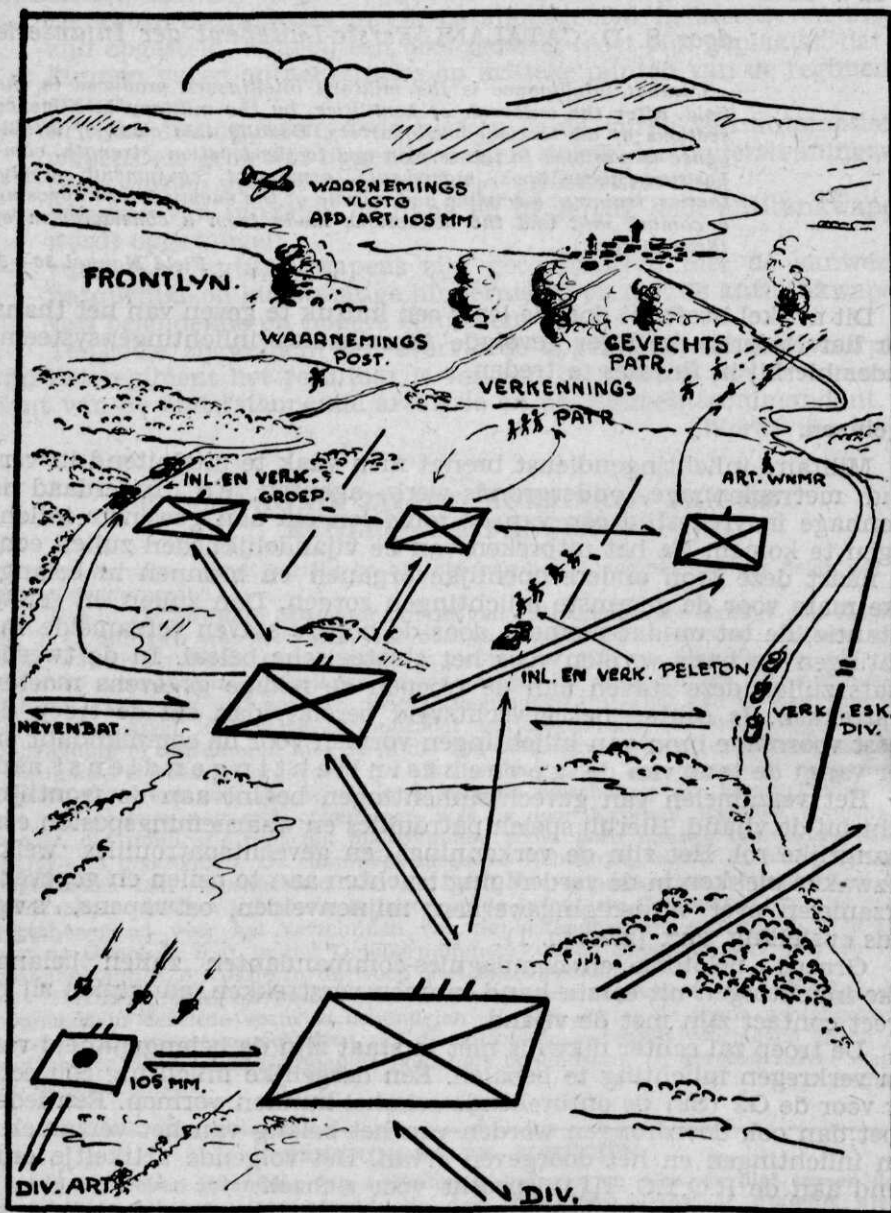
De troep zal echter dikwijls niet in staat zijn de belangrijkheid van een verkregen inlichting te bepalen. Een dergelijke inlichting zou echter voor de G2 (S2) de ontbrekende schakel kunnen vormen. Een ieder moet dan ook doordrongen worden van het belang van het verzamelen van inlichtingen en het doorgeven ervan. Het volgende artikeltje ontleend aan de R.O.T.C. III¹⁾ spreekt voor zichzelf.

„Enige dagen na de landing op Attu (Aleoeten) door Amerikaanse troepen — welke landingen met zware verliezen gepaard gingen — werd een gewond soldaat een hulpverbandplaats binnengedragen. In zijn zakken trof men verschillende souvenirs aan w.o. enige Japanse notitieboekjes en een schets waarop met grote nauwkeurigheid de Ja-

¹⁾ Reserve Officers Training Corps III (Senior Division).

INLICHTINGENORGANEN VAN REG. EN BAT.

== = Weg die de inln. volgen.

Afb. 1

panse versterkingen waren weergegeven. Reeds dagen tevoren waren deze souvenirs in zijn bezit gekomen bij het nemen van een vij. steunpunt. Het niet doorgeven van deze belangrijke gegevens had tot gevolg dat zware en onnodige verliezen werden geleden”.

De verkregen inlichtingen zullen uit voorste lijn via allerlei kanalen zoals b.v. langs de pel en ciescdtn bij de BatS2 komen. Hierbij worden zij verwerkt tot gegevens en vervolgens aan hogere (Reg), neven (Bat), en lagere onderdelen doorgegeven.

Deze gegevens zullen naast de factoren eigen middelen, weersomstandigheden en terrein, een basis vormen voor het besluit van de commandant. Zij stellen hem in staat de vijand binnen de kortst mogelijke tijd en met zo weinig mogelijk eigen middelen te verslaan. Uiteindelijk komen zij weer terug bij de troep in de vorm van bevelen.

Uit het bovenstaande blijkt dat nauwkeurigheid en snelheid waarmee de berichten door de organen worden doorgegeven van grote invloed zijn op een juiste tactische inzet van eigen troepen. Een commandant moet begrip tonen voor het inlichtingenwerk en de S2 de steun verlenen nodig voor de uitvoering van zijn taak. De praktijk in Indonesië heeft bewezen, dat een goede inlichtingenman onontbeerlijke voorwaarde is voor een succesvolle operatie. Het R.O.T.C. III haalt een voorbeeld aan van een Regimentscommandant die tijdens de Italiaanse campagne zijn S2 als liaisonofficier gebruikte bij de aanvalstroepen. Deze laatste werd zelfs niet in de gelegenheid gesteld om een aantal door de Divisie G 2 gezonden luchtfoto's te bestuderen. Bij het inzetten van een aanval liep het Regiment in een uitgebreid mijnenveld waardoor zware verliezen werden geleden. Later bleek dat het mijnenveld duidelijk op de foto's te onderkennen was.

De gegevens die de verschillende commandanten nodig hebben zullen vanzelfsprekend verschillend zijn. Zo zal een regimentscommandant wanneer de vijand in de verdediging is, gegevens nodig hebben van de stellingen van de vijand. Waar bevinden zich de zwakke plekken in de verdediging? Waar bevinden zich de vijandelijke reserves en ondersteunende tankeenheden? Wat zijn de gegevens van de vijand die zijn beleid indirect kunnen beïnvloeden? Voor een bataljonscommandant zullen daarentegen meer gedetailleerde inlichtingen van belang zijn. Waar bevinden zich de weerstandkernen van de vijand? De zwaardere infanteriewapens, enz.? De compagniescommandant zal precies willen weten waar de vijandelijke loopgraven, versterkingen, hindernissen en mijnenvelden, in zijn vak zijn. Waar 's vijands automatische wapens staan opgesteld, enz.

Het regiment en lagere onderdelen.

De inlichtingenorganen worden hoofdzakelijk geleverd door de troep in de vorm van verkennings-, gevechtspatrouilles, waarnemingsposten, enz. (zie afb. 1). Zij worden hierbij gesteund door specialistisch personeel — het inlichtingenpersoneel — dat deze inlichtingen verwerkt, zodat zij weer ten bate van de troep kunnen worden aangewend.

De infanterie divisie en hogere eenheden.

Bij de divisie treffen we een groot aantal inlichtingenorganen aan. In de eerste plaats beschikt zij over de inlichtingensecties van de bataljons en regimenten. In de tweede plaats kunnen de ondersteunende wapenen en diensten zoals de divisie artillerie, tank- en pionierseenheden, de verbindingsdienst enz. waardevolle inlichtingen verstrekken. De divisie beschikt verder over specialistisch personeel zoals ondervragingsploegen, tolkenploegen, een vertaalploeg, luchtfoto-onderzoekploegen en slagordeploegen, waarop later zal worden teruggekomen. Daarnaast heeft zij als veiligheidsorgaan een *contra-inlichtingengroep*. Bij hogere staven zoals die van het legerkorps en het leger, zal van inlichtingenorganen, als de verbindingsinlichtingendienst, luchtverkenning op grote schaal, meteorologische dienst, geheime agenten, enz. gebruik worden gemaakt. Deze verzamelen inlichtingen over de vijand achter de voorste lijn zoals plaats en sterkte van algemene reserves, achter de frontlijn gelegen vliegvelden, opslagplaatsen, etc.

Sectie inlichtingen G2 (S2).

De commandant wordt bij de bevelvoering o.a. bijstand verleend door 4 sectiën zijnde:

a. Sectie Personeel	G1	} Voor Div. en hoger	S1	} Voor Reg. en lager
b. Sectie Inlichtingen	G2		S2	
c. Sectie Operatiën	G3		S3	
d. Sectie Logistiek	G4		S4	

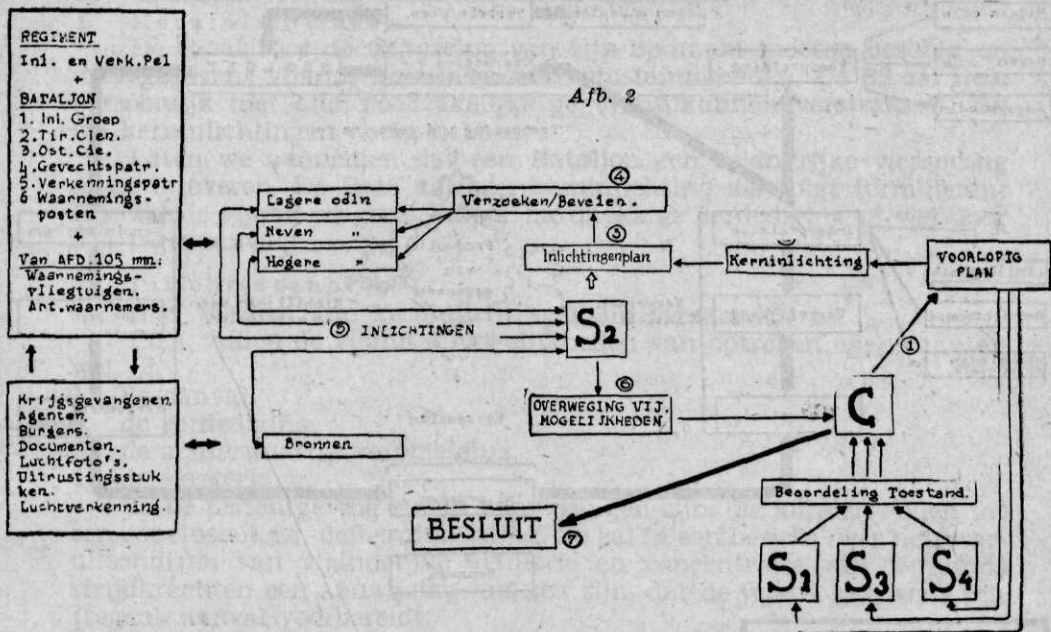
De Sectiehoofden trachten de commandant alle benodigde gegevens te verschaffen voor het nemen van een beslissing, waarbij de werkzaamheden van de Sectiën G2 (S2) en G3 (S3) van *operationele aard* zijn en die van de Sectiën G1 (S1) en G4 (S4) van *administratieve aard* (Leidraad Stafdienst H.K.S.)

Wat is nu de taak van de G2 (S2)?

1. Verzamelen, verwerken en verspreiden van gevechtinlichtingen. Dit houdt in dat de G2 (S2) belast is met het coördineren van de werkzaamheden van alle inlichtingenorganen, die zich in zijn gebied bevinden. V.w.b. de organen gevormd door de troep vindt dit plaats in samenwerking met de G3 (S3).
2. Het leiden van de contra-inlichtingendienst o.a. inhoudend het doen van voorstellen aan zijn commandant betreffende de te nemen contra-inlichtingen (veiligheids) maatregelen.
3. Andere aangelegenheden zoals de opleiding voor inlichtingendienst, de distributie van kaarten, de behandeling van krijgsgevangenen (in samenwerking met de G1 (S1), het bestuderen van luchtfoto's, etc.

In het algemeen: „to keep the commander and all others concerned informed regarding the enemy situation and capabilities, and the terrain and weather”.

Als een commandant een opdracht ontvangt zal hij op grond van de beschikbare gegevens een voorlopig plan vaststellen waarna hij voor zover nodig een nadere verkenning verricht. De verschillende sectiën krijgen hierop tijd en gelegenheid om de nog benodigde gegevens te verzamelen en hun „*beoordeling van de toestand te maken*” (zie-afb. 2).

Na een stafbespreking neemt de commandant zijn *besluit*. Als grondslag dienen de factoren:

a. opdracht, b. vijand, c. terrein, d. eigen middelen en e. bijzondere omstandigheden, waarbij de gegevens b en c — die door de G2 (S2) dienen te worden verzameld — wel een bijzondere plaats innemen. (In den vervolge zal in-stede van over de beoordeling van de toestand van de S2 over „de overweging van de vijandelijke mogelijkheden” gesproken worden).

Systeem van verzamelen van inlichtingen.

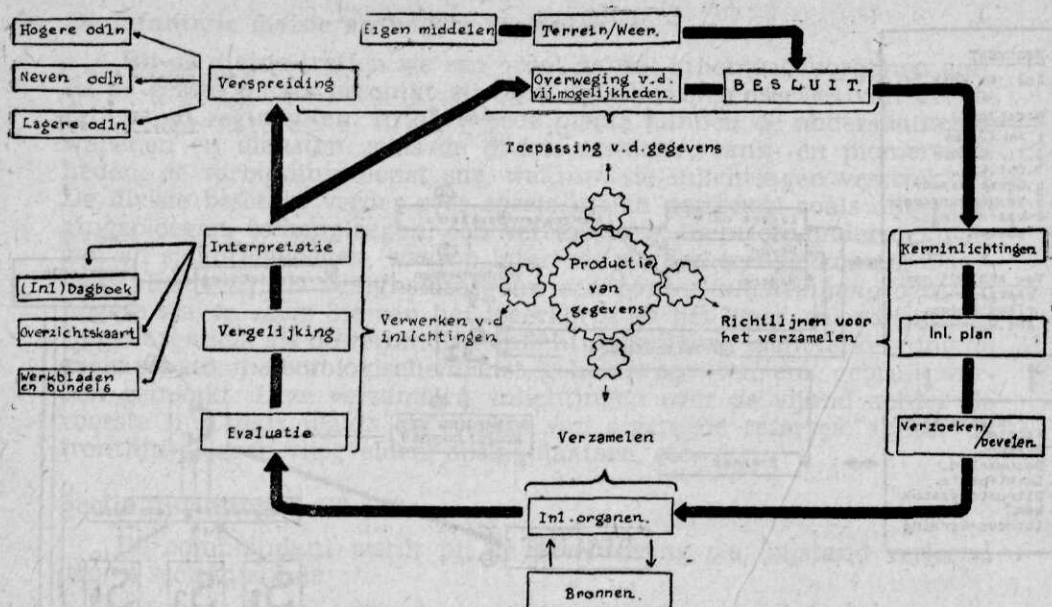
Algemeen.

Om tot een zo efficiënt mogelijke werkwijze te komen moet men een bepaald systeem volgen. Hoewel het systeem dat op legerkorps, divisie of enig ander niveau gevolgd wordt, hetzelfde is, nemen we aan dat we ons op een Bat Cp bevinden, welke juist op het gevechtveld is aangekomen.

De S2 stelt zich in eerste plaats op de hoogte van de tactische situatie en van het terrein waarin het Bat c.q. Regt moet optreden. Krijgt de Bat C een opdracht dan zal de S2 hem (mondeling) op de kaart een beeld geven van de wijze waarop de vijand, het terrein en weersomstandigheden de uitvoering kunnen beïnvloeden. De volgende stap zal zijn te zorgen, dat de inlichtingen die gedurende de uitvoering van de opdracht nodig kunnen zijn, tijdig in handen komen van de BatC. De inlichtingenofficier zal zich hierbij steeds duidelijk voor ogen moeten stellen:

- a. Welke inlichtingen hij in het bijzonder nodig heeft;
- b. Op welke wijze hij deze inlichtingen met de grootste kans op succes kan verzamelen.

Afb. 3

De BatC zal b.v. willen weten hoe en waar de vijand zich zal verdedigen. Waar de reserves zich bevinden. Wanneer b.v. de mogelijkheid bestaat dat de vijand een tegenaanval zal doen, waar deze zal uitgevoerd worden en wat de te verwachten sterkte is. Deze gegevens zijn absoluut noodzakelijk om verrassingen van 's vijands zijde te voorkomen. De inlichtingen nu omtrent de vijand en het niet door ons beheerste terrein, welke de commandant nodig heeft om tot een juist besluit te komen, worden *kerninlichtingen* genoemd.

Productie van gegevens.

Het proces van verzamelen, verwerken en verspreiden wordt de „productie van gegevens” genoemd. Bij deze productie kennen we de volgende vier elementen (zie afb. 3):

- A. Richtlijnen voor het verzamelen van de inlichtingen.
- B. Het verzamelen van de inlichtingen door de inlichtingenorganen.
- C. Het verwerken van de verkregen inlichtingen.
- D. Toepassing van de verkregen gegevens.

Elk van deze werkzaamheden vormt een absoluut noodzakelijk element in de productie. Stagnatie van een der elementen zal tot gevolg hebben dat het hele productieapparaat stil komt te staan.

N.B. Op de School M.I.D. wordt in stede van het Inlichtingenplan (zie Leidraad Stafdienst H.K.S.) de uitdrukking Verzamelplan (Collection Plan) gebezigd. Het ligt in de bedoeling Kerninlichtingen te wijzigen in Kernvragen (Essential Elements of Information).

A. Richtlijnen voor het verzamelen van de inlichtingen.

1. Kerninlichtingen.

De C zal voor de uitvoering van zijn opdracht moeten beschikken over gegevens vijand, terrein en weersomstandigheden. De S2 zal hem persoonlijk niet alle noodzakelijke gegevens kunnen verstrekken. Hij zal kerninlichtingen nodig hebben.

Laten we aannemen dat een Bataljon een belangrijke viersprong moet veroveren. De BatC zal zijn kerninlichting als volgt formuleren: Hoe zal de vijand reageren? Door hardnekkige verdediging of wel door een tegenaanval?

2. Inlichtingenplan.

Hoe worden deze kerninlichtingen nu verzameld?

I.h.a. zullen de vijand 4 mogelijkheden van optreden openstaan en wel:

1. de aanval,
2. de verdediging,
3. de achterwaartse verplaatsing,
4. de versterking.

In de berichtgeving zullen aanwijzingen zijn, die kunnen leiden tot een conclusie t.a.v. de kerninlichting. Zo zal in een bericht over het voortschuiven van vijandelijke artillerie en concentratie van 's vijands strijdkrachten een aanwijzing kunnen zijn, dat de vijand zich voor een (tegen) aanval voorbereidt.

De S2 zal om tot een gecoördineerd en systematisch verzamelen van de kerninlichtingen te komen een inlichtingenplan opstellen. Dit plan moet tevens worden gezien als een werkverdeling voor de verschillende inlichtingenorganen.

3. Overzicht van aanwijzingen.

Aanval

Enige aanwijzingen dat de vijand zich voor de aanval gereed maakt kunnen zijn:

- a. Oprichten van een scherm tegen verkenning.
- b. Vij eenheden die zich voorwaarts begeven.
- c. Toeneming van patrouille activiteit.
- d. Troepen in vooruitgeschoven verzamelgebieden.
- e. Vij art die vooruitgeschoven wordt.
- f. Concentratie van vij eenheden (smalle fronten).
- g. Toeneming van vij activiteit in achterland.
- h. Vooruitgeschoven opstellingen van vij Stkn.
- i. Toeneming vij luchtverkenning.

Verdediging:

- a. Aanwezigheid van (draad)versperringen, ingravingen, vernielingen, mijnevelden in door vij verdedigd gebied.
- b. Opstelling van troepen in de diepte.
- c. Ontplooiing van vij infanterie op voor verdediging geschikt terrein.
- d. Opstelling van vij artillerie en pantserdoelart in diepte.

Terugtocht:

- a. In eerste plaats achterwaartse beweging van kleine vij eenheden uit de frontlijn, gevolgd door grotere vij eenheden.
- b. Inrichten van nieuwe verdedigde opstellingen in achterland.

- c. Uitgebreide vernielingen. Het aanleggen van versperringen, mijnevelden, om onze voorwaartse beweging te bemoeilijken.
- d. Verlies van contact met vij.
- e. Achterwaartse verplaatsing van vij af- en aanvoer-inrichtingen.
- f. Achterwaartse verplaatsing van vij artillerie echelonsgewijs.
- g. Plaatselijke vij tegenaanvallen.

Vertragende gevechten:

- a. Opstelling vij op breed front met weinig diepte.
- b. Wapens en artillerie vooruitgeschoven, opgesteld met maximale schootsbereik.
- c. Tegelijkertijd inrichten van meer opstellingen in diepte.
- d. Storings-acties op eigen flanken.

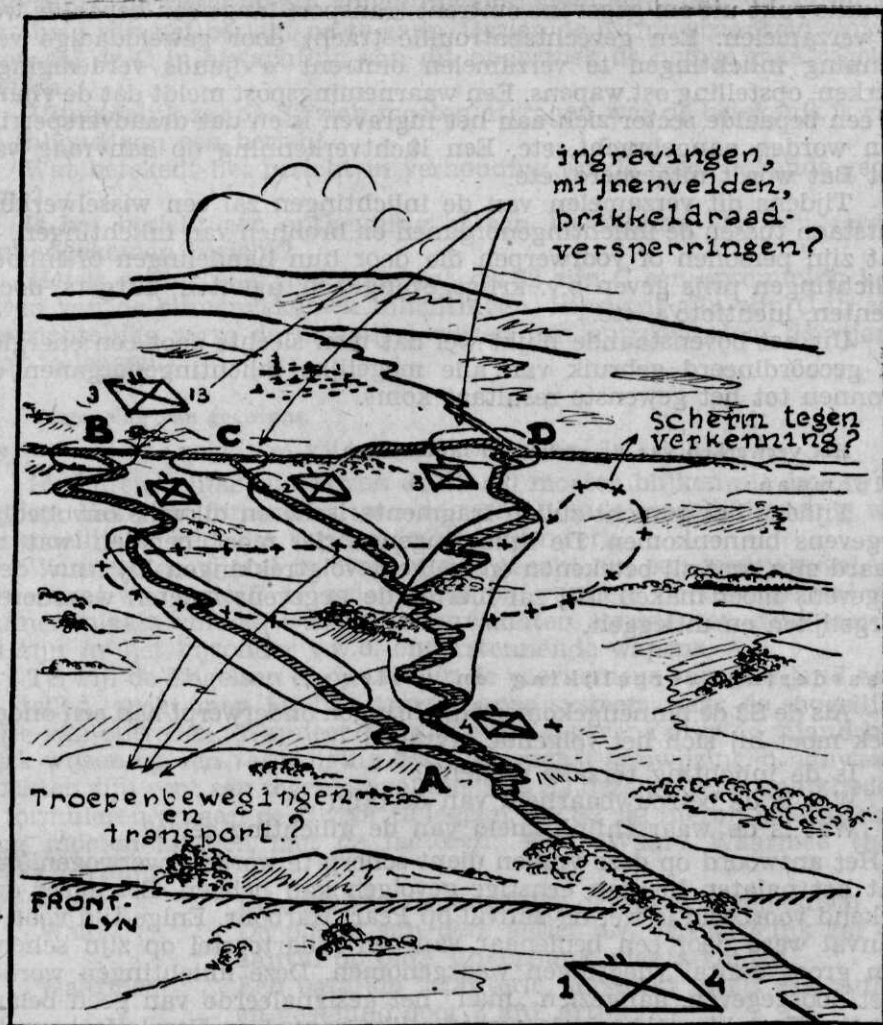
Versterking:

- a. Toeneming van aantal Stafkwartieren.
- b. Toeneming van patrouilleactiviteit bij een deel van de vij troepen.
- c. Identificatie van nieuwe vij eenheden op slagveld.
- d. Toeneming vij verkeer in ri van huidige positie.

Het is vanzelfsprekend dat één aanwijzing niet voldoende is om tot een conclusie te komen. Deze moet worden getrokken uit een combinatie van aanwijzingen.

Laten we het volgende eenvoudige voorbeeld ter illustratie bekijken. De toestand is zoals op schets 4 is weergegeven. C. 1-4 RI heeft enige gegevens over de sterkte van de vijand en terrein van de S2 ontvangen. Hij krijgt opdracht van zijn Reg.C om het kruispunt D te veroveren. Welke *kerninlichting* heeft hij nodig (zie onderstaand inlichtingenplan)?

1-4 R.I. S2		INLICHTINGENPLAN van 140600 Apr tot bezetten viersprong D.							
Kerninl.	Aanwijzingen	Basis voor verzoeken/bevelen.	1° Cie	2° Cie	3° Cie	Ost. Cie	Inl. en Verk. SP	3° Afd. Reg.	Opmerkingen
Hoe zal de vij op onze aanval reageren, door tegenaanval of door verdediging. In het laatste geval bij B, C of D.	A. Concentratie N. van A. B. Oprichten van een scherm tegen verkenningen. C. Ingraven of oprichten versperringen.	1. Meld troepenverplaatsingen, snelheid en richting van transporten op wegen AB, AC, AD. 2. Vij activiteit tussen kruispunt A en kruispunten B, C, D. 3. Plaats en omvang van draadversperringen, mijnevelden, ingraven in de omgeving van B, C of D.							Inl. melden zodra verkregen op Bat.Cp. Negatieve berichten ieder half uur

Afb. 4

In dit inlichtingenplan zijn dus die aanwijzingen vastgelegd, welke tot een oplossing van de kerninlichting kunnen leiden. Het inschakelen van de inlichtingenorganen afkomstig uit de troep zal in samenwerking met de S3 geschieden, aangezien deze kan bepalen welke onderdelen hiervoor beschikbaar zijn.

N.a.v. het inlichtingenplan gaan vervolgens verzoeken en bevelen uit om de inlichtingenorganen aan het werk te zetten, c.q. op de benodigde kerninlichtingen te attenderen. De S2 dient hierbij duidelijk aan te geven wat hij wenst te weten en op welk tijdstip de verlangde inlichtingen (ook negatieve) hem moeten bereiken.

B. Het verzamelen van inlichtingen.

De inlichtingenorganen gaan aan het werk. Een verkenningspa-

trouille rukt uit om gegevens omtrent transport langs een bepaalde weg te verzamelen. Een gevechtspatrouille tracht door gewelddadige verkenning inlichtingen te verzamelen omtrent 's vijands verdedigingswerken, opstelling ost.wapens. Een waarnemingspost meldt dat de vijand in een bepaalde sector zich aan het ingraven is en dat draadversperringen worden aangebracht, etc. Een luchtverkenning op aanvraag van het Bat wordt uitgevoerd, etc.

Tijdens dit verzamelen van de inlichtingen zal een wisselwerking ontstaan tussen de inlichtingenorganen en bronnen van inlichtingen, — dat zijn personen of voorwerpen die door hun handelingen of inhoud inlichtingen prijs geven b.v. krijgsgevangenen, agenten, burgers, documenten, luchtfoto's, etc.

Uit het bovenstaande blijkt wel dat men slechts door een energiek en gecoördineerd gebruik van alle mogelijke inlichtingenorganen en bronnen tot het gewenste resultaat komt.

C. Het verwerken van de verkregen inlichtingen.

Algemeen:

Tijdens het gevecht zullen fragmentarische en dikwijls onvolledige gegevens binnenkomen. De inlichtingenofficier moet bepalen wat zij waard zijn, wat zij betekenen en welke gevolgtrekkingen hij n.a.v. deze gegevens moet maken. Hij zal hiertoe de gegevens moeten waarderen, vergelijken en uitleggen.

Waardering, vergelijking en uitleg.

Als de S2 de binnengekomen inlichtingen onderwerpt aan een onderzoek moet hij zich het volgende afvragen:

1. Is de inlichting terzake dienend?
2. Wat is de betrouwbaarheid van de bron?
3. Wat is de waarschijnlijkheid van de inlichting zelve?

Het antwoord op deze vragen dient scherp te worden overwogen, omdat het nalaten hiervan ernstige gevolgen kan hebben. Een meer dan bekend voorbeeld is wel de aanval op Pearl Harbour. Enige tijd voor de aanval werd door een bedienaar van een radartoestel op zijn schema een groot aantal vliegtuigen waargenomen. Deze inlichtingen werden niet doorgegeven, aangezien „men” het gesignaleerde van geen belang achtte. Kort hierop brak de verraderlijke aanval op Pearl Harbour los waarbij de Amerikaanse vloot en luchtmacht buitengewoon zware verliezen leden.

Van zijn eigen en de hem bekende inlichtingenbronnen zal de S2 de betrouwbaarheid met vrij grote zekerheid kunnen vaststellen. Dit is echter niet het geval v.w.b. vreemde bronnen. Hierbij dient hij steeds de betrouwbaarheid evenals de waarschijnlijkheid van het bericht te laten nagaan. Het is mogelijk dat de bron betrouwbaar is en het bericht desalniettemin onwaarschijnlijk, of omgekeerd.

Een nevenbataljon meldt b.v. dat een van haar wpn een aantal vij tanks in front van ons bataljon waarnam. De S2 weet dat hij in het algemeen op de betrouwbaarheid van deze bron kan rekenen. Een uitgebreide luchtverkenning heeft echter kort tevoren uitgewezen dat geen vij tankeenheden zich in onze sector bevonden. Evenmin werd door verkenningspatrouilles hieromtrent iets gerapporteerd. De S2 zet on-

middellijk de beschikbare inlichtingenorganen aan het werk om de juistheid van het bericht na te gaan. Gezien de betrouwbaarheid van de bron zal de C in afwachting van dit onderzoek de nodige maatregelen treffen.

Uiteindelijk zal de S2 zich moeten afvragen wat de betekenis is van de inhoud van een bericht.

1. Wat betekent het bericht in verhouding tot de reeds bekende gegevens?

2. Is het bericht een ontkenning of een bevestiging van een eerder binnengekomen bericht?

Het is echter niet voldoende dat de S2 zijn C een opsomming kan geven van de binnengekomen inlichtingen. Hij dient aan zijn C in een overzichtelijke vorm de mogelijke wijzen van optreden door de vijand voor te leggen.

D. Toepassing van gegevens.

Overweging van de vijandelijke mogelijkheden.

Het uiteindelijke succes van de S2 zal moeten blijken uit deze overweging. Het juist formuleren van de verschillende mogelijkheden is wel het moeilijkste gedeelte van het inlichtingenwerk.

Wanneer de vijand in staat wordt geacht om een tegenaanval uit te voeren, wenst de C te weten waar en wanneer de tegenaanval zal kunnen plaats vinden, wat de te verwachten sterkte van deze aanval zal zijn in het bijzonder v.w.b. ondersteunende wapens.

Terwijl de Engelsen er op uit zijn de voornemens van de vijand vast te stellen, zoekt men bij het Amerikaanse systeem naar de mogelijke wijze van optreden. Wanneer verschillende gegevens over de vijand b.v. sterk wijzen op een verdediging doch daarnaast aanwijzingen aanwezig mochten zijn voor een tegenaanval dient de S2 deze beide mogelijkheden te formuleren en aan de C voor te leggen. De S2 zal hierbij steeds rekening moeten houden met de factoren: Wat? Waar? Waarmee (hoe sterk)? Wanneer?

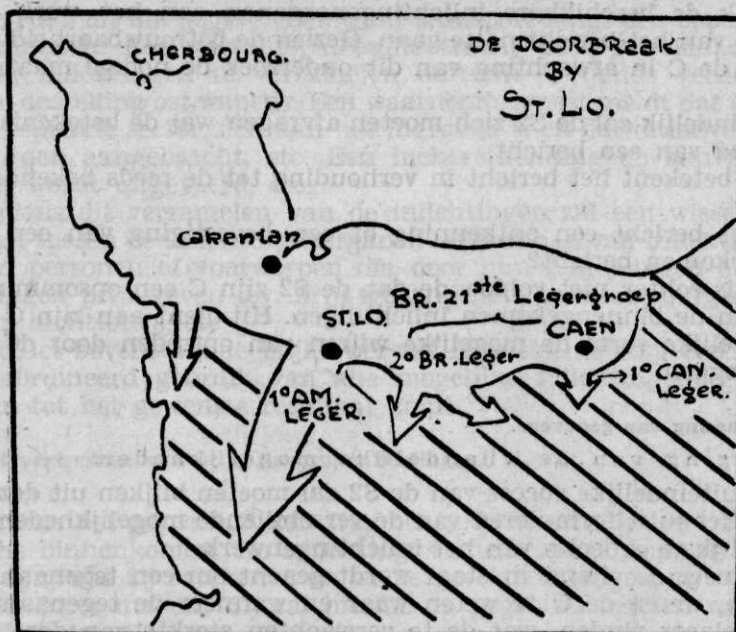
B.v.: Wat?	De aard van de mogelijke actie b.v. tegenaanval.
Waar?	De plaats van deze actie: b.v. vermoedelijk zal de aanval op onze linkerflank plaats vinden.
Waarmee?	Een bataljon infanterie, versterkt met 1 esk tanks, en gesteund door 2 afd. artillerie.
Wanneer?	Elk moment.

Hij kan deze mogelijkheid dan als volgt formuleren: „*De vijand kan een tegenaanval uitvoeren op onze linkerflank op elk moment met een sterkte van 1 bat inf + 1 esk tanks ondersteund door 2 afd artillerie*”. Wanneer er andere mogelijkheden bestaan zal hij deze eveneens formuleren, waarna hij aan de hand van de beschikbare gegevens de waarschijnlijke volgorde vast stelt van de verschillende mogelijkheden.

Een sprekend voorbeeld van een juist bepalen van de vij. mogelijkheden leidde o.a. tot het succesvolle uitbreken uit het Normandische bruggehoofd (afb. 5).

Eerst op D+50 werd door de geallieerden de lijn Caen—St. Lo bereikt, wat volgens plan op D+5 had moeten plaats vinden. De geallieerde linkervleugel (21ste Britse legergroep) was er nl. enige tijd voor de laatstgenoemde datum niet in geslaagd de Duitse tegenstand bij

Afb. 5

Caen te breken. Aan beide zijden waren zeer zware verliezen geleden en de toestand liet zich voor de geallieerden in dit nauwe bruggehoofd ernstig aanzien. Bij een nauwkeurige bestudering van de mogelijkheden waartoe de vijand in staat moest worden geacht, stelde de G2 van het Am. oppercommando het volgende vast:

1. De Duitse verdediging was gezien de opstelling der divisies zeer ondiep.
2. Het overgrote gedeelte der reserves was ingezet in de omgeving van Caen i.v.m. de hevige aanvallen van de 21ste Britse Legergroep.
3. Versterkingen van betekenis bevonden zich op een zodanige afstand, dat zij niet op korte termijn konden worden ingezet voor een tegenaanval.
4. De grootste kans voor een succesvolle doorbraak lag in het terrein in de omgeving van St. Lo.

De uiteindelijke conclusie was, dat het Duitse 7e Leger bij een snelle en krachtige geallieerde stoot door zijn betrekkelijk ondiepe verdediging niet in staat moest worden geacht met kans op gunstig resultaat te kunnen reageren. Generaal Bradley greep deze gelegenheid onmiddellijk aan. Terwijl op de linkerflank het 2e Britse Leger zoveel mogelijk Duitse troepen trachtte te binden, brak op D+50 de hevige aanval van het 1e Am. Leger bij St. Lo los.

Deze beslissende doorbraak, die eindigde met de vernietiging van het Duitse 7e Leger werd slechts mogelijk gemaakt door een juiste en nauwkeurige overweging van de vijandelijke mogelijkheden.

Het verspreiden van inlichtingen.

Uiteindelijk zullen de verwerkte inlichtingen tijdig aan de instan-

ties b.v. neven, lagere of hogere onderdelen, waarvoor zij van waarde kunnen zijn, moeten worden doorgegeven. De tijdsfactor is van het allergrootste belang. Wij kunnen bij deze verspreiding 3 categorieën van inlichtingen onderscheiden.

1. Inlichtingen betreffende een vijandelijke tegenaanval, aanvoer van sterke vij reserves, gegevens over een mijnenveld etc. dienen met hoogste prioriteit aan het betreffende onderdeel te worden doorgezonden.

2. De 2e groep bestaat uit inlichtingen die voor bepaalde onderdelen niet van onmiddellijk belang zijn, doch desondanks hun optreden (in) direct zouden kunnen beïnvloeden.

3. Een 3e categorie bestaat uit inlichtingen ter algemene kennisgeving, die als bijzonderheid kunnen worden vermeld in periodieke rapporten.

De middelen ter verspreiding van inlichtingen die naast radio en telefoon en ordonnansen ter beschikking staan, zijn o.a.: Stafbesprekingen, liaisonofficieren, verschillende soorten inlichtingenrapporten (waarop niet nader zal worden ingegaan. Voorbeelden hiervan worden o.a. aangetroffen in Leidraad Stafdienst H.K.S.)

In een volgend artikel zal worden teruggekomen op de inlichtingenorganen, bronnen en bijzondere middelen.

(Wordt vervolgd.)

Bronnen:

Intelligence is for commanders, LtKol Robert R. Glass and LtKol Philip B. Davidson. Reserve Officers Training Corps III (Senior Division). Kruistocht in Europa — D. Eisenhower.

MENINGEN VAN ANDEREN

HET PELOTON ALS VOORSTE PELOTON VOORHOEDE.

Het artikel in De Militaire Spectator 1951, Nr 11, blz. 643 e.v. van Kapitein G. Bijl de Vroe, geeft door een verkeerd gebruik van het woord „spits” aanleiding tot verwarring, daar het voorschrift A 1529 Deel I „De Tir Cie en haar onderdelen” duidelijk aangeeft, welke begrippen verbonden zijn aan: spitspatrouille en spits. In pt. 24 staat: „De spits bestaat uit een versterkt Tir Peloton, verminderd met één groep, welke als spitspatrouille wordt vooruitgezonden”.

Uit pt 4 der oefening blijkt duidelijk, dat Kapitein Bijl de Vroe met het woord „spits” bedoelt „spitspatrouille”. (blz. 644). De oplossing had moeten luiden:

4c. Ik stel mijn Pel als volgt op:

— Spitspatrouille: 1e groep (met een SCR 536)
enz.

— De spitspatrouille 200 m vooruit in tir col enz.

Het woord „spits” dient dan ook in het gehele artikel vervangen te worden door spitspatrouille, mede in verband met hetgeen A 1529 aangeeft over de gemotoriseerde opmars. Pt 33 van A 1529 zegt: „Het voorste echelon zendt een versterkt peloton als spits uit”, enz. „Anders dan bij een voetmars zendt deze spits geen spitspatrouille uit”.

Verder verdient het m.i. aanbeveling om waar in het artikel gesproken wordt over „Rest van het Peloton” dit te vervangen door „Spits”. Immers, dit woord geeft een voor een ieder duidelijk begrip aan, n.l. het door het voorste echelon vooruitgezonden peloton min de spitspatrouille. Een en ander is op blz. 20 e.v. van voorschrift A 1529 zeer duidelijk omschreven.

Weert.

E. C. DE POORTER, Kapitein der Infanterie.

Naschrift van de Redactie.

Toen het artikel van Kapitein Bijl de Vroe in de Militaire Spectator werd opgenomen, was het voorschrift A 1529 nog niet aan alle troepenonderdelen uitgereikt.

DE REACTIE OP HET GEVAL STUBB

door B. KONING, *Luitenant-Kolonel van de Generale Staf.*

In het Juli-nummer van De Militaire Spectator werd onder de titel „De grote vraag” in een uit het Amerikaanse tijdschrift „Combat Forces” bewerkt artikel de kwestie besproken — aan de hand van een praktijkgeval — of echte „vechtjassen”, die het in de praktijk buitengewoon goed doen, maar die in een vredesgarnizoen, met de gewone doorsnee opleiding, niet kunnen aarden, al of niet in de gelegenheid moeten worden gesteld, om beroepsofficier te worden. Aan het slot van dit artikel werd gezegd, dat op de inzichten van anderen prijs zou worden gesteld.

Deze vraag is niet onbeantwoord gebleven. Het probleem bleek actueel te zijn. En zoals dat bijna altijd gaat, waren de meningen verdeeld. Die meningen liepen van „natuurlijk moet men zulke knapen hebben en maar indelen bij een korps, waar ze zich kunnen uitleven”, tot „zulk een knaap is beslist onbruikbaar voor de vredesdienst, die verknoeit meer dan hij goed kan maken.” Dat waren de uitersten.

Schrijver dezes matigt zich niet het recht aan, om hier een Salomo's oordeel ten beste te gaan geven. Maar toch zou het jammer zijn — en ook getuigen van weinig egards ten opzichte van hen, die zich de moeite hebben getroost om de pen ter hand te nemen, om hun licht over dit probleem te laten schijnen — als wij ons er nu van afmaakten met een „algemene dankbetuiging voor de genomen moeite.”

Zeer zeker willen wij de geachte inzenders onze welgemeende dank niet onthouden. Daarnaast moet er tenslotte „iets positiefs” gesteld worden. Het stellen van een probleem alleen is nog slechts het halve werk.

Mede aan de hand van de meningen, die tot ons zijn gekomen en op grond van ons eigen inzicht, is het wellicht juist, om de beantwoording van het probleem algemeen te houden. Want het „geval Stubb” is één geval. Zo zullen er talloos vele zijn, maar toch alle iets anders. Geen twee mensen zijn gelijk. En niemand minder dan Maarschalk Montgomery zei, dat als men in een leger iedereen over de zelfde kam scheert, men daarmee de basis voor de nederlaag legt! Inderdaad. Wanneer men alle mensen gaat „gelijkschakelen”, dan zijn wij bij de duivel te biecht. Want dat is de dictatuur.

Te stellen eisen.

Een goed uitgangspunt voor een conclusie in dit vraagstuk is wellicht, eerst eens na te gaan, aan welke eisen een beroepsofficier in het algemeen moet voldoen.

Dan kunnen wij constateren dat hij

1. in *vredetijd* een goed instructeur en opvoeder moet zijn;
2. in *oorlogstijd* een goed aanvoerder moet zijn;
3. zowel in *vredes-* als in *oorlogstijd* een goed aanpassingsvermogen

moet hebben, om in verschillende functies het beste te geven wat er gegeven kan worden.

Natuurlijk zijn er nog een hele reeks andere eisen.

Aan *alle* eisen voldoet niemand. Het volmaakte is niet van deze wereld. Maar wij mogen al heel gelukkig zijn, als wij van ons zelf kunnen zeggen met ons hand op ons hart, dat wij aan de drie hierboven gestelde eisen voldoen.

Vanzelfsprekend neem ik aan, dat volstrekte trouw en eerlijkheid hierbij inbegrepen zijn. Dat was in het „geval Stubb” óók geen probleem.

Maar als wij nu naar de hierboven genoemde eisen kijken, dan kunnen wij constateren, dat Stubb niet voldeed aan punt 1 en voor de helft aan punt 3. Als wij aan deze drie eisen vasthouden, dan is de conclusie, dat Stubb dus niet in aanmerking zou komen om beroeps-officier te kunnen worden. Onmiddellijk kan men dan echter met de vraag komen, wat dan belangrijker is, de opleiding in tijd van vrede, met zijn onvermijdelijke garnizoens-, inwendige- en andere diensten, of de oorlogsuitvoering. Hierop *moet* naar mijn mening het antwoord luiden: deze twee zaken zijn niet van elkaar te scheiden; zij vormen een volkomen twee-eenheid. Zonder goede vredesopleiding wordt de practijk een verschrikkelijke debâcle.

Mannen als Stubb verdienen echter waardering. Dit geschiedde in het onderhavige geval door een hoge onderscheiding en een snelle promotie. Óók verdienen zij, dat hun in het vredesleger een „kans” wordt gegeven. Een zeer redelijke zelfs. En men moet niet nalaten dergelijke types — met behoud van hun eigen persoonlijkheid, want dat is het belangrijkste — zodanig trachten te scholen, dat ze meer „all-round” bruikbaar zijn voor het leger, dan voor een speciale — weliswaar uiterst belangrijke — taak.

Gelukt dit niet, dan moet men tot de conclusie komen, dat de man in kwestie dan inderdaad niet bruikbaar is voor beroepsofficier, waaraan nu eenmaal meer eisen moeten worden gesteld, dan *alléén* een goed oorlogsaanvoerder te zijn.

Stubb zou voor het leger behouden kunnen blijven als reserve-officier door hem een, zijn persoonlijkheid passende, oorlogsfunctie te geven.

A future war, if it ever comes, will be a total war. It will put the total population and resources of one set of belligerents against the total population and resources of another. Air power has made this inescapable, and air power will inevitably be the primary instrument through which a decision is reached.

General Carl Spaatz.

Success in almost every human endeavor depends upon the production of the preponderating force at the right place at the right time.

Fieldmarshall John Dill.

HET INFANTERIE- GELUIDMEETPELTON

door J. G. J. VAN DER HULST, Kapitein der Artillerie, Leraar H.K.S.

In onze organisatie 1950 is in het regiment infanterie een Infanteriegeluidmeetpeloton (InfGmPel) opgenomen. Daarmede wordt beschikt over meer mogelijke inlichtingsbronnen, welke in staat zijn om onafhankelijk van het zicht (duisternis, nevel) 's vijands wapens, ook de wapens welke achter dekkingen zijn opgesteld, te localiseren. Hierdoor kan nu ook de mortierbestrijding (MrB) met meer kans op succes door de regimenten worden uitgevoerd.

De geluidmeetsdienst is niet nieuw, wel echter het materieel waarmede het InfGmPel is uitgerust. Voor het eerst werd dit materieel aan het einde van de laatste oorlog gebruikt door de Amerikanen in hun strijd tegen de Japanners. De daarbij bereikte resultaten beantwoordden geheel aan de verwachtingen. Na de oorlog deelden de Amerikanen dan ook bij elk regiment infanterie een InfGmPel (Counterfire Platoon) in.

Organisatie.

Het InfGmPel maakt deel uit van de StCie van het regtinf. Het bestaat uit een commandogroep en drie infanteriegeluidmeetgroepen (InfGmgrn) ¹⁾. Het pel wordt gecommandeerd door een luitenant. Als PC is deze verantwoordelijk aan C-StCie. Bovendien is C-InfGmPel de regiments-inlichtingenofficier voor de bestrijding van 's vijands infanteriewapens, waaronder mortieren. Hij maakt als zodanig deel uit van de speciale staf van de RC en is voor deze werkzaamheden aan de RC verantwoordelijk. ²⁾

Materieel.

Elke InfGmgr is uitgerust met twee stel geluidmaterieel elk bestaande uit drie microfonen, een registreertoestel en bijbehorend materieel alsmede met het benodigde verbindings- en ander materieel. De microfonen nemen alle voor het oor van de mens hoorbare geluiden op.

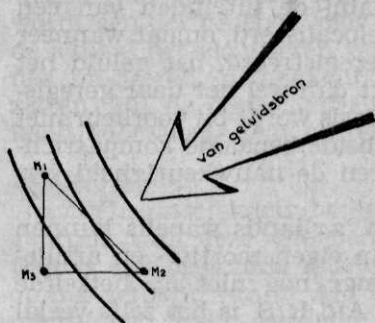
Het localiseren

Geluid plant zich onder normale weersomstandigheden van de geluidsbron in alle richtingen voort met een snelheid van 333 meter/seconde. Van deze eigenschap wordt gebruik gemaakt om de kompasrichting te bepalen, waarin zich een geluidsbron bv. een vurende mortier moet bevinden. Het geluid bereikt nl. de opgestelde microfonen meestal niet op hetzelfde moment (zie afb. 1). Door de tijdsverschillen te meten kan op eenvoudige wijze de richting naar de geluidsbron worden bepaald.

De drie microfonen van een stel worden opgesteld in de vorm van een gelijkbenige rechthoekige driehoek met rechthoekszijden van 4,5 meter. De schuine zijde wordt naar de kant van mogelijke geluidsbron-

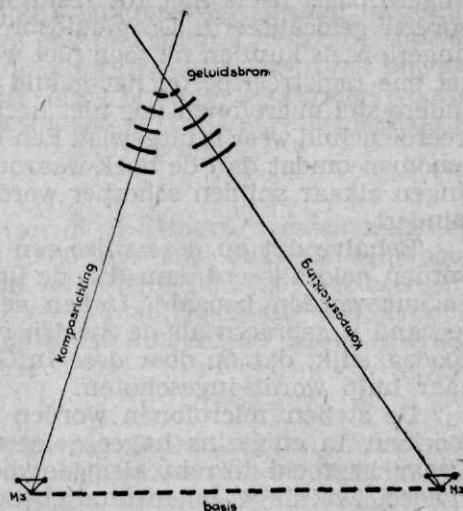
1) Voor details zie ontwerp-oorlogsorganisatie 1950.

2) De werkzaamheden van C-InfGmPel op dit gebied zullen in een volgend artikel worden behandeld.

Afb. 1 Het geluid bereikt hier achtereenvolgens de microfonen M2, M1 en M3

nen (de vijand) gekeerd. De geluiden welke de drie microfonen bereiken, worden door het registreertoestel op een metalen band geregistreerd. Het geregistreeerde wordt na twee seconden automatisch weer uitgewist. Het registreer- en het uitwismechanisme kunnen gelijktijdig buiten werking worden gesteld, waarna de verschillen in tijd waarop het geluid van dezelfde bron de drie microfonen bereikte kunnen worden vastgesteld. Uit deze tijdsverschillen wordt vervolgens de kompasrichting van de in de tophoek opgestelde microfoon (M3) naar de geluidsbron bepaald. In deze richting moet zich dan de geluidsbron bevinden. Deze is daarmee echter nog niet gelocaliseerd. Hiervoor is op z'n minst nog een tweede kompasrichting nodig welke de eerste snijdt op de plaats van de geluidsbron (zie afb. 2).

Afb. 2

Elke InfGmgr kan met het haar beschikbare materieel twee stel microfonen met bijbehorend registreertoestel opstellen. De beide stellen worden op enige afstand van elkaar opgesteld. Zijn nu de coördinaten van de beide microfonen M3 bekend, dan kan op eenvoudige wijze de geluidsbron worden gelocaliseerd. Zo spoedig mogelijk moet dan ook de plaats van deze microfonen nauwkeurig worden bepaald. De InfGmgrn worden, evenals de zwmrn, bij voorkeur op hetzelfde verband gebracht als de Afd R/S van het betreffende regt. Dit maakt sneller aangrijpen van de gelocaliseerde doelen mogelijk, verhoogt de nauwkeurigheid van de af te geven vuren, dus de uitwerking daarvan op het doel, en voorkomt hierdoor verspilling van munitie.

Teneinde zekerheid te hebben dat bij beide stellen microfonen de richting naar dezelfde geluidsbron wordt bepaald, stelt de GrC, die zich doorgaans bij een der stellen microfonen bevindt, het registreer- en het uitwismechanisme van beide registreertoestellen buiten werking. Hij doet zulks op het ogenblik, dat het te registreren geluid het verst van de geluidsbron gelegen stel microfonen kan hebben bereikt. Daar de geregistreeerde geluiden na twee seconden weer automatisch worden uitgewist, wordt de afstand tussen beide stellen microfonen (de basis) doorgaans niet groter (langer) genomen dan de afstand welke het geluid onder de gegeven omstandigheden in twee seconden kan afleggen. Een

langere basis heeft niet tot resultaat dat meer geluidsbronnen zullen worden gelocaliseerd. De geluidsbronnen nabij de uiteinden van een langere basis kunnen nl. toch niet worden gelocaliseerd, omdat wanneer het ene registreertoestel het geluid heeft geregistreerd, het geluid het andere stel microfonen nog niet heeft bereikt dan wel het daar geregistreerde geluid weer is uitgewist. Een kortere basis wordt bij voorkeur niet genomen omdat dan de hoek waaronder de beide bepaalde kompasrichtingen elkaar snijden scherper wordt, hetgeen de nauwkeurigheid vermindert.

Behalve dat op deze wijze een deel van 's vijands wapens kunnen worden gelocaliseerd, kan ook de ligging van eigen mortier- en artillerievuur worden bepaald. Indien een InfGmgr nog niet op hetzelfde verband is gebracht als de ZwMrn en/of de Afd R/S, is het zelfs veelal noodzakelijk, dat op door deze InfGmgr gelocaliseerde doelen ook met haar hulp wordt ingeschoten.

De stellen microfonen worden zo ver mogelijk naar voren en bij voorkeur in enigszins hoger gelegen, vlak en open terrein opgesteld. Zwaar begroeid terrein alsmede dichte bebouwing zijn van nadelige invloed. Ook de weersomstandigheden zijn van invloed. Bij een hogere windsnelheid dan 25 kilometer/uur treden te veel storingen op om nog bruikbare resultaten te kunnen verkrijgen.

Indien localiseren van doelen met het geluidmeetmaterieel nagevoeg — of in het geheel niet mogelijk is, betreft een InfGmgr twee waarnemingsposten en tracht op deze wijze de benodigde inlichtingen te verkrijgen. 's Vijands wapens, welke achter dekkingen zijn opgesteld, in het bijzonder mortieren, kunnen op deze wijze echter zelden worden gelocaliseerd, terwijl duisternis en mist hier wel van invloed zijn. C-InfGmPel bepaalt meestal de opstelling van de drie InfGmgrn. C-InfGmPel en de ArtLsO bij de regimentstaf coördineren de waarneming van de drie InfGmgrn met de waarneming van de Radargroep van de Afd R/S, welke in het bijzonder geschikt is voor het localiseren van mortieren.

Gebruik.

Hoe en waar de InfGmgrn worden ingezet hangt geheel af van de toestand en de inlichtingen welke moeten worden verkregen. Het onder bevel stellen geschiedt slechts bij uitzondering. Nauwe samenwerking met de eigen mortieren en artillerie is noodzakelijk. Tevens zal een InfGmgr veelal samenwerken met een door C-InfGmPel aan te geven bataljonsstaf.

Naderingsmars.

Bij een naderingsmars moet bij het stuiten op weerstand zo spoedig mogelijk kunnen worden begonnen met het localiseren van 's vijands wapens, in het bijzonder mortieren. Daartoe kan een InfGmgr in de voorhoede worden opgenomen. Teneinde direct een snel en doeltreffend aangrijpen van de gelocaliseerde wapens mogelijk te maken, zal deze InfGmgr bij voorkeur een der stellen microfonen nabij de stelling van een der eigen mortieronderdelen opstellen.

Aanval.

Vóór een aanval worden in elk geval in en nabij het aanvalsvak InfGmgrn ingezet. Tijdens een aanval veranderen de InfGmgrn voor-

waarts van opstelling zodra de toestand zulks vereist. Indien mogelijk wordt een der groepen voor de aanval nog niet ingezet, teneinde tijdens de aanval het localiseren van 's vijands infanteriewapens, in het bijzonder mortieren, gemakkelijker zonder onderbreking te kunnen voortzetten. Bij de consolidatie veranderen ook de InfGmgrn vanzelfsprekend voorwaarts van opstelling.

Achtervolging.

In beginsel komt het gebruik van de InfGmgrn overeen met het gebruik van deze groepen bij de naderingsmars. Dikwijls zal voorwaarts van opstelling moeten worden veranderd. Tijd voor het brengen op het verband van de Afd R/S is er veelal niet. Opstelling van een der microfonen nabij een der eigen mortierstellingen zal in de meeste gevallen de beste resultaten opleveren.

Verdediging.

In de verdediging worden bij een voorregt de drie Inf Gmgrn meestal ver naar voren in de gebieden der voorbataljons opgesteld. Dikwijls zal de frontbreedte van het aan een regt inf ter verdediging toegewezen gebied te breed zijn voor het InfGmPel, zodat in bepaalde gebieden niet zal kunnen worden waargenomen. Versterking met InfGmgrn van het regt in tweede lijn is mogelijk, doch verdient geen aanbeveling. Het InfGmPel van het regt in tweede lijn zal veelal geheel in het gebied van dit regt nodig zijn.

Achterwaartse verplaatsingen.

Bij achterwaartse verplaatsingen moet het localiseren van 's vijands wapens, in het bijzonder mortieren, zolang mogelijk zonder onderbreking voortgang vinden. Zijn de nodige oriënteringspunten in het eigen gebied bekend, dan zullen zich bij het achterwaarts van opstelling veranderen van de InfGmgrn geen bijzondere moeilijkheden behoeven voor te doen. Is zulks echter niet het geval dan zal ook hier opstelling van een der stellen microfonen nabij de stelling van een der eigen mortieronderdelen noodzakelijk zijn.

Slotbeschouwing.

In dit artikel werd in grote lijn enig inzicht gegeven in het localiseren van 's vijands wapens door het InfGmPel, alsmede in het gebruik van dit peloton.

Het InfGmPel is een belangrijk onderdeel van het regtinf.³⁾

Het verschafft inlichtingen over 's vijands wapens, ook bij slecht zicht (duisternis, nevel) en ook van de achter dekkingen opgestelde wapens van de vijand, in het bijzonder mortieren. Bovendien kan het onder deze omstandigheden de ligging van mortier- en/of artillerievuur bepalen.

In het volgende artikel, waarin de werkzaamheden van C-InfGmPel als regiments-inlichtingsofficier voor de bestrijding van 's vijands infanteriewapens wordt behandeld, zal niet alleen de belangrijkheid van de InfGmPels nog beter uitkomen, doch tevens blijken dat deze kleine onderdelen niet zijn te missen.

³⁾ Zie ook het artikel „Ears of the Infantry” in de „Infantry School Quarterly” van April 1950.

ENGELANDS EM-2 GAAT LEE ENFIELD VERVANGEN

door D. HENDRIKSE, *Reserve Eerste Luitenant, A.D.*

Reeds voor het begin van de laatste wereldoorlog bestond in het Britse leger dringend behoefte aan een licht automatisch geweer, dat lichter zou zijn dan de vermaarde Lee Enfield en bovendien radicaal een einde zou maken aan het „grendelen-richten-vuren”-systeem.

Het nieuwe Engelse geweer, dat thans ruim vijf jaar na de oorlog de oude Lee Enfield gaat vervangen en dat EM-2 heet, betekent het voorlopig einde van alle pogingen om het vuurwapen van de geallieerde infanterie te standaardiseren. Dit verwekte veel ergernis aan beide zijden van de oceaan. Englands minister van Defensie, Shinwell, moest persoonlijk naar Washington vliegen om de zaak wat te sussen. Vermoeid kwam hij terug, doch zonder oplossing. Want de Engelse soldaat krijgt een nieuw geweer en wel een, dat de Engelsen het beste ter wereld vinden. Hoewel nog vele essentiële gegevens niet voor publicatie zijn vrijgegeven is het toch mogelijk zich een indruk van het wapen te vormen. Tijdens een recente persconferentie is het aan de pers getoond en zijn er enkele demonstraties mee gegeven. Niet de werking of het uiterlijk, doch het geheel nieuwe kaliber vormde de grote verrassing. Van de .303 inch van de Lee Enfield is men plotseling overgestapt op een .280 inch kaliber. Daarmee passeerde men zonder meer het Amerikaanse standaardkaliber van .300 inch. Natuurlijk hebben de Engelsen wel degelijk beseft wat de gevolgen van hun beslissing zouden zijn voor de Atlantische bewapening. Tevens, dat zij straks in West Europa naar alle waarschijnlijkheid de enige mogendheid zullen zijn, die zich niet bij het kaliber van de Amerikaanse Garrand heeft aangepast. Dat men desondanks toch doorgezet heeft vindt zijn reden in de eerste plaats in de vaste overtuiging, dat dit nieuwe kaliber inderdaad het beste is wat men de soldaat te bieden heeft.

Door het .280 inch kaliber kon het nieuwe geweer, dat 88 cm lang is, aanmerkelijk lichter worden dan de Garrand. Een officieel legercommuniqué spreekt van 12 Engelse onzen. Daarnaast kan de soldaat 18 procent meer patronen van dit type meenemen dan van de Lee Enfieldpatroon van .303 inch. De lengte van de patroon is eveneens aanzienlijk minder, waardoor in dezelfde ruimte (bijv. kisten) meer munitie opgeborgen en vervoerd kan worden.

Drie jaar heeft men met het nieuwe kaliber geëxperimenteerd en men is tot de conclusie gekomen, dat de resultaten bevredigend zijn. De dodelijke uitwerking op alle normale afstanden is voldoende en het doorslagvermogen van het kleine projectiel wordt beter genoemd dan van de .303. Wij tekenen hierbij echter aan, dat tijdens de persdemonstraties het tegenovergestelde bleek. Op een afstand van 150 meter had de .280 een paar centimeter minder doordringingsvermogen in een blok massief eikenhout dan de .303.

De terugslag van het kortere wapen is geringer dan van de Lee Enfield, ook bij automatisch vuren. Vlak voor de pistoolgreep zit namelijk een pal, waarmee men de EM-2 evenals de Bren en de sten zowel op automatisch vuur als „schot-voor-schot” kan instellen. Door de vrij

Het veelomstreden nieuwe automatische geweer dat Engeland thans als standaardwapen gaat invoeren.

geringe terugslag kan de gemiddelde soldaat zijn gericht vuur drie tot vier maal zuiverder op het doel leggen. De vuursnelheid is zeer hoog. Tijdens de demonstratie werden in één minuut vier magazijnen van 21 patronen leeggeschoten en verwacht wordt, dat dit tempo nog zal worden opgevoerd door de toepassing van grotere magazijnen. Deze zijn halfmond en hebben ongeveer dezelfde vorm als het brenmagazijn.

Hoewel de eerste aanblik het tegenovergestelde doet vermoeden, noemt de commissie het wapen gemakkelijker hanteerbaar dan de Lee Enfield, die niet alleen langer, doch ook zwaarder is. Daarnaast is de EM-2 echter zeer robust van constructie en bestand tegen de zwaarste bajonetgevechten. De speciaal ontworpen bajonet lijkt in niets meer op het bekende priemtype, doch is kort, gedrongen en mesvormig. Onder moeilijke omstandigheden, zoals modder en stof, uitzonderlijke klimatologische verschillen, moet de EM-2 bijzonder goed functioneren. Demonstraties bij kunstmatige zandstormen hebben pessimisten ervan overtuigd, dat het automatische gasdrukmechanisme ondanks de ingewikkeldheid minder kwetsbaar is dan het grendelsysteem van de Lee Enfield.

In Engelse militaire kringen heeft het wapen een algemeen gunstige ontvangst. Wel meent men, dat het kijkervisier, dat bovenop het draaghandvat gemonteerd is, te kwetsbaar is en dat de dikke handgreep vóór de pistoolgreep belemmerend zal werken op de massaproductie. Doch uiteraard zal er nog wel het nodige aan de EM-2 veranderd worden voordat van algemene invoering bij de strijdkrachten sprake is. Hiermee zal trouwens geruime tijd gemoeid zijn. Een typisch bezwaar tegen het geweer kwam van de garderegimenten, die zich afvragen hoe dit kan passen bij hun galakledij.

Hoe het ook zij, de Lee Enfield gaat verdwijnen en daarmee komt een einde aan het roemrijke bestaan van een veteraan uit drie oorlogen. Het wapen verscheen het eerst tijdens de Boerenoorlog. Daarna werd het met enige veranderingen de verrassing en de schrik van de Duitsers in wereldoorlog I. Hoewel verouderd hielp het ook de geallieerde overwinning in de laatste oorlog bevechten.

De naam heeft het wapen te danken aan de uitvinder van het korte magazijn, de Amerikaanse horlogemaker James Paris Lee, en aan de Royal Small Arms Factory te Enfield, van ouds de wapensmidse van het Britse leger. Lee vond zijn magazijn reeds in 1856 uit. In die tijd waren metalen patroonhuizen echter onbekend en dat maakte de waarde

van zijn uitvinding gering. In 1877 echter nam Lee patent op een verbeterd magazijn en tevens op een grendel-geweer, dat in feite het fundament is geworden voor alle Britse legergeweren voor de volgende 70 jaar.

Het eerste Britse magazijn-geweer was de Lee Metford dat in 1888 werd ingevoerd met het .303 kaliber, dat tot op heden heeft stand gehouden. In 1895 ontstond de eerste Lee Enfield, type Mark I. Vele typen zijn daarna gekomen, doch de grootste verbetering vond plaats in 1907, toen men de patroonhouder bij het laden invoerde.

Men denke overigens niet, dat de Engelsen meenden met dit geweer het ideale wapen gevonden te hebben. Integendeel, men bleef steeds zoeken naar gebreken en de vele typen, die gevolgd zijn op de eerste bewijzen, dat men zich niet tot zoeken alleen beperkte. De opvatting, dat de Lee Enfield het slechtste vuurwapen ter wereld was deed na de Boerenoorlog al even zeer opgeld als heden ten dage. De klachten waren zelfs zoveel, dat men in 1913 druk aan het experimenteren was met een geheel nieuw type, waarbij men ook toen reeds een klein kaliber overwoog, namelijk .276 inch. Het begin van de eerste wereldoorlog maakte een eind aan alle experimenten en voor de tweede maal ging Tommy de oorlog in met de Lee Enfield.

In de jaren 1928—1929 ging er opnieuw een commissie aan het werk om de verbeteringen, die in de oorlog noodzakelijk waren gebleken aan te brengen. Zo ontstond de S.M.L.E. Mark VI. Doch ontwapening was in die dagen het modewoord en het parlement voelde er niets voor om nog eens veel geld uit te geven voor een nieuw geweer. Om echter toch nog iets aan het leger te doen ging men een nieuwe naam vaststellen. De inmiddels beroemd geworden afkorting S.M.L.E. voor Short Magazine Lee Enfield verdween uit de instructieboekjes en maakte plaats voor het simpele Rifle No. 1, gevolgd door het type. In die jaren waren de Mark III en Mark IIIx in gebruik bij het staande leger.

Naast de Rifle no. 1 kende men in die dagen ook nog de no. 2 en no. 3. De laatste was het geweer, dat bij het uitbreken van de oorlog vrijwel gereed was en het eerder genoemde kaliber .276 had. Ter wille van de massaproductie werd het in 1914 echter van het bestaande .303 kaliber voorzien, zodat eenheid in munitie bewaard bleef. Het werd na de eerste oorlog, voorzien van een telescopisch vizier, voornamelijk gebruikt als sluipschuttersgeweer in de koloniën.

Bij het uitbreken van de tweede wereldoorlog werden de tekeningen van de Mark VI weer tevoorschijn gehaald, wat bijgeschaafd en als Rifle no. 4 in massaproductie gebracht. Men bleef dit geweer de gehele oorlog door gebruiken en rustte er na de Duitse nederlaag menige bondgenoot mee uit, zoals bijvoorbeeld onze landmacht. Tegen het einde van de oorlog ontstond nog de no. 5, speciaal ontworpen voor de jungleoorlog en de commandotroepen. In 1949 bracht men nog een wijziging aan in het trekmechanisme, doch toen was het lot van de Lee Enfield in feite toch reeds bezegeld.

Natuurlijk zal deze wapenveteraan van meer dan een halve eeuw nog lang in gebruik blijven, ook in Engeland zelf. Doch dat de Lee Enfield ook nog een vierde oorlog zou kunnen ingaan, lijkt in hoge mate onwaarschijnlijk. Of het nieuwe automatische geweer het even lang zal uithouden is zeer de vraag. Daarvoor wijzigt het karakter van de huidige oorlogvoering zich te snel.

SAMENWERKING TUSSEN GENEESKUNDIGE DIENST EN ANDERE DIENSTEN

door M. B. BLOCH, Res. Dirigerend Officier van
Gezondheid 3e Kl. 1)

Bij de oefening Mars, die (als vooroefening voor de oefening „Counterthrust”) plaats vond tussen 13 en 23 Aug. 1951, waren ook geneeskundige eenheden ingeschakeld. Deze bestonden uit een Geneeskundige Cie, een geneeskundig detachement, ingedeeld bij een Afd Lu A, een, geneeskundig detachement, ingedeeld bij een Afd art, en, op hoger niveau, een verbandplaats Cie.

De strijdvoerende 31e Reg. Gevechtsgroep beschikte dus over de organieke geneeskundige eenheden, terwijl van hoger hand een verbandplaats Cie, of beter gezegd, een verbandplaats peloton was ingedeeld + een ziekenauto-peloton. De overige twee verbandplaatspelotons stonden als reserve ter beschikking.

Jammer genoeg was ik van deze bedoeling niet op de hoogte, zodat de verbandplaats Cie niet onder de bevelen van de arts van de Regtgr werd geplaatst, maar in handen bleef van de divisiecommandant. Deze gaf dan ook in overleg met mij, de verplaatsingsbevelen.

Indien bij de oefening de verbindingen goed hadden gefunctioneerd, zou het bezwaar niet groot geweest zijn. In feite echter haperden, vooral in het begin, de verbindingen vaak, zodat dikwijls geen contact bestond tussen de C-verbandplaats Cie en de C-verzamelplaats Cie. Dit probleem kon gedeeltelijk worden opgeheven door, met ambulances van het ziekenautospeloton, een „shuttle” te organiseren, die tegelijk als verbindingdienst functioneerde. Ook dit echter lukte niet altijd, omdat het voorkwam, dat de beide Commandanten niet op de hoogte waren van elkanders verblijfplaats en omdat, bij enkele chauffeurs van het ziekenauto-peloton de goede mentaliteit ontbrak, waardoor zij niet steeds op het shuttlepunt bleven, maar afweken om sigarettes te gaan kopen enz. Het personeel van de verbandplaats Cie vertoonde verder daling van het moreel t.g.v. het feit, dat zij te weinig gewonden kregen. Dit vond zijn oorzaak in verschillende factoren:

- a. Er waren bij het begin te weinig gewondenkaarten.
- b. Het vrij frisse weer werkte de pseudo-invaliditeit tegen.
- c. De „gewonden” voelden er niets voor, om t.g.v. afvoer naar achteren, eten en kameraden kwijt te zijn, om van hun uitrusting (dekens!) niet eens te spreken.
- d. De hulpleiders, die verzocht waren, bij gevechtscontacten de gewonden aan te wijzen d.m.v. „verwondingenkaartjes” hadden het in hun functie vaak te druk, om hier voldoende tijd aan te besteden.
- e. Het aantal verwondingen, dat afvoer naar achteren noodzakelijk maakte, was te gering. Bij het vermenigvuldigen der kaarten zijn in verband hiermede een aantal verwondingen gecompliceerd om tot afvoer te dwingen.

1) Toegevoegd aan de divisiestaf bij de oefening Mars als mentor betreffende de geneeskundige dienst.

Dit alles ware geen aanleiding geweest, aan deze kwestie een artikel te wijden in de M.S. Het wordt echter gewettigd doordat is gebleken, dat sommige troepenofficieren geen inzicht hebben in de noodzaak der samenwerking van de geneeskundige dienst met de onderdelen. Het komt mij daarom dienstig voor enkele der principes uiteen te zetten, die noodzakelijk zijn om van een moderne Mil. Geneesk. Dienst het grootste rendement te trekken:

A. Hoe dichters aan het front goede E(erste) H(ulp) a(an) het F(ront), hoe geringer de sterfte.

B. Hoe sneller de afvoer, hoe geringer de sterfte.

C. Hoe dichters aan het front, definitieve behandeling, hoe geringer het verlies aan mandagen.

Ad. A. Als bij een doorgesneden slagader een kameraad deze onmiddellijk afbindt, is de invaliditeit uitsluitend afhankelijk van de genezing van de misschien maar kleine wond, gerekend vanaf het tijdstip van de definitieve behandeling. Is de patiënt echter bijna verbleed, dan is afvoer vrij ver naar achteren i.v.m. het afvoerbeleid (periode gedurende welke een patiënt in een bepaalde geneeskundige eenheid kan worden behandeld zonder verdere afvoer naar achteren) noodzakelijk.

Ad. B. Uit de grote Amerikaanse statistieken van de 2e wereldoorlog blijkt, dat de daling van het sterftcijfer van gewonden daalt met de opvoering van de snelheid van afvoer. Dit is logisch, want hoe eerder men een gewonde goed kan behandelen, hoe meer zijn kansen op behoud stijgen. Van de afgevoerde gewonden stierf slechts 5 %.

Ad. C. Hoe dichters de man bij het front blijft, hoe geringer de kans, dat hij zijn verwonding zal gaan uitbuiten om langer in het rustiger achterland te blijven en hoe meer kans er is, dat hij bij zijn oorspronkelijke eenheid, althans in hetzelfde regiment terugkomt. In het reg. heeft hij de kans weer bij zijn oude Bat, zijn oude Cie terug te komen en dus bij zijn kameraden.

Deze drie principes zijn alleen door te voeren in samenwerking tussen commandant en arts van een bepaalde eenheid.

Snelle hulp is alleen mogelijk, als de commandant Geneeskundig peloton zo dicht mogelijk bij het front is. Snelle afvoer is alleen mogelijk als de afstand tussen front en B(at) h(ulp) p(ost) zo kort mogelijk wordt gehouden, zodat de zieke dragers hun uiterst vermoeiend werk, slechts over korte afstand behoeven te doen.

Deze factoren maken het absoluut noodzakelijk, dat de commandant geneeskundig peloton constant op de hoogte is van de plannen van de bat. Commandant. De bat. arts of zijn toegevoegde officier Geneesk. Troepen moet hiertoe vrijwel voortdurend bij de BC aanwezig zijn, ook al wordt hierdoor de staf van de BC met een jeep vergroot!

Dan is het ook niet mogelijk dat, tot drie keer toe, een Bat. arts bij de verplaatsing geen, of te laat, bericht ontvangt.

Ook zal het, als men dit alles inzielt, niet voorkomen, dat een Bat. arts, die, op een zeer gunstig punt, bij een Bat. in de aanval, op 300 m achter de uitgangsstelling een Hpp inricht, de vraag krijgt: „Wat doet U hier, U moet veel meer naar achteren”.

De Bat. arts met zijn geneeskundig peloton is nog te vaak, en vooral bij oefeningen, een zoveelste rangs-aanhangsel. Hij moet zijn een integrerend deel van het onderdeel, waartoe hij behoort.

DE AFDELING VELDARTILLERIE ALS RECHTSTREEKSE STEUN VAN EEN REGIMENT INFANTERIE IN DE AANVAL (II)

door H. J. v. d. MEER, *Kapitein der Artillerie.*

(Slot van blz. 654, Nov. 1951; Nr 11)

5e. Gebeurtenis

cp 1 RI

12.45

Nadat C-11 Afd zijn bevelen heeft gegeven, begeeft hij zich naar cp 1 RI, om met C-1 RI het algemene plan voor de vuursteun te bespreken, daar het te ontwerpen vuurplan moet zijn gebaseerd op de opdracht, welke aan het te ondersteunen onderdeel is verstrekt en het door de commandant van dit onderdeel gemaakte plan. (zie 3e gebeurtenis).

Opmerking. Het uiteindelijke vuurplan voor de rechtstreekse steun (direct support fire plan) wordt opgebouwd uit de volgende delen:

a. Het algemene plan voor de vuursteun (general plan of support) gemaakt in een gezamenlijk overleg door de RC en de AfdC.

b. De plannen voor de artilleriesteun (close support fire plans) voor de verschillende bataljons gemaakt door de BCn, in gezamenlijk overleg met de liaisonofficieren bij die bataljons (zie verder onder 6e en 7e gebeurtenis).

c. De vuren af te geven op vastgestelde doelen, welke door de S2 van de afdeling aan de S3 worden verstrekt. Een opgave van deze doelen zal als regel door de S2 van de divisie-artillerie staf aan de afdelingen worden gezonden (zie verder onder 8e gebeurtenis).

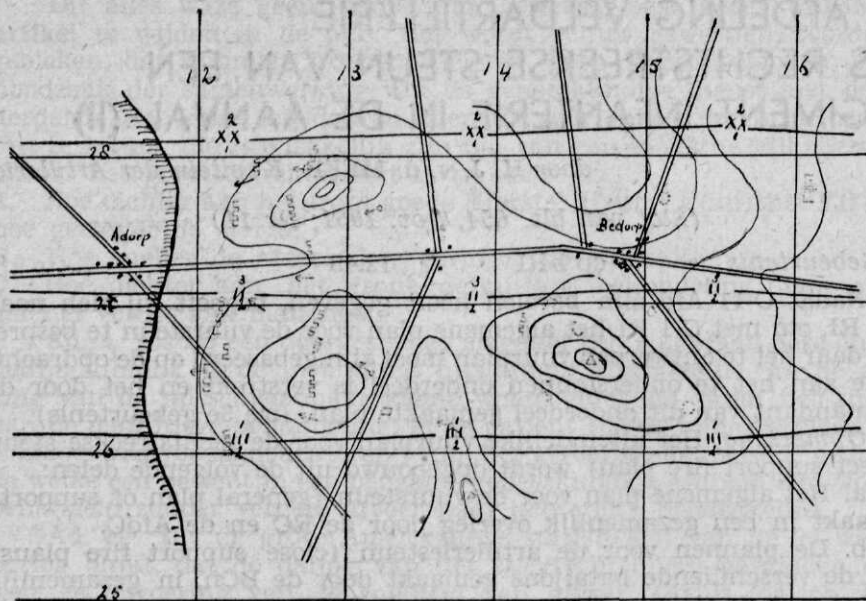
Het geheel moet het regiment zo doeltreffelijk mogelijk steunen overeenkomstig het plan van de RC.

Zo enigszins mogelijk zullen de RC en de AfdC een gezamenlijke terreinverkenning uitvoeren, waarbij uit een of meer waarnemingsposten het aanvalsterrein wordt bestudeerd (zie schets 2). Na de terreinverkenning zal de RC aangeven welke vuren, in verband met het aanvalplan, moeten kunnen worden afgegeven, t.w. de vuren, welke tijdens de laatste fase van het voorbereidend artillerievuur moeten worden afgegeven, de vuren, welke tijdens de aanval moeten kunnen worden afgegeven en de afsluitingsvuren ter beveiliging van de consolidatie op het aanvaldoel.

Opmerking: Als regel worden de vuren voorbereid op vijandelijke opstellingen e.d. waarvan de plaats met zekerheid is vastgesteld; op vermoedelijke vijandelijke opstellingen; op terreingedeelten waar weerstand wordt verwacht (kritieke terreingedeelten); en tenslotte op markante terreinvoorwerpen, zoals b.v. kruispunten, overwegen, alleendaastende gebouwen e.d. Deze laatste doelen dienen t.b.v. de infanterie, liaisonofficieren en waarnemers als uitgangspunten voor het aanvragen van vuur op zich onverwacht voordoende doelen in de omgeving daarvan.

De AfdC zal een vlugge berekening maken hoeveel onderdelen voor het onder vuur nemen van de verschillende terreingedeelten moeten worden ingezet en aan de hand van de beschikbare hoeveelheid artillerie en munitie nagaan, of aan de wensen van de RC kan worden voldaan. Indien dit niet het geval is, zullen bepaalde wensen van de RC moeten

Schets 2

worden gewijzigd of moeten vervallen, of zal aan de DAC moeten worden verzocht bepaalde vuren door andere artillerie onderdelen te doen afgeven.

Opmerking: De afdelingscommandant zal de terreingedeelten, welke onder vuur moeten worden genomen, op zijn kaart aantekenen. Het nauwkeurig aangeven van de verschillende vuren, alsmede de nummering van de doelen zal hij als regel over laten aan zijn S3.

Een uittreksel van het plan voor de artilleriesteun zoals dit door de RC met de AfdC is afgesproken zou in dit geval bv. kunnen zijn:

a. Laatste fase voorbereidend artillerievuur. Vuren worden van U-30 tot U+5 afgegeven volgens tijdschema:

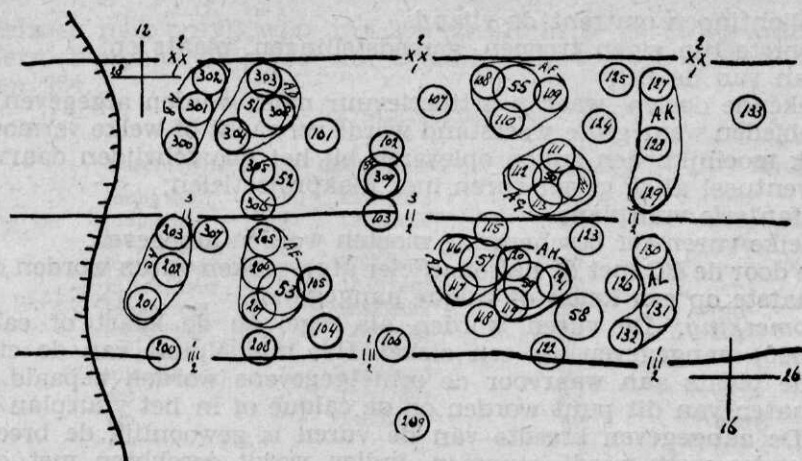
1e. Van U-30 tot U-20 (globaal): voorste vijandelijke weerstanden en onderkende weerstanden in de aanvalsdoelen van de bataljons.

2e. Van U-20 tot U-10 (globaal): onderkende doelen in het aanvalsdoel van het regiment (complex Bedorp inbegrepen).

3e. Van U-10 tot U+5 (globaal): als onder 1e, m.d.v. dat onmiddellijk vóór U de voorste vijandelijke weerstanden onder vuur moeten worden genomen.

De 4.2 in.mortieren nemen tot U aan het tijdschema deel; af te geven vuren te coördineren door AfdC.

b. Na U+5 worden de vuren alleen op aanvraag afgegeven. Groepen van concentraties voor te bereiden op voorste vijandelijke weerstanden, aanvalsdoelen van de bataljons, complex Bedorp, alsmede de hoge grond noord en zuid daarvan. Alle groepen moeten door minstens één afdeling kunnen worden afgegeven, terwijl de groepen op Bedorp en de hoge grond noord en zuid daarvan, elk door minstens twee afdelingen moeten kunnen worden afgegeven. Groepen alleen af te geven op aanvraag RC en BCn Prioriteit van vuuraanvragen voor 2-1 RI.

Schets 3

c. Afsluitingsvuren ter beveiliging van de consolidatie in eerste instantie voor te bereiden op... (zie schets 3, nrs 127-132). Later in details te regelen met betrokken BCn.

Opmerking: Een aantal concentraties kan worden gecombineerd tot een „groep”. Dit zal als regel geschieden, indien een bepaald, uit tactisch oogpunt belangrijk, terreingedeelte onder vuur moet worden genomen en dit terreingedeelte te groot is om met een enkele concentratie te worden overdekt. De verschillende vuren of concentraties van de groep kunnen gelijktijdig dan wel na elkaar worden afgegeven, afhankelijk van het tactische plan, de hoeveelheid beschikbare artillerie, het aantal concentraties en de grootte van de concentraties (bijv. batterij- of afdelingsconcentraties). De groepen kunnen worden aangeduid door een letter of een combinatie van letters of door een codewoord.

Nadat de RC en de AfdC ten aanzien van de te verlenen vuursteun tot overeenstemming zijn gekomen en zo nodig de tekens of seinen en codewoorden zijn vastgesteld, waarop bepaalde vuren moeten worden afgegeven of verplaatst, zal de Afd C naar zijn cp terugkeren, teneinde de S3 van een en ander op de hoogte te stellen en hem op te dragen het vuurplan voor de rechtstreekse steun, volgens de wensen van C-1 RI uit te werken.

6e Gebeurtenis cp 2-1 RI 12.45

Terwijl de AfdC zijn bespreking heeft met de RC over het algemene plan voor de vuursteun, zal C-2-1 RI met de hem toegevoegde liaison-officier het plan voor de artilleriesteun voor zijn bataljon ontwerpen. Een gezamenlijke terreinverkenning zal hier altijd aan vooraf gaan. Hierbij zullen tevens bepaalde terreinvoorwerpen worden afgesproken, welke zowel bij de infanterie als bij de artillerie bekend dienen te zijn en ten opzichte waarvan doelen kunnen worden opgegeven en vuren kunnen worden aangevraagd. De liaisonofficier zal de BC inlichten omtrent de mogelijkheden van de artillerie, o.a. waar vuur kan worden gebracht, de hoeveelheid vuur, welke tegelijkertijd kan worden afgegeven, enz. De BC zal de liaisonofficier inlichten omtrent de volgende punten:

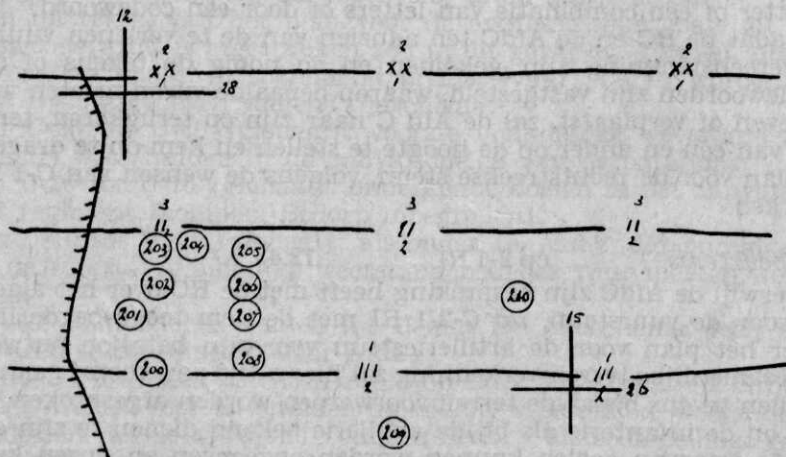

- a. Inlichtingen omtrent de vijand;
- b. Voorste lijn eigen troepen, gereedstellingen, plaats cp;
- c. Plan van de BC;
- d. Bekende doelen, waarop artillerievuur moet worden afgegeven;
- e. Gebieden waar grote weerstand wordt verwacht of welke vermoedelijk moeilijkheden zullen opleveren bij het doorschrijden daarvan;
- f. Eventueel af te geven vuren met rookprojectielen;
- g. Infanterie vuurplan;
- h. Welke vuren ter bescherming moeten worden afgegeven.

De door de BC met de liaisonofficier afgesproken vuren worden door deze laatste op een kaart of calque aangegeven.

Opmerking: De vuren worden als regel op de kaart of calque (1 : 25000) aangegeven als een cirkel. Het middelpunt van de cirkel geeft de plaats aan waarvoor de schietgegevens worden bepaald. De coördinaten van dit punt worden op de calque of in het vuurplan vermeld. De aangegeven breedte van de vuren is gewoonlijk de breedte, welke onder vuur wordt genomen, indien wordt geschoten met open richtlijnen; in de praktijk zullen de vuren echter als regel met evenwijdige richtlijnen worden afgegeven. Alle doelen worden genummerd door degene die de doelen op het vuurplan aangeeft. Een combinatie van letters en nummers kan worden gebruikt. In het onderhavige geval heeft de liaisonofficier bij 2-1 RI de beschikking over de nummers 200 t.m. 249, de liaisonofficier bij 3-1 RI over de nummers 300 t.m. 349, terwijl het VRC beschikt over de nummers 100 t.m. 199 (als regel is de verdeling vastgesteld in de vaste orders voor de afdeling). Tenslotte worden op de calque een korte beschrijving van de doelen vermeld en aangegeven op welke wijze deze zijn vastgesteld.

Een „mogelijke” oplossing van het plan voor de artilleriesteun gemaakt door de BC in samenwerking met de liaisonofficier, zoals dit door deze laatste aan zijn Afd C wordt gezonden, is bv. (zie schets 4):

Schets 4

Aan C-II Afd.

1. 2-1 RI valt aan met 1 en 2 Compagnie in voorste lijn, 2 Cie rechts.
- 3 Cie in reserve volgt 2 Cie.

2. Verzoek rook op vij wpn, nrs 209 en 210 af te geven op aanvraag.
3. Verzoek onmiddellijk vóór uur U onder vuur te nemen 200, 201, 202, 203 en 204.

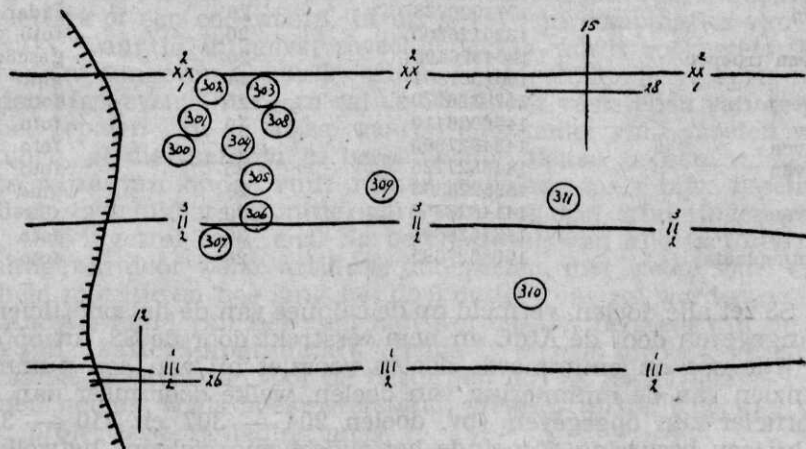
DOELENLIJST

Nr.	Beschrijving	Coördinaten	Hoogte	Bron
200	loopgraaf	12202613	20	patr
201	loopgraaf + mitr	12042650	20	patr, geschoten
202	loopgraaf	12222670	20	foto
203	loopgraaf	12212695	20	patr, foto
204	mitrailleur	12452697	20	wp
205	loopgraaf	12822692	25	foto
206	loopgraaf	12802670	25	foto
207	loopgraaf	12812650	30	foto
208	mitrailleur	12842620	25	wp
209	wp	13822581	35	kgv
210	wp	14652663	40	kaart

Opmerking: De doelenlijst en de bijzondere aanwijzingen of verzoeken worden als regel op dezelfde calque vermeld, waarop de vuren zijn aangegeven. Deze calque wordt door de liaisonofficier aan de S3 van de afdeling gezonden.

7e Gebeurtenis cp 3-1 RI 12.45

Op overeenkomstige wijze heeft C-3-1 RI met de bij zijn bataljon aanwezige liaisonofficier het plan voor de artilleriesteun voor 3-1 RI gemaakt. Een „mogelijke” oplossing zou kunnen zijn (zie schets 5):

Schets 5

Aan C-II Afd.

1. 3-1 RI valt aan met 2 en 3 Cie in voorste lijn, 3 Cie rechts, 1 Cie in reserve;
2. Verzoeken de vuren 300 t.m. 307 op te nemen in de laatste fase van het voorbereidend artillerievuur.
3. Verzoek rook op doelnummer 310, af te geven op aanvraag.

DOELENLIJST

Nr.	Beschrijving	Coördinaten	Hoogte	Bron
300	loopgraaf	12222760	20	foto
301	mitr	12332781	20	patr
302	loopgraaf	12452800	20	foto
303	loopgraaf + mitr	12802798	25	wp, foto
304	loopgraaf	12632764	25	foto
305	pag-opstelling	12772740	20	patr
306	mitr	12762716	20	patr
307	mitr	12452697	20	wp
308	heuvel	12892780	35	kaart
309	kruispunt	13602734	20	kaart
310	wp	14652663	40	foto
311	toren	14832736	20	kaart

8e Gebeurtenis cp 11 Afd 15.30

De S3 van de afdeling zal uit het algemene plan voor de vuursteun, hem meegedeeld door de AfdC, en de hem door de liaisonofficieren toegezonden plannen voor de artilleriesteun voor de bataljons het uiteindelijke vuurplan voor de rechtstreekse steun samenstellen. De laatste opgave van vastgestelde doelen hem verstrekt door de S2, is bv. als volgt:

LIJST VAN VASTGESTELDE DOELEN (zie schets 2)
Gemeld door S2 11 Afd aan S3 11 Afd

Beschrijving	Coördinaten	Hoogte	Bron
Mortieren	1319026574	25	radar
Mortieren	1320527625	21	radar
Mortieren	1371026228	26	radar
cp	1325126305	20	foto
Ingegraven troepen	1204526495	20	geschoten
Batterij	1607527804	14	gmd
Voertuigenpark	1529826270	25	foto
cp	1496026410	30	foto
Loopgraven	1434027995	25	foto
Loopgraven	1443527725	25	foto
Batterij	1525226535	20	gmd
Loopgraven	1414826852	30	foto
Loopgraven	1431526390	30	foto
Aanvullingsplaats	1508527695	20	foto

De S3 zet alle doelen, vermeld op de calques van de liaisonofficieren, hem aangegeven door de AfdC en hem verstrekt door de S2, uit op een calque. Alle nog ongenummerde doelen voorziet hij van een nummer. Ten aanzien van de nummering van doelen, welke door meer dan één liaisonofficier zijn opgegeven (bv. doelen 204 — 307 en 210 — 310) neemt hij een beslissing. Teneinde het tijdschema, volgens hetwelk de vuren van U-30 tot U+5 moeten worden afgegeven, te kunnen samenstellen, maakt de S3 een werkstaat gereed, waarop hij aangeeft de onderdelen, welke aan het tijdschema zullen deelnemen en vult achter deze onderdelen de doelen in die door elk onderdeel achtereenvolgens onder vuur kunnen worden genomen. Aan de hand van deze werkstaat stelt hij het tijdschema samen.

Teneinde de grootst mogelijke nauwkeurigheid te bereiken en in een later stadium de verbindingen te ontlasten, verzoekt in dit geval

de S3 het bepalen van de gegevens voor de verschillende vuren, ook voor de 44e en 14e afdeling, onder zijn leiding te doen geschieden.

Opmerking: De gegevens voor vuren, welke op aanvraag moeten worden afgegeven, zullen niet altijd te voren worden berekend, met uitzondering van die vuren, waarvan wordt verwacht, dat deze naar aller waarschijnlijkheid zullen moeten worden afgegeven, en van bepaalde afsluitingsvuren.

In dit geval, waar het aantal vuren betrekkelijk gering is en voldoende tijd aanwezig is, beslist de S3, dat de gegevens voor alle vuren zullen worden bepaald. Teneinde de nauwkeurigheid te verhogen zal de S3 44 Afd en 14 Afd verzoeken met één batterij per afdeling te registreren op het grondpunt van 11 Afd.

Aangezien de mortieren van de infanterie in het vuurplan moeten worden ingeschakeld, zal de S3 contact doen opnemen met de betrokken commandant van de mortieren en hem zo nodig alle hulp verlenen bij het registreren en het berekenen der gegevens. Hij zal de terreinmeetdienst opdracht geven de mortieropstellingen op hetzelfde vierkantennet aan te sluiten als de artillerie onderdelen, indien dit nog niet is geschied.

Het afgeven van vuren buiten het vak van 1 RI bijv. nr. 209 aangevraagd door de liaisonofficier bij 2-1 RI, dient te worden gecoördineerd door de divisie artilleriestaf.

Opmerking: De S3 van de afdeling zal het vuurplan als regel uitgeven in de vorm van een calque, op dezelfde wijze als dat voor de liaisonofficiëren is aangegeven. Overeenkomstig de richtlijnen hem verstrekt door de AfdC zal hij verschillende concentraties samenvoegen tot één groep. Hij zal deze groepen voorzien van een letter of een combinatie van letters of een codewoord. In dit geval zijn combinaties van letters gebruikt. Daar in dit geval zoveel mogelijk wordt voorbereid, zal hij bovendien aangeven op welke wijze de verschillende groepen moeten worden afgegeven. Uiteraard zal de S3 bij het vaststellen van de doelen en het bepalen van de wijze, waarop deze onder vuur moeten worden genomen, al die factoren in beschouwing dienen te nemen, welke de juiste wijze van onder vuur nemen bepalen, zoals bijv. beschikbare artillerie, beschikbare munitie, aard van het doel, afmetingen van het doel, terreingesteldheid, enz. Na beschouwing van alle factoren zal de S3 aangeven door welke artillerie onderdelen, met welke soort en hoeveelheid munitie en hoe lang het doel onder vuur zal worden genomen.

Aan de hand van het vuurplan worden ten behoeve van de batterijen zgn. „batterijprogramma's" gemaakt waarop al die gegevens worden aangegeven nodig voor de batterijen om de doelen onder vuur te kunnen nemen, zoals hoekmeterstand, afstand (of richthoek), terreinhoek, projectielsoort, lading enz.

De laatste vóór het afgeven der vuren beschikbare registratie correcties of meteorcorrecties worden hierin verwerkt. Vaak worden aan de hand van de batterijprogramma's nog de zgn. vuurmondprogramma's gemaakt, waarop alle gegevens voor de betrokken vuurmond worden vermeld. Dit geschiedt als regel voor vuren, welke volgens een bepaald tijdschema moeten worden afgegeven.

Nadat de S3 het vuurplan heeft gemaakt en de infanterie regimentcommandant dit heeft goedgekeurd, zendt de S3 het vuurplan naar de

DAC ter goedkeuring en coördinatie. Het uiteindelijke vuurplan wordt aan alle betrokken functionarissen gezonden.

Een „mogelijke” oplossing van het vuurplan van 11 Afd volgt hieronder (de doelen (zie schets 3), het tijdschema, de indeling in groepen en de doelenlijst worden als regel tezamen op één calque vermeld).

Vuurplan voor de rechtstreekse steun, 11 Afd (zie schets 4).

1. Verzoek DA rook op doelnummer 209 af te geven op aanvraag.
2. De groepen kunnen worden afgegeven op aanvraag na U+5.
3. Een bt-14 Afd bereidt tevens rook voor op doelnummers 55, 56, 57 en 59.
4. Het tijdschema mag worden onderbroken voor het onder vuur

Onderdelen	-28	-26	-24	-22	-20	-18	-16	-14	-12	-10	-8	-6	-4	-2	U	+2	+4	+6
11 Afd	<u>201</u> 72		<u>205</u> 54		<u>118</u> 54		<u>115</u> 54		<u>205</u> 72		<u>201</u> 72		<u>205</u> 72					
	<u>203</u> 72		<u>206</u> 54		<u>132</u> 72		<u>132</u> 54		<u>206</u> 54		<u>203</u> 72		<u>206</u> 72					
	<u>202</u> 54		<u>207</u> 72		<u>116</u> 54		<u>115</u> 54		<u>207</u> 72		<u>202</u> 72		<u>207</u> 72					
44 Afd	<u>300</u> 72		<u>303</u> 72		<u>108</u> 72		<u>112</u> 72		<u>303</u> 72		<u>300</u> 72		<u>303</u> 72					
	<u>301</u> 72		<u>304</u> 72		<u>124</u> 54		<u>124</u> 54		<u>304</u> 54		<u>301</u> 72		<u>304</u> 72					
	<u>302</u> 54		<u>305</u> 72		<u>110</u> 72		<u>114</u> 72		<u>308</u> 72		<u>302</u> 72		<u>308</u> 72					
14 Afd							<u>56</u> 36		<u>53</u> 36		<u>53</u> 36		<u>53</u> 36					
							<u>56</u> 36		<u>52</u> 36		<u>52</u> 36		<u>52</u> 36					
							<u>54</u> 36		<u>51</u> 36		<u>51</u> 36		<u>51</u> 36					
Mort. 4.2 in	<u>306</u> 72		<u>104</u> 72		<u>103</u> 72		<u>306</u> 72		<u>104</u> 72									
	<u>307</u> 72		<u>105</u> 72		<u>309</u> 72		<u>208</u> 72		<u>307</u> 72									
	<u>200</u> 72		<u>101</u> 72		<u>102</u> 72		<u>305</u> 72		<u>200</u> 72									

nemen van zich onverwacht voordoende doelen, welke de eigen troepen verliezen toebrengen.

5. Voorrang vuuraanvragen voor 2-1 RI.

Toelichting: a. De bovenste getallen geven de tijd aan met een interval van 2 minuten.

b. De horizontale lijnen geven de duur van de vuren aan.

c. De getallen boven deze lijnen geven de doelnummers aan.

d. De getallen onder deze lijnen het aantal projectielen.

De groepen worden als volgt op aanvraag RC of BCn afgegeven:

Groepen	11 Afdeling			44 Afdeling			Bt — 14 Afdeling
	A	B	C	A	B	C	
AB				300	301	302	
AC	201	202	203				
AD				303	304	308	51
AE	205	206	207				53
AF	109	109	110	108	110	108	55
AG	112	114	111	112	114	113	56
AH	121	121	120	120	119	119	59
AI	116	116	116	117	117	117	57
AK				129	128	127	
AL	132	131	130				

DOELENLIJST

Nr.	Beschrijving	Coördinaten	Hoogte	Bron
51	heuvel	1281227790	35	kaart
52	loopgraaf + mitr	1290527315	20	patr
53	heuvel	1295226562	30	kaart
54	kruispunt	1360027345	20	kaart
101				
102	loopgraaf	1365127542	20	foto
103	bosperceel	1360527114	20	kaart
104	cp	1325126305	20	foto
105	mortieren	1319026574	25	radar

Opmerking: Op schets 3 zijn de verschillende vuren aangegeven zoals deze op de calque zouden zijn vermeld. De vuren 200 t.m. 209 zijn genummerd door de liaisonofficier bij 2-1 RI; de vuren 300 t.m. 309 door de liaisonofficier bij 3-1 RI; de overige vuren zijn genummerd door de S3. De vuren af te geven door de 155 hw zijn genummerd van 51 t.m. 59.

Adequate defense is a limited objective. Beyond its attainment is a greater goal — the establishment of enduring international peace. In lives, in money, in resources, above all in the furtherance of human betterment, the precaution of war pays vaster dividends than the winning of war.

General Eisenhower.

Continued study of the ground and practice in its adaption to one's purpose is the key to tactical efficiency.

Fieldmarshall Alexander.

GENERAAL RIDGWAY

door B. KONING, *Luitenant-Kolonel van de Generale Staf.*

Alle grote aanvoeders in de geschiedenis zijn er zich altijd bewust van geweest, dat één van de noodzakelijkste voorwaarden voor de overwinning, de factor van het wederzijdse vertrouwen is geweest. Vertrouwen in elkaar hebben, impliceert elkaar kennen. Alexander de Grote, Hannibal en Julius Caesar sliepen tussen hun soldaten in. Napoleon wist door zijn voorbeeld op de brug bij Lodi zijn troepen te bezielen op een wijze, die hen wonderen deed verrichten. De Franse „Poilu” van 1914 noemde Joffre „Papa Joffre”, terwijl de Duitsers van „Vater Hindenburg” spraken.

In de tweede wereldoorlog was de Inter Geallieerde Generalisimus Chief General Dwight D. Eisenhower, voor de gewone soldaat „Ike”. Voor de Engelsen was Montgomery „Good old Monty”. In zijn beroemde dagorder waarmede Montgomery einde 1943 afscheid neemt van zijn 8e Leger — om zich op zijn taak bij grote invasie in West Europa te gaan voorbereiden — legt de Brit er de nadruk op, dat het beroemde 8e leger, als het ware één familie vormde.

De keuze van een opperbevelhebber is een moeilijke kwestie. Want naast de hierboven genoemde grote aanvoeders, zijn er even zovele voorbeelden te noemen van aanvoeders die de stormen der harde werkelijkheid niet hebben kunnen doorstaan. Een von Moltke en een Nivelle uit de eerste wereldoorlog, alsmede een Gamelin uit de tweede wereldstrijd, zijn daar wel markante voorbeelden van.

Merkwaardige toevalligheden.

Naast hun kwaliteiten, zijn het soms ook uiterst merkwaardige toevalligheden, die het lot van grote veldheren bestemmen. Zo werd Montgomery commandant van het 8e Engelse leger in Afrika omdat de pas aangewezen nieuwe commandant — de generaal Gott — per vliegtuig op weg naar zijn nieuwe hoofdkwartier door de Duitse Messerschmidts werd aangevallen en gedood. Dit geschiedde in Augustus 1942.

En het is merkwaardig, dat daar in het verre Korea, waar weer een 8e leger strijdt, weer zo iets dergelijks heeft plaats gevonden. Want er was tot 22 December 1950 geen enkele reden om generaal Ridgway naar Korea te sturen. Generaal Walker — commandant van het 8e leger — deed het buitengewoon goed. Maar op 22 December 1950 kwam hij door een auto-ongeval om het leven en werd generaal Mathew B. Ridgway zijn opvolger.

Drie Groten.

Generaal Ridgway werd in 1895 geboren. In 1917 deed hij zijn intrede te West-Point, de Amerikaanse K.M.A. Tegelijk met hem kwamen daar de huidige generaals Lawton Collins en Mark Clark.

Collins, de commandant van het VII Amerikaanse legerkorps, dat zulke wonderen verrichtte tijdens het Ardennen offensief van Von Rundsted in December 1944, en thans Chef van de Amerikaanse Generale

Staf. Clark, als commandant van het 5e Amerikaanse leger, de veroveraar van Rome op 4 Juni 1944, daarna commandant van de 18e Geallieerde Legergroep in Italië, toen commandant van de Amerikaanse grondstrijdkrachten en sedert kort benoemd tot Amerikaans Ambassadeur bij het Vaticaan.

Officier geworden, deed hij dienst in China, Nicaragua en op de Philippijnen. Op 7 December 1941, toen de Verenigde Staten door Japan in de oorlog werd gesleurd — via de overval op Pearl Harbour — was Ridgway Divisie commandant in de Ver. Staten. Begin 1942 volgde hij generaal Bradley op als commandant van de 82e Divisie en kreeg tot opdracht om van deze Divisie een parachutisten Divisie te maken. Generaal Ridgway meende dit niet beter te kunnen doen dan door eerst zelf — op 47-jarige leeftijd — de harde opleiding tot parachutist op fort Benning volledig te doorlopen. Als Divisie commandant dezer Divisie beperkt hij zich er niet toe, om de reglementen en de tactiek van dat nieuwe wapen uit te werken en vast te leggen, maar weet hij zijn mannen door zijn persoonlijk voorbeeld te bezielen en te begeisteren. Hij is één met zijn Divisie. Eén voor allen, allen voor één. Die goede oud-Hollandse opvatting, die in de moderne tijd „teamgeest” wordt genoemd en waarmee inderdaad wonderen zijn te bereiken. Zijn moed en wilskracht inspireren iedereen. De korpsgeest in zijn Divisie is een wonder van waarlijke kameraadschap.

Het eerste optreden.

De eerste luchtlandingsactie van Amerikaanse luchtlandingsstroepen in de geschiedenis vindt plaats bij de aanval op Sicilië — „het schild van de vesting Europa”, zoals Goebbels dat eiland noemde. Ridgway voert de actie persoonlijk aan.

In de nacht van 5 op 6 Juni 1944 is hij een van de eersten, die als parachutist in Normandië landt.

Vervolgens wordt Ridgway commandant van het XVIII luchtlandingscorps bestaande uit de 82e en 101e parachutisten Divisie. Niet alleen op Sicilië en in Normandië, maar ook in ons land — bij de „stoot naar Arnhem” en in de Ardennen bewezen de parachutisten van Ridgway hun grote gevechtswaarde. Nijmegen en Bastogne hebben de 82e en 101e Parachutisten Divisie eeuwige roem gegeven.

De overwegingen, die aanleiding waren tot de toekening van het „Distinguished Service Cross”, maken onder meer melding van het feit, dat generaal Ridgway de merkwaardige eigenschap bezit om op de meest critieke momenten daar bij zijn troepen te verschijnen waar het nodig is. Als een moderne Hendrik IV geeft zijn persoonlijk optreden overal de doorslag. Niet voor niets wordt in de overwegingen voor het D.S.C. dan ook verder gezegd, dat zijn gaven, die hem tot een geboren aanvoerder stempelden en zijn nooit verslappende energie er op grootse wijze toe hebben bijgedragen om alle moeilijkheden te overwinnen, terwijl de overwegingen eindigen met de zinsnede: „Steeds in voorste lijn waar dit nodig mocht zijn, helpend, aanmoedigend, steeds zonder ophouden zijn mannen voorwaarts stuwend, bezield met een ongekende dynamische energie, heeft hij als onverzaagd aanvoerder met de hoogste opvatting van zijn plicht, op beslissende wijze aan de nederlaag van de vijand medegewerkt.”

Na de tweede wereldoorlog vervult hij zowel hoge troepencommando's als functies bij de Generale Staf. In 1949 is hij Sous Chef van de Generale Staf. Op 22 December 1950 wordt hij commandant van het 8e leger in Korea, terwijl hij na de Mac-Arthur crisis in April 1951 opvolger van Mac-Arthur wordt en de generaal van Fleet hem opvolgt als commandant van het 8e leger.

De tactische opvattingen van generaal Ridgway ten aanzien van de oorlog in Korea hebben veel bijgedragen tot de successen der troepen van de Verenigde Volkeren tegenover de massa-aanvallen der Chinezen en Noord-Koreanen. Daarvan zegt Ridgway: „Het is de infanterie die de zwaarste strijd moet voeren, de infanterie die een lange en harde ondervinding heeft opgedaan. **Alvorens in de dalen voorwaarts te gaan, moet men eerste de hoogten beheersen.** Wij hebben dit beginsel verwaarloosd en het is ons duur komen te staan. Dit is misschien aan de oude eigen lamlendigheid te wijten geweest. Het is inderdaad ook vermoeiend om bergen en hoogten te beklimmen. Ik weet het zelf bij ondervinding! Maar het enige middel om met succes voorwaarts te gaan, bestaat in een systematisch oprukken met verschillende achter elkaar volgende fasen, onder bescherming van de luchtmacht en de artillerie en in samenwerking met nevenenheden, zodat nooit een bergkam of rotsmassief tussen twee eenheden in, onbezet wordt gelaten.”

Deze tactiek heeft de troepen der Verenigde Volkeren in Korea geen windeieren gelegd. De strijd om het geduchte bergmassief in de „IJzeren driehoek” Tsjorwon—Koembwa—Pjongjang is er het beste bewijs van.

Maar naast een uitmuntend tacticus, is Ridgway een even groot strateeg, die voor geen enkele verrassende operatie van de tegenpartij uit de weg gaat en zelf ook in staat is tot de meest onverwachte tegenzettingen.

Het oordeel van generaal Bradley.

In dit opzicht heeft generaal Bradley hem gekenschetst als een officier van buitengewone betekenis, een man die tegelijk uitstekend staf-officier en subliem aanvoerder is. Hij kan, aldus generaal Bradley, niet alleen operaties opzetten, maar hij weet ze ook uit te voeren.

Zoals elk groot aanvoerder erkent hij de waarde van een zekere mate van „Show”. Talrijk zijn de anecdoten van zijn tomeloze energie. Talloos zijn de foto's, waarop hij met een geweer gewapend en met een handgranaat op de borst bungelend voorwaarts gaat. En ten slotte weet ieder er van mee te praten over de steeds originele manier waarop hij zijn tevredenheid of misnoegen betoont. Een man, die enorm veel van zich zelf en van zijn troepen eist, een geboren aanvoerder, die door zijn troepen op handen wordt gedragen, omdat zij weten dat zij hem volledig kunnen vertrouwen.

Zolang de vrije volkeren nog over zulke aanvoerders kunnen beschikken en over troepen van het gehalte als het Nederlandse Korea detachement, kan de vrijheid niet ten ondergaan.

VERBINDINGEN BIJ VERBREDE FRONTEN

door K. F. M. VAN RHEENEN, *Kapitein VbdD.*

Naar aanleiding van het uit „Infantry School Quarterly” in De Militaire Spectator van October 1951 overgenomen referaat „Verbindingen bij verbrede fronten”, moge ik het navolgende opmerken:

Zoals het stukje gesteld is (niet voorzien van commentaar) kan er bij de niet-ingewijde Nederlandse militair aanleiding tot misvatting ontstaan. Immers, het verbindingssysteem, zoals zich dat thans aan het vormen en uitbreiden is in ons in opbouw zijnde leger, is voor alle erbij betrokken commandanten nog te nieuw om uit eigen waarneming reeds conclusies te kunnen trekken. Velen van hen moeten zelfs in deze nieuwe organisatie nog leren met de hun ten dienste staande verbindingen te werken, m.a.w.: van de hun geboden gelegenheid tot verbinding een juist gebruik te maken, binnen het raam van de aan de Verbindingsdienst toegekende mogelijkheden. Een onjuiste voorstelling van zaken nopens het gebruik van vbdn of vbd middelen werkt verwarrend. Uit persoonlijke waarneming is 26 RI mij goed bekend. Dit Regiment maakt deel uit van de bezettingstroepen in Duitsland, d.w.z. is verspreid over een grote oppervlakte. En dit wetend, is de verzuchting van de schrijver van het artikel (nl. dat hij na een jaar (!) ervan overtuigd is dat veel meer de nadruk moet worden gelegd op het abnormale) beter te begrijpen. Hij houdt zich in zijn beschouwing slechts bezig met de zeer uitzonderlijke toestand, waarin speciaal een Regiment als het bovengenoemde (noodgedwongen) verkeert. Het loont derhalve zeker de moeite, enkele punten te belichten (op grond van schrijvers betoog), die voor een niet-ingewijde verhelderend zullen werken.

1. Neiging bestaat om een zender van zo groot mogelijk vermogen ingedeeld te krijgen. Zulks is gemakkelijk en verzekert te allen tijde een goede verbinding. Vergeten wordt daarbij evenwel dat groter vermogen betekent:

- a. groter gewicht en dus moeilijker verplaatsbaarheid;
- b. moeilijker bevoorrading en reparatie;
- c. groter onveiligheid (door groter bereik).

2. Verbindingsmaterieel volgens de Org 1950 is aangepast aan de behoefte van normale toestanden te velde (een standaardvorm). Niets meer, maar ook niets minder! Het is voor iedere buitengewone opdracht te velde toegestaan, extra verbindingsmaterieel uit het verbindingsmidelenpark van de Div VbdA aan te vragen (mits goedgekeurd door G3, G4, soms ook G2!).

3. Zoveel te meer reserve-toestellen moeten worden meegevoerd, zoveel té groter en zwaarder wordt de „tros” van zo'n onderdeel, d.w.z. zoveel te logger zijn manoeuvreerbaarheid. Als voorbeeld van het feit, dat men zich dit wel bewust is diene, dat in een gesprek met de bevoorradingsofficieren van de Div VbdA (1st U.S. Inf Div) tot uiting kwam, dat troepen te velde(!) zoveel materieel konden krijgen als behoefte bestond (zij het soms ook tijdelijk). Op een vraag mijnerzijds, of dan niet de vrees gerechtvaardigd was dat onderdelen teveel materiaal zouden aanvragen, was het antwoord eigenlijk zeer logisch:

„Een commandant zal zeker nalaten, meer materieel bij zich te houden dan waaraan hij behoefte heeft." Alles wat hij teveel heeft belemmert hem in zijn bewegingen en hij zal zich dus haasten het teveel zo spoedig mogelijk in te leveren (N.B. Dit geldt **TE VELDE!** NIET in garnizoen).

4. Schaarste aan geoefende radio-monteurs zal altijd nodig maken dat een efficiënt gebruik wordt gemaakt van de beschikbare monteurs, dus: Centralisatie. Bovendien ontbreekt bij het Regiment te velde de tijd om grote reparaties te verrichten. Omwisselen van een defect toestel op Divisie-niveau werkt vlotter. Tenslotte kan Hfd VbdD van de Div nog bepalen, dat zekere ploegen (radio- en telefoonmonteurs) van de Div VbdA tijdelijk aan onderdelen worden toegevoegd.

5. Het is voor commandanten en hun staven reeds nu dikwijls al moeilijk, de verbindingsvoorschriften na te komen. Uitbreiding van apparatuur verhoogt de moeilijkheid voor een commandant een juist gebruik van verbindingen te maken.

6. De oplossing, die 26 RI gevonden heeft, vloeit voort uit het onder ad 2 hierboven gestelde, en is noodzakelijk juist door de buitengewone omstandigheden, waarin dit Regiment verkeert. Daardoor evenwel vervalt men eveneens in de bezwaren genoemd onder ad 3 hierboven gesteld. Bovendien betekent uitbreiding of verzwaring van apparatuur, uitbreiding van verbindingspersoneel.

7. Uit een en ander moge blijken, dat Capt Womer zijn verbindings-systeem alleen beschouwt vanuit de gezichtshoek van een Regiments-verbindingsofficier verkerend in een zeer speciaal geval als dat van 26 RI. Of dit in de praktijk veel meer voor zal komen dan het normale, is een open vraag. Mocht dit inderdaad in de toekomst bij een leger te velde zo zijn, dan dient eerst de Organisatie van het gehele verbindingssysteem te worden gewijzigd, met de daaraan verbonden personeelsuitbreiding, ten laste komend van de voor gevechtsacties beschikbare mankracht (reeds nu is ca 10 % van het personeel van een Inf Divisie, verbindingspersoneel). De hieraan verbonden bezwaren behoeven zeker geen nadere uitleg.

Uit de **BUITENLANDSE VAKPERS**

NIEUWS OP VERBINDINGSGBIED

Een nieuwe half zo grote „Walkie-Talkie". Kort geleden heeft de Radio Corporation of America een nieuwe walkie-talkie, welke half zo groot en half zo zwaar is als zijn voorganger en het dubbele bereik heeft, aan het Signal Corps overgedragen. Behalve dat dit toestel in alle opzichten betere prestaties levert dan het oude model, is het opmerkelijk gemakkelijker in het vervoer. De zend-ontvanger is slechts 8 cm diep, 24 cm hoog en 27 cm breed bij een gewicht van 4 kg. Het complete toestel — batte-

rijvoeding, draagstel, handtelemicrofoon, twee antennes, gebruiksaanwijzing en reserveonderdelen inbegrepen — weegt slechts ca 11 kg. Het toestel werd ontworpen en gebouwd door RCA in samenwerking met ingenieurs van het Signal Corps en is een van de eerste belangrijke militaire uitrustingsstukken, welke door de electronische industrie werden afgeleverd sinds het begin van de strijd in Korea.

Officieren van de Verbindingsdienst gevraagd als vliegers. Het Amerikaanse

Department of the Army vraagt reserve-luitenanten van de Verbindingsdienst, jonger dan 30 jaar, geschikt voor de vliegdienst en met tenminste een jaar werkelijke dienst als officier, om zich vrijwillig op te geven voor een vliegeropleiding. Deze vliegers zijn nodig voor liaisonvliegtuigen en helicopters, welke voor verschillende verbindingsoopdrachten worden gebruikt zoals het overbrengen van berichten, het in kaart brengen van lijnroutes, het bevoorraden van afgelegen verbindinginstallaties als radioschakels op bergtoppen, het leggen van veldkabel over terreinhindernissen en het nemen van luchtfoto's. Vliegerervaring is gewenst, doch niet vereist.

Korea demonstreert de behoefte aan specialisten. De strijd in Korea heeft duidelijk aangetoond hoe noodzakelijk opleiding en ervaring zijn voor de eigenlijke vechttroepen en voor de technische specialisten, zoals die, welke net telecommunicatie-radio-electronische materieel van de drie krijgsmachtdelen bedienen en onderhouden. De successen, welke de strijdmacht der Verenigde Naties de laatste tijd heeft geboekt, zijn voor een belangrijk deel te danken aan de stijgende ervaring en bekwaamheid in het gebruik van het materieel. In Amerika zetten derhalve de drie krijgsmachtdelen uitgebreide programma's in gang om het verbindingspersoneel aanvullende opleidingen te geven en hun aantal te vergroten. Voor wat betreft de landmacht resulteerde dit in een verdubbeling van het aantal leerlingen aan de drie „Signal Schools” van 6200 tot 12000 man. De 48-urige werkweek werd ingesteld en de benodigde essentiële opleiding geconcentreerd, zodat de totale opleidingstijd bovendien beduidend werd bekort.

News — Services and industry.
SIGNAL, Mrt-Apr 51, Vol 5, Nr 4.

PMK

Radiatiemonitor. Een nieuwe radiatie detector, waarmee men met een oogopslag radiatieaflezingen kan doen, is kort geleden ontwikkeld onder de naam „radiation monitor”. Het instrument weegt minder dan een pond, is voorzien van een ingebouwde voedingsbron en heeft buizen, noch batterijen. De meting geschiedt door de positie van een wijzer, welke over een schaal beweegt, te noteren. De snelheid, waarmee de wijzer over de schaal gaat, is evenredig met de intensiteit en de afstand, welke hij aflegt in een bepaalde tijd, geeft de dosis

aan, waaraan de drager van het instrument is blootgesteld gedurende die tijd.

Antiradiatie geneesmiddel. Drie Britse onderzoekers publiceerden de ontdekking van een geneesmiddel, dat na injectie een interne bescherming tegen atoomstraling zou kunnen geven. Het middel heet THIOUREA en wordt gewoonlijk verkregen door verhitting van urea, een van de hoofdbestanddelen van dierlijke urine. Bij proefnemingen in het laboratorium te HARWELL werden muizen ermee ingespoten en daarna blootgesteld aan normaal dodelijke doses van X-stralen. Van de negen behandelde muizen overleefden er acht het experiment.

Radiatie „Dog tags”. Marine-onderzoekers hebben twee soorten van radiatie-„hondenpenningen” ontwikkeld, welke aan de behoefte voor bescherming van het personeel voldoen. Deze dosimeters, welke eenvoudig, sterk en goedkoop zijn meten de hoeveelheid radioactieve straling, waaraan de drager is blootgesteld, zij behouden hun gevoeligheid bij opslag en bij hoge temperaturen. Het ene type gebruikt zoutkristallen bekend onder de naam van alkalihaliden; deze zijn normaal doorzichtig, maar kleuren blauw, als ze aan gammastralen worden blootgesteld. Het andere type gebruikt zilverageactiveerd fosfaatglas, dat door gammastralen wordt omgezet in fosfor; onder ultraviolet licht kleurt dit oranje.

ORDNANCE, Mrt-Apr '51.

PMK.

Magneten zonder kritieke materialen voor gebruik in radio- en televisieontvangers alsmede in ander commercieel en militair materieel worden thans ontwikkeld in de metallurgische laboratoria van Sylvania Electric Products, Inc. Vroegere pogingen om op cobalt te bezuinigen hadden tot resultaat, dat er meer nikkel of een ander kritiek materiaal werd gebruikt; als bijvoorbeeld permanente magneten door electromagneten werden vervangen, was er extra koper nodig voor de windingen.

Facsimile. Het Amerikaanse Signal Corps ontwikkelt facsimileapparaten, waarmee kleine foto's uit de frontlijn binnen vijf minuten na het maken van de opname overal ter wereld kunnen worden gereproduceerd met een kwaliteit als die van krantenfoto's. De reproductie kan ook geschieden op een mimeograaf stencil, waardoor binnen korte tijd over honderden exemplaren kan

worden beschikt. Om alle mogelijke verbindingen van verschillende kwaliteit te kunnen gebruiken werken de apparaten met drie verschillende snelheden. Bij voorbeeld wordt bij gebruik van minder goede radioverbindingen het beeld afgetast met een snelheid van 45 lijnen per minuut; voor verbindingen van middelmatige kwaliteit is deze snelheid 90 lijnen per minuut en voor goede verbindingen kan deze worden opgevoerd tot 180 lijnen per minuut.

Een nieuw waterbesparend fotoprocédé is in het laatste anderhalve jaar door de Signal Corps Engineering Laboratories ontwikkeld. Het wassen van films en afdrukken vervalt geheel door het gebruik van een stabiliseringsoplossing: thiourea. Extreem hoge temperatuur en vochtigheidsgraad beïnvloeden de kwaliteit niet. Bij uitgebreide proeven is geen verbleken van de afdrukken geconstateerd. Het procédé, dat een middelfijne korrel geeft, kan bij verschillende temperaturen worden toegepast. Door dit procédé en het gebruik van een speciale amidolontwikkelaar wordt de behandelingstijd teruggebracht tot $\pm 1/10$ voor films en ongeveer de helft voor afdrukken. In de gewone procédes duurt het wassen van films ongeveer een half uur en het wassen van afdrukken minstens een uur. Door papier te gebruiken, dat geen water opneemt, wordt de droogtijd teruggebracht tot de helft; met speciale droogmethoden kan het nog vlugger. De besparing van water, dat normaal voor het wassen wordt gebruikt, is enorm. Een enkel fotolaboratorium te velde gebruikt ongeveer 10.000 liter water per dag.

News — Services and Industry.

SIGNAL, Mei-Jun '51, Vol 5, Nr 5,

Blz 66 e.v.

PMK.

Kunstmatig maanlicht.

In W.O. II werd verschillende keren bij nachtelijke operaties gebruik gemaakt van zoeklichten. In het artikel worden voorbeelden aangehaald van Amerikaanse acties in Italië en Duitsland. Wij behoeven om voorbeelden te vinden niet zo ver van honk te gaan. Ook bij de nachtaanval op 's-Hertogenbosch in October 1944 (zie *De Militaire Spectator*, April 1950, blz. 245) en bij de brugslag over de Rijn bij Xanten werden zoeklichten ingezet.

Door onder een geringe elevatie te schijnen kan van het strooilight worden gebruik gemaakt. Ook kan door op een wolkendek te richten partij worden getrokken van het gereflecteerde licht.

De rol van de zoeklichten bij de luchtverdediging is, als gevolg van de toepassing van radar, teruggedrongen tot hulp van de lichte lua. Thans echter wordt een nieuw arbeidsveld geopend. Eigenlijk is dit arbeidsterrein van de zoeklichten, n.l. de voorterreinverlichting, het oudste. Het verschil met de reeds uit 1860 daterende werkwijze bestaat hierin, dat vroeger gebruik werd gemaakt van de directe, thans van de indirecte verlichting.

De zoeklichten vinden zowel toepassing bij de aanval als in de verdediging. Bij de nachtelijke aanval kunnen zij de verwarring, die bij een dergelijke operatie dikwijls optreedt, voorkomen; de aanval kan met grotere snelheid worden uitgevoerd; zij geven aan de aanval een morele steun. Mede kunnen zij dienen om de vijand omtrent eigen voornemens te misleiden.

Volgens het artikel is onlangs vastgesteld de Amerikaanse organisatie van een cie zoeklichten, bestemd voor indeling bij een Leger of een zelfstandig LK. De cie bestaat uit 3 pelotons, die onder normale omstandigheden elk voor een divisievak de (indirecte) verlichting van het operatieterrein kunnen verzorgen.

In Amerika is thans het zoeklichtwapen, dat daar vroeger bij de Kustartillerie was ingedeeld, overgegaan naar de Genie.

Ook in KOREA, waar in het bijzonder de nachtelijke aanval, vooral door de vijand in zeer ruime mate wordt toegepast, werd van zoeklichten voor de indirecte voorterreinverlichting gebruik gemaakt.

Deze methode lijkt echter in de eerste plaats van belang daar waar, — zoals het geval was resp. is in West-Europa en in Korea — de gebruiker van dit verlichtingsmiddel over overwicht in de lucht beschikt.

Lieutenant-Colonel Everett: Searchlights for Battlefield Illumination.

MILITARY ENGINEER,

March-April 1951. p 108—109. De W.

Amerikaanse Tankpioniers.

In dit artikel worden met een openhartigheid, die men in de Amerikaanse militaire literatuur vaak aantreft, de organisatie en het gebruik van het Bataljon Pioniers, ingedeeld bij de Amerikaanse Tankdivisie, uiteengezet.

Dit Bataljon bestaat, evenals het Bataljon Pioniers van de Infanterie Divisie, uit een Staf- en Verzorgingscompagnie en 4 cien. Bovendien is een bruggen-cie ingedeeld. Aan mankracht is deze eenheid het sterkste Bataljon, dat het Ame-

rikaanse Leger telt. Niettemin legt dit bataljon wat zijn sterkte betreft, het nog af bij het overeenkomstige Britse Assault Engineer Regiment.

Tot de cie, welke gevormd wordt door een Staf en 3 pelotons, behoort, behalve de gebruikelijke compressor, aan groot gereedschap een zware ongepantserde dozer. Per peloton is een tankdozer ingedeeld; het type van dit gepantserde gereedschap is nog in ontwikkeling.

De bruggencie vervoert 170 m verbrede drijvende treadwaybrug klasse 50; bovendien zijn o.a. 42 aanvalsbotten ingedeeld.

Naar analogie van de Inf Div telt ook de Amerikaanse Tankdivisie 3 regimenten tanks. Bij elke Regiments Gevechtsgroep is als regel één compagnie van het tank- en pionierbataljon onder bevel gesteld. De grote onderlinge afstanden, waarop deze gevechtsgroepen opereren, maken het, gedurende de opmars of in de aanval voor de BC niet mogelijk de behoefte aan pioniers bij de gevechtsgroepen te overzien, zodat een indeling „ter ondersteuning” niet in aanmerking kan komen.

Een dergelijke cie is dikwijls versterkt met delen van de bruggencie en met watervoorzieningsmateriaal incl. bedieningspersoneel, afkomstig van de Staf en Verzorgingscie.

Van een dergelijke tank-pioniercompagnie kan een peloton worden vooruitgeschoven, ter ondersteuning van een versterkt tankbataljon. De leiding van de pioniersteun berust dan dus bij de CC van de tankpioniercie. Ook een dergelijk vooruitgeschoven peloton kan enig brugmaterieel (voor het slaan van vaste bruggen) toebedeeld krijgen.

De drievoudige rol van de C van het tank-pionierbataljon n.l. troepencommandant, adviseur van de DC en verzorger van de pionierbehoefte van de Divisie verschilt niet van die, welke aan zijn collega bij de Infanteriedivisie is opgedragen. Analoge taken heeft de CC van een tank-pioniercie ten opzichte van een C-GGr onder wiens bevelen hij is gesteld. Bij grote opdrachten kan een van de andere officieren (bijv. de plv BC of de S3) worden ingedeeld bij de Staf van de GGr, waardoor de CC de handen vrij heeft voor de leiding van zijn cie. Voor het uitvoeren van genie-verkenningen is de verkenninggroep van de Staf en Verz Cie aanzienlijk groter, dan het overeenkomstig apparaat in het Pionierbataljon van de Inf Div.

De taken van het bataljon bij de tankdivisie kunnen worden samengevat in de opmars van de tankdivisie met technische

hulpmiddelen ondersteunen en in het vervoeren van de opmars van de vijand.

Voorbeelden van bijzondere taken zijn zorg voor legering, aanleg van lichte vliegvelden enerzijds en anderzijds optreden als infanterie. Ook hierin moeten zij geoefend zijn.

Major Barnes.
THE MILITARY ENGINEER,
May-June 1951.

De W.

De Heli Jeep.

Een van de laatste ontwerpen van de Rotor Craft Corporation is de z.g. heli-copter waarvan de naam reeds voor zichzelf spreekt. Om aan speciale gevechtsbehoefte te kunnen voldoen zijn er verschillende typen van het nieuwe toestel ontworpen.

Eén type bv. is bestemd om snel personeel bewapend met terugstootloze geweren en bazooka's te kunnen inzetten op belangrijke punten voordat deze door vijandelijke grondtroepen worden bereikt. Een ander type is ingericht als een soort vliegende commandopost ten einde commandanten een groter verplaatsingsvermogen te geven. Het derde model is bestemd voor ambulance-jeep en zal, behalve de piloot, een ziekenverpleger en twee gewonden op brancards kunnen vervoeren.

De heli-jeep is ontwikkeld om het nuttig gebruik van heli-copters, — die, zoals bekend, aan het Koreaanse front reeds bijzonder belangrijke diensten hebben verricht — te verbeteren. De eenvoud van de jeep en het vermogen om ruw en oneffen terrein te overwinnen zijn de kenmerkende eigenschappen van het ontwerp, dat bovendien een minimum aan onderhoud te velde eist.

American Helicopter.
MILITARY REVIEW, Sept. 1951.

J. G. B.

Banden 1951

In Januari 1952 worden geheel linnen banden beschikbaar gesteld voor de jaargang 1951 à f 2.75 per stuk.

Levering uitsluitend na vooruitbetaling per giro (nr. 44715) of per postwissel.

Bestellingen kunnen reeds thans worden opgegeven aan

MOORMAN'S PERIODIEKE PERS
Zwarteweg 1 — Den Haag

BRONVERMELDING

Aan H.H. medewerkers van de rubriek „Uit de buitenlandse Vakpers" wordt verzocht onder het referaat te vermelden:

1. naam en rang van de schrijver van het gerefereerde artikel,
2. de oorspronkelijke titel van het artikel in de vreemde taal,
3. naam, datum, nummer en bladzijde van het blad, waarin het artikel is verschenen.

Na ontvangst van een referaat geven wij daarvan kennis aan de andere medewerkers aan deze rubriek, ter voorkoming van dubbel werk.
Directie.

De huidige Royal Air Force.

De R.A.F. heeft thans een sterkte van 200.000 man. De heropbouw — na de scherp doorgevoerde demobilisatie en inkrimpingen in de eerste jaren na 1945 — heeft zeer goede voortgang. De R.A.F. heeft reeds een belangrijke rol vervuld in de koude oorlog. Via de luchtbrug naar Berlijn vervoerde de R.A.F. meer dan 350.000 ton goederen. In Malakka werd op zeer actieve wijze deelgenomen aan de strijd tegen de communisten. In een toekomstige oorlog heeft de R.A.F. tot taak om de Britse eilanden tegen vijandelijke luchtaanvallen te verdedigen en er voor te zorgen dat Engeland de basis kan zijn voor Anglo-Amerikaanse luchtoffensieven. Eveneens moet de R.A.F. de geallieerde landstrijdkrachten op het vaste land van Europa steunen en tezamen met de vloot, de zeeverbindingen beveiligen. De R.A.F. is Englands eerste verdedigingslinie. Alle dagjager squadrons van het „Fighter Command" zijn uitgerust met Meteor of Vampire jet-jagers. De „Meteor 4 S" en de „Vampire" worden vervangen door de betere „Meteor 8" en de „Venon".

De nachtjagersquadrons zijn nog steeds uitgerust met „Mosquito's", maar een vervanger, de „Meteor NF 11" is in productie. Nog dit jaar zal de vervanging een feit zijn, waarbij tevens tot uitbreiding van het aantal squadrons wordt overgegaan. Uitgebreide proeven worden genomen met geleide projectielen als wapening der jagers. Zulk een wapen zal de jagers in staat stellen hun doelen op veel grotere afstand te treffen, dan met de huidige middelen het geval is. Het verbindingsnet, alsmede het waarschuwings- en centrale systeem werden gemoderniseerd, wat van veel betekenis

èn voor de jagers èn voor de luchtdoelartillerie is. De geoefendheid der piloten wordt steeds opgevoerd. Het „coastal command", dat tezamen met de vloot de zeeverbindingen naar Engeland moet openhouden, is nog uitgerust met materieel uit de tweede wereldoorlog, ofschoon enkele squadrons reeds zijn uitgerust met „Shackletons", een vliegtuigtype, dat speciaal is ontworpen voor het uitvoeren van maritieme operaties. Ook is coastal command bezig — in samenwerking met de vloot — om nieuwe methoden van duikbootbestrijding te ontwikkelen, met de daarbij behorende nieuwe strijdmiddelen. Het „bomber command" is hoofdzakelijk uitgerust met „Lincolns", een verbeterde uitgave van de beroemde „Lancasters" uit de tweede wereldoorlog. Sommige squadrons zijn uitgerust met „Washingtons" — de Engelse naam voor de B 29. Er wordt gewerkt aan een jet-bommenwerper, die de Lincolns ver achter zich zal laten.

De R.A.F. is reeds nu weer geworden tot een machtig apparaat, dat sterker en beter is dan ooit tevoren in zijn nog weliswaar korte maar toch roemrijke geschiedenis. (Inderdaad. Een eventuele aanvaller zal geen weerloos Engeland aantreffen. Het Engelse volk heeft de lessen uit de historie op de juiste wijze getrokken. B. K.).

Military Review, Juli 1951.

B. K.

De toekomst van de infanterist op het gevechtveld.

Luitenant Kolonel G. B. Pickett schrijft hierover:

Tot nu toe zijn de **atoommiddelen** nog niet ontwikkeld voor gebruik door infanteriewapens. De droom van de infanterist, dat hij een tank kan vernietigen door atoomenergie is ver van de realiteit. Het gebruik van atoomwapens wordt zonder twijfel overwogen voor grote operatiën, doch kleine troepenconcentraties in de onmiddellijke nabijheid van de voorste lijn zijn beslist nog geen doelen hiervoor. De **biologische oorlogvoering** is het grote vraagpunt voor de toekomstige gevechtsvoering. De atombom is reeds gebruikt, de biologische middelen nog niet. Vrees voor gelijksoortige represailles kan misschien het gebruik tegenhouden. Niet moet echter worden vergeten, dat men doorgaans toch wel geneigd is nieuwe uitvindingen in de praktijk toe te passen. Besmetting van eigen strijdkrachten blijft echter een gevaar, vooral door krijgsgevangenen. In de laatste oorlog zijn **chemische strijdmiddelen**, zoals gas, niet gebruikt

Alle legers waren echter in gebruik en afweer geoefend, en er is geen enkele garantie, dat in de toekomst geen verbeterde gassen zullen worden gebezigd. Het meest dodelijke wapen voor de infanterist zal in de toekomst het artillerieprojectiel met **VT-buis** (radarbuis) worden. De vraag is nu, of de industrie in staat zal zijn hiertegen een oplossing te vinden, en deze vraag is van des te meer belang omdat de Verenigde Staten in een toekomstige oorlog niet meer zullen kunnen bogen op de meerderheid in mankracht, zoals dat in voorgaande oorlogen was. Onze industrie heeft thans een personeelcarrier ontworpen met bovendeck (tegen tijdprojectielen). Deze kan de infanterie snel en beschermd naar, en zelfs in, de gevechtsdoelen voeren. De carrier kan echter niet optreden zonder zelf te worden beschermd door tanks en dit betekent dus tevens een uitbreiding van het gering aantal tanks, dat wij thans bezitten. De industrie heeft echter haar beperkingen. Deze moeten worden gezocht in de productiemogelijkheden, de bevoorrading, de reserve-onderdelen en het onderhoud. De gehele oorlogsindustrie is afhankelijk van kool, staal en olie en van de beschikbare voorraden kan slechts een deel voor dit doel worden gebruikt. Voorts is er het vraagstuk van de verscheping en het vervoer naar het operatietoneel. Het aantal carriers, dat beschikbaar kan komen is daardoor beperkt. Hoe kunnen deze nu het best worden gebruikt?

In de eerste plaats moeten wij ze ter beschikking stellen van de gepantserde infanterie en van de andere pantserwapens, die er in verband met hun taak het meeste recht op hebben. Voor gebruik van de overigen zijn vele oplossingen, waarvan een tweetal overweging waard is. Het is mogelijk hiermede een divisie te ontwerpen zoals de Duitse Pantsergrenadierdivisie uit de tweede wereldoorlog. Door het tankeskadron van het infanterieregiment te vergroten tot een bataljon en elk infanteriepeloton uit te rusten met twee personeelcarriers hebben wij zo'n divisie. Moeilijkheden op het gebied van opleiding en logistiek zijn te overwinnen. Een tweede mogelijkheid is drie bataljons personeelcarriers op te nemen in het legerkorps. Elk bataljon zal dan voldoende carriers hebben voor het vervoer van een regiment infanterie met commando- en administratieve organen. Deze bataljons zouden dan gelijken op een bataljon gepantserde infanterie zonder vechtend personeel. Zij zouden naar behoefte kunnen worden uitgegeven en zij zouden

de legerkorpscommandant in staat stellen het equivalent van een pantserdivisie, een gepantserde infanteriedivisie en twee infanteriedivisiën in te zetten. Extra toevoeging van tanks aan de infanteriedivisie zou niet nodig zijn omdat de commandant van het legerkorps, ten dienste van de infanteriedivisie die de carriers zou ontvangen, zou kunnen putten uit zijn gepantserde cavaleriegroep. Onderhoud en bevoorrading zouden dan een korpsaangelegenheid moeten zijn en zij zouden de divisie niet mogen belasten.

Infantry School Quarterly, Juli 1950.

v. H.

Hoe moet men Europa verdedigen?

Strategie is een moeilijk vak. Hiervoor is de oude uitspraak „Zoveel hoofden, zoveel zinnen” wel heel toepasselijk. Commandant Durieux haalt de meningen van bekende strategen aan, die ieder voor zich, het hunne over een mogelijke verdediging van Europa hebben gezegd. Kolonel Achard James, zoekt de oplossing in een scherp offensief optreden, gebruik makend van de beweeglijkheid der Westerse strijdkrachten en er op vertrouwend, dat achter het IJzeren Gordijn contact zal worden verkregen met ondergronds verzet.

Generaal Jousse wil een agressor uit het Oosten eerst uitputten in een serie verdragende gevechten, om hem ten slotte als hij zijn grootste aanvalskracht heeft ingeboet, aan te vallen en te slaan, zonodig ten Westen van de Rijn.

Overste Cordaillat wil van huis uit standhouden in de sterkste natuurlijke lijn, die in West Europa aanwezig is. Daarbij wil hij die lijn op de belangrijkste punten — in het bijzonder bij de Oost—West lopende wegen, zwaar versterken en daarachter beweeglijke reserves opstellen om de verdediging actief te kunnen voeren.

Vele zieken willen zo gaarne hun gedwongen rustperiode gebruiken voor verdere ontwikkeling. Vakstudie- en technische bladen zijn derhalve zeer gewenst. Helpt hen door geregeld dergelijke periodieken portvrij op te zenden aan:

**„RODE KRUIS-TIJDSCRIFTEN-
DIENST DEN HAAG”**

BRONVERMELDING

Aan H.H. medewerkers van de rubriek „Uit de buitenlandse Vakpers" wordt verzocht onder het referaat te vermelden:

1. naam en rang van de schrijver van het gerefereerde artikel,
2. de oorspronkelijke titel van het artikel in de vreemde taal,
3. naam, datum, nummer en blad-zijde van het blad, waarin het artikel is verschenen.

Na ontvangst van een referaat geven wij daarvan kennis aan de andere medewerkers aan deze rubriek, ter voorkoming van dubbel werk. Directie.

En ten slotte meent de bekende Liddell Hart de beste methode te vinden in het geconcentreerd houden van alle West Europese eenheden in het centrum van West Europa om daarbij een oprukkende agressor tijdens zijn opmars naar het Westen met luchtmacht krachten zware verliezen toe te brengen, zodat de eigen concentraties dan met grote kans op succes de agressors kunnen aanvallen.

Ziehier de zeer verschillende meningen van vier mannen, die geacht mogen worden het militaire vak door en door te kennen. Wie heeft nu gelijk, wie slaat de plank mis?

Commandant Durieux besluit zijn beschouwingen door te zeggen, dat deze veelheid van verschillende oplossingen, daar uit voortvloeit, dat het Westen geen middelen genoeg heeft, om het hangende probleem op een behoorlijke — voor iedereen aanvaardbare wijze — op te lossen. Nu is het zo, dat men veel moet doen, met heel weinig middelen, zodat men een duivelskunstenaar moet zijn, om dit tot een goed einde te brengen.

Daarom is het voor de Westerse mogendheden een gebiedende eis, om te trachten door de inspanning van alle krachten, zo snel mogelijk uit de impasse te komen en een dusdanige strijdmacht ter beschikking te hebben, dat daar op normale strategische wijze mee kan worden gewerkt.

L'armée, la Nation, Juli 1951. B. K.

De ontwikkeling van het Duitse Pantserwapen.

De Duitse legerleiding had reeds -- vóór dat Hitler aan de macht kwam -- haar conclusies getrokken uit de erva-

ringen opgedaan in de eerste wereldoorlog. Hitler was het hiermee eens en maakte de toepassing mogelijk. Deze conclusies waren:

a. In een eventueel nieuw conflict, moet de oorlog beweeglijk worden gevoerd. De stelling oorlog moet worden vermeden.

b. Zeer grote betekenis moet daartoe worden gehecht aan luchtmacht krachten en aan pantsers.

Maar het Duitse herbewapeningsprogramma was van een geweldige omvang en dit deed de vraag rijzen: „wat eerst en hoeveel?"

Men kan hierbij twee partijen onderscheiden en wel, zij, die de mechanisatie en motorisatie zover mogelijk wilden doorvoeren, als het kon zelfs voor 100 % om de oorlog alleen met deze uiterst snelle en slagkrachtige middelen — in samenwerking met de luchtmacht krachten — te gaan voeren, en zij, die dit proces in langzamer tempo wilden uitvoeren en daarnaast ook aandacht aan de vorming van gewone infanterie, artillerie enz. alsmede aan de aanleg van versterkingen wilden wijden. De aanhangers van de laatste opvatting — welke partij tevens de grootste was — wonden het pleit. Verscheidene Duitse generaals zijn van mening, dat dit een van de voornaamste oorzaken is geweest van de uiteindelijke Duitse nederlaag. Een tegenpartij die vast zit aan orthodoxe strijdwijzen en daarmee verband houdende strijdmiddelen, moet men niet met de zelfde middelen gaan attackeren. Zonder enige twijfel kan worden vastgesteld, dat zowel de Westerse Geallieerden als de Polen en de Russen er nog zeer orthodoxe strijdmiddelen op na hielden. De Russische infanterie massa's had men met een geweldige stortvloed van tanks moeten verpletteren, gesteund, voorafgegaan en verzorgd door een alles wegvagende luchtmacht en op de voet gevolgd door gemotoriseerde infanterie voor consolidatie.

(Het is buitengewoon merkwaardig, dat een zelfde strijd zich ook bij de wederopbouw van de Amerikaanse strijdkrachten voordoet. Daar propageren de zeer invloedrijke Alsops een zelfde strijd-methode tegen de Sovjetlegers in geval van een nieuw conflict. De Alsop theorie komt hierop neer, dat door middel van atoombomaanvallen bepaalde verkeerscentra moeten worden vernietigd, waardoor het verkeersnet in de Sovjet-Unie — het zwakke punt — volkomen wordt ontwricht en de Russische strijdkrachten als los zand aan elkaar gaan hangen. Daarvan profiterend moeten uiterst snel-

le eenheden met grote vuurkracht, die losse delen uit elkaar slaan. Infanterie in de oneindige Russische vlakten te laten optreden is waanzin. B. K.). Verder wordt opgemerkt, dat de Duitse oorlogsindustrie nu zijn zorgen over talloos velen moest uitspreiden en bovendien aan talloos vele verschillende behoeften moest voldoen. Het was in feite een strategische splitsing van krachten, die de Duitsers zich zelf aandeden.

Daardoor waren zij niet in staat om op de juiste wijze en op de juiste tijd in de behoeften te voorzien en waren zij helemaal niet in staat, om de nodige evolutie, die zich op het gebied der vliegtuigen en tanks voltrok, bij te houden. (Zonder enige twijfel schuilt in deze opvatting veel waars, Karel XII en Napoleon hebben de dodelijke kracht van de Russische oneindigheid aan den lijve ondervonden. Hindenburg wist in zijn tijd in de eerste wereldoorlog het juiste antwoord te vinden, al moet daar direct aan worden toegevoegd, dat hij in zoverre de wind meehad, dat de Russische legers van 1914—1917 slecht bewapend waren en een over het algemeen laag moreel hadden. Toch is het zo, dat grote ziekten alleen met grote middelen op afdoende wijze kunnen worden bestreden. B. K.).

Military Review, Juli 1951.

B. K.

De wereld-oliesituatie.

Aardolie is nog steeds een van de belangrijkste producten voor de oorlogvoering. Door het huidige conflict in Perzië is de oliesituatie wel zeer in het brandpunt der belangstelling komen te staan. Zij was in 1949:

	in 1000 ton	in %
Noord Amerika	264.830	56,6
Zuid Amerika	81.180	17,6
Totaal Amerika	346.010	74,0
West Europa	1.574	0,4
Nabije Oosten	68.135	14,6
Verre Oosten	10.040	2,1
Afrika	2.240	0,5
Totaal West Europese invloedsfeer	81.989	17,6
USSR	33.200	7,1
Oost Europa	6.280	1,3
Totaal Russische invloedsfeer	39.480	8,4

Soldaten Zeitung, München, 12 Juli 1951.

v. H.

De invasie van Duitse zijde bezien.

De Chef van de Staf van Maarschalk Rommel — generaal Hans Speidel — heeft in zijn boek „Invasion 1944” zijn licht laten schijnen over de Duitse opvattingen ten aanzien van de Invasie in Normandië. Speidel is daartoe zeker bevoegd, daar Rommel, als commandant van de Legergroep B, het West Europese front van Schelde tot Loire onder zijn bevel heeft gehad. Speidel vestigt voortdurend de aandacht op het ingrijpen van de Führer in de strategische, ja zelfs tactische situaties. (Het is een geluid, dat wij meer hebben gehoord. Zoals na 1918 de „dolkstootlegende” de schuld van de Duitse nederlaag was, zo is nu de „fouten van Hitler legende” de schuld van alles, alsof het overgrote deel der Duitse generaals en admiraals Hitler door dik en door dun heeft gevolgd en het aantal dat voor de eer bedankte of tegen hem in dorst gaan uiterst gering was, zodat minstens van een gedeelde verantwoordelijkheid moet worden gesproken. B. K.). Speidel acht het bevel van Hitler om in Normandië — in Frankrijk — stand te houden aan de ene kant goed en aan de andere kant toch ook fout. Als de Duitsers de Geallieerden in het bruggenhoofd in Normandië hadden kunnen opsluiten, zouden zij er ook wel in geslaagd zijn om hen er uit te drijven. In het begin waren de verhoudingen voor hen niet ongunstig, doch zij werden steeds slechter. Terwijl de Geallieerden steeds meer troepen en middelen aanvoerden, kregen de Duitsers in Normandië — het 7e Leger — er niets bij, ondanks dringende smeekbeden van Von Rundstedt en Rommel.

Beslist fout was het opsluiten van ruim 200.000 man in Gironde Nord en Sud, La Rochelle, St. Nazaire, Lorient, Brest, Toulon, Marseille, Le Havre, Boulogne, Calais, Duinkerken. De bedoeling was, dat men het gebruik van deze havens zolang mogelijk aan de Geallieerden wens te te ontzeggen. Hitler zag daarbij volkomen over het hoofd, dat zonder een enkele gewone haven, de geweldige hoeveelheden materieel en troepen voor de strijd in Normandië konden worden aangevoerd via de kunstmatige haven bij Arromanches. Helemaal dwaas was om niet minder dan 35.000 man op de Kanaal eilanden achter te laten. Deze macht heeft daar gezeten tot het einde van de oorlog — zonder een schot te lossen! Een ander verwijt dat Speidel Hitler maakt is zijn verdeel en heers politiek in het binnenland, met als gevolg enorme verspilling van krachten en de groot-

ste tegenstellingen, zodat ondanks het „totalitaire systeem”, er helemaal geen totaliteit was. Naast het leger — de eigenlijke Wehrmacht — stond de steeds machtiger wordende Waffen SS van Himmler, daarnaast de Luftwaffe van Göring met zijn speciale „Fallschirmkorpsen”. Himmler, Kaltenbrunner, Ribbentrop en Goebbels hielden er hun eigen spionage- en contra-spionagediensten op na, die een groot deel van hun tijd besteedden om elkaar te bespioneren. Speidel wijst ook op het verschil in optreden tussen Hitler en Stalin. Toen de Sovjet-Unie wankelde onder mokerslagen van de Nazi-legioenen, speelde Stalin de kaart van het nationalisme uit, en werd de partij-politiek tijdelijk op de achtergrond geschoven. In het Derde Rijk geschiedde, toen het getij keerde, juist het tegendeel. De greep van de „Partei” op leger en volk werd steeds scherper. Na de aanslag op Hitler moest het leger, in plaats van de gewone militaire groet, de Hitler-groet brengen, in de staven kwamen nationaal-socialistische „Führungs-offizieren” terwijl Himmler alle strijdkrachten in het binnenland onder zijn bevel kreeg. Interessant is wat Speidel zegt over de krachtsverhouding in de lucht. Op 6 Juni 1944 hadden de Geallieerden 17.000 vliegtuigen, die op die eerste dag 25.000 vluchten maakten. De Duitsers hadden slechts 500 vliegtuigen, waarvan 90 bommenwerpers en 60 jagers startklaar waren. Op de invasiëdag is geen enkel Duits vliegtuig boven het invasiegebied geweest. Alle Duitse vliegtuigen die getracht hebben daar te verschijnen zijn neergeschoten. Met de Marine was het even erg. Op 29 Juni waren van de hele Duitse vloot in het Westen nog één torpedoboot, twaalf „Schnellboten” en acht onderzeeërs over. De Marine heeft tot het laatste toe achter Hitler en Himmler gestaan, zulks in tegenstelling tot de houding der Marine in 1918, toen bij de Marine de eerste revolutieverschijnselen zich voordeden.

Het Leger, de Natie, Juli 1951. B. K.

Schroef- en straalvliegtuigen als tactische wapens in de strijd op Korea.

Er zijn heel wat veranderingen en verbeteringen opgetreden sinds de tijd, dat de eerste Duitse „Stuka's” de tactische steun aan de infanterie door de luchtstrijdkrachten inluidden. Hoe belangrijk de directe luchtsteun aan de infanterie ook is toch ziet men voor het over- overgrote deel vliegtuigen op Korea verschijnen, die bestemd zijn om het meesterschap in de lucht te kunnen bevechten

In een tijdperk als het onze, van „koude oorlog” en „gewapende vrede”, ziet men talrijke prototypes, die alle op het slagveld worden getoetst, niet kunnen worden beschouwd als het vliegtuig van de toekomst. In het bijzonder is nog niet 't laatste woord gesproken over de steeds sneller wordende jagers. Deze krijgen ten slotte zulk een korte tijd om aan te vallen, te schieten en af te buigen, dat dit vrijwel voor geen mens meer mogelijk wordt. Enkele schroefvliegtuigen, die in de strijd op Korea ingezet zijn: de „Mustang” P 51, die een snelheid heeft van 7-800 km per uur en bewapend met 6 mitrailleurs in de vleugels en met raketbommen, de „Vought Corsair” met een snelheid van ruim 700 km en een bewapening van 6 mitrailleurs, de „Skyraider” - van de Marine - met een snelheid van pl.m. 750 km en met een bewapening van twee kanonnen, twaalf raketten, bommen en torpedo's. Van de straalvliegtuigen traden op de voorgrond de „Panther” met een snelheid van 1030 km per uur en een bewapening van 6 mitrailleurs, de „Shooting Star” en de „Thunderjet” met een snelheid van tegen de 1000 km en een bewapening van 6 mitrailleurs en 16 raketten. Verder kon worden vastgesteld, dat straalvliegtuigen nog achter de eigen linies konden landen zelfs als romp en vleugels doorzeeft waren door granaatscherven, iets waartoe een schroefvliegtuig slechts bij uitzondering in staat is. De opdrachten voor de tactische luchtmacht bleven - vooralsnog - voornamelijk het bombarderen van vijandelijke tanks, het bestrijden van vijandelijke artillerie en mortieren, het aanvallen van colonnes, het desorganiseren van 's vijands verbindingen en de stellingen en vlak achter het front. De ervaring heeft aangetoond, dat vliegtuigen alleen, net zo min als de artillerie in staat zijn om een massale infanterie aanval te stuiten. Wel kan de luchtmacht een aanzienlijke steun verlenen. (Inderdaad is dit de ervaring tot nu toe. Hoe het zal gaan als atoomgranaten en kleinere atoombommen hun intrede in het strijdperk doen is nog niet te zeggen. Maar de rol van luchtstrijdkrachten, die nu reeds zeer groot is, zal met de inzet van vernietigingsmiddelen nog groter worden. Wij willen wijzen op de woorden van generaal Spaatz, bevelhebber van de Amerikaanse luchtstrijdkrachten in Europa, die er op wees - in analogie met een oude uitspraak, die zei, dat de toekomst der volkeren op zee lag - dat de toekomst van Amerika in de lucht moet worden gezocht. B. K.).

Het Leger, de Natie, Juli 1951. B. K.

Problemen der Luchtverdediging.

De steeds hogere snelheden en grotere hoogten, welke de nieuwste vliegtuigtypes bereiken, stellen de luchtverdediging voor steeds nieuwe problemen. Enkele daarvan alsmede de wijze waarop deze (kunnen) worden opgelost geeft Feuchter in bovenaangehaald artikel. Hij bepaalt zich daarbij tot de actieve luchtverdediging en behandelt:

1. De luchtwaarschuwingsdienst,
2. De verdediging met jachtvliegtuigen,
3. De verdediging met op de grond opgestelde wapens.

De schrijver gaat bij elk van deze na van welke invloed de vliegprestaties van de huidige bommenwerpers is op de luchtverdediging en welke verdedigingsmiddelen hiertegen reeds aanwezig zijn c.q. binnenkort aanwezig zullen zijn.

ad 1. Voor de luchtwaarschuwingsdienst geeft vooral de verhoging van de vliegsnelheid de grootste moeilijkheden. Des te hoger de vliegsnelheid, des te minder tijd is er beschikbaar om meldingen te kunnen doorgeven aan de actieve en passieve verdedigingsmiddelen. Behalve dat hiervoor over uitstekende rechtstreekse verbindingen moet worden beschikt, moeten dicht bij de grens radarstations worden opgesteld, welke zo ver mogelijk kunnen waarnemen. De schrijver geeft voor de nieuwste Amerikaanse radarstations een maximum waarnemingsafstand van 240 km. Tengevolge van de kromming van het aardoppervlak kunnen laagvliegende vliegtuigen, zelfs door deze radarstations, pas op korte afstand van hun opstellingsplaats worden waargenomen. De Amerikaanse marine voorziet in deze leemte met behulp van met speciale radartoestellen uitgeruste vliegtuigen. Hoe hoger deze *vliegende radarstations* vliegen, hoe groter ook de afstand waarop zij laagvliegende vliegtuigen kunnen waarnemen. Laat men nu in geval van oorlog of bij dreigend oorlogsgevaar aan de grens enkele vliegende radarstations op grote hoogte onder bescherming van jachtvliegtuigen vliegen, dan kunnen ook laagvliegende vliegtuigen tijdig worden onderkend en gemeld. Hiermee kunnen voor wat betreft de luchtwaarschuwingsdienst de grootste moeilijkheden worden overwonnen.

ad 2. Geeft het geringe verschil in vliegsnelheden van de nieuwste bommenwerpers en de nieuwste jachtvliegtuigen al moeilijkheden, de grootste moeilijkheden levert de vlieghoogte op, welke de nieuwste bommenwerpers kunnen bereiken. Bij de in de laatste tijd gehouden luchtverdedigingsoefeningen is gebleken,

dat niettegenstaande tijdige melding en de hoge stijgsnelheid van de toen gebruikte jachtvliegtuigen, het voor deze vliegtuigen uiterst moeilijk was met de op grote hoogte en hoge vliegsnelheid aanvallende bommenwerpers de strijd aan te binden, vóór deze hun doel hadden bereikt. Een in de lucht houden van straaljachtvliegtuigen was, gezien de korte tijd gedurende welke deze vliegtuigen op de door hen medegevoerde brandstof in de lucht kunnen blijven, nog niet mogelijk. Voorts bleek, dat boven de 11000 meter de vliegeigenschappen van de jachtvliegtuigen, zelfs bij gunstige weersomstandigheden, in verhouding meer achteruitgingen dan die der bommenwerpers.

De tijd gedurende welke de nieuwste straaljachtvliegtuigen thans in de lucht kunnen blijven op de door hen medegevoerde brandstof, is reeds aanmerkelijk langer. Bovendien kan men nu ook de brandstoftanks van straaljachtvliegtuigen in de lucht bijvullen. Voor de verdediging van zeer belangrijke doelen kunnen deze vliegtuigen dus zonodig in de lucht worden gehouden.

De moeilijkheid van de vermindering der vliegeigenschappen van de jachtvliegtuigen boven de 11000 meter, waardoor het voor deze vliegtuigen uiterst moeilijk is om in een gunstige aanvalshoogte te komen, tracht men op twee manieren op te lossen.

In de eerste plaats door verbetering van de vliegeigenschappen op grote hoogte bv. door middel van extra raket aandrijving.

In de tweede plaats door verbetering van de bewapening. Reeds thans worden hiervoor raketten gebruikt, welke zelf het doel opzoeken. De vlieger kan volstaan met deze raketten ongeveer in de richting van het doel op 1000 meter afstand te lanceren. Hij kan daarbij zelf buiten het bereik van de boordwapens van de bommenwerper blijven, indien deze niet met dezelfde soort raketwapens is uitgerust.

Niettegenstaande de grote vooruitgang op het gebied van de verdediging met jachtvliegtuigen, zijn de zich hierbij voordoende moeilijkheden nog geenszins afdoende opgelost.

ad 3. De hoge vliegsnelheden en de grote vlieghoogte bemoeilijken ook de verdediging met op de grond opgestelde wapens. Niettegenstaande belangrijke verbeteringen voldoen de meeste luchtdoelvuurmonden niet meer.

Tegen in duik-, steek- of scheer vlucht aanvallende vliegtuigen, zijn de volautomatische lichte kalibers (20 tot 50 mm),

vooral de twee-, drie- en vierlingvuurmonden, nog wel voor hun taak geschikt. Thans beproeven de Amerikanen deze wapens met behulp van radar in de richting te brengen en te houden, hetgeen de uitwerking doeltreffender zal doen zijn. (Schrijver geeft een korte beschrijving van deze methode.)

Bij de zware luchtdeel heeft men, niettegenstaande het betere materieel en de hulp van radar, met de grootste moeilijkheden te kampen. Des te groter de vliegsnelheid van de bommenwerper, des te korter zal deze zich binnen schootsafstand bevinden en des te kleiner is het aantal schoten dat op dit doel kan worden afgegeven, waardoor de kans op een treffer gering is. Deze moeilijkheid kan alleen worden ondervangen door een zeer groot aantal zware luchtdeelenheden in te zetten.

Bij vlieghoogten boven 11000 meter zijn de moeilijkheden nog groter. 11000 meter is wel de maximum hoogte, welke de huidige 75,88 en 105 mm luchtdeelvuurmonden kunnen bereiken en een vlieghoogte van 14000 meter, waarmede toch rekening moet worden gehouden, ligt ook bijna buiten het bereik van zelfs de zwaarste luchtdeelvuurmonden. Het gevolg is dat slechts enkele vuurmonden tegelijkertijd een zeer beperkt aantal schoten tegen deze op grote hoogte vliegende vliegtuigen met kans op succes kunnen afgeven. Daarbij komt dat niettegenstaande de grote nauwkeurigheid van de huidige vuurleidingstoestellen, een zeer snel vliegtuig zich door een kleine koerswijziging gemakkelijk aan het vuur zal kunnen onttrekken.

Om al deze moeilijkheden te overwinnen heeft men echter ook een middel gevonden nl. de geleide luchtdeelraket. Met deze raketten kunnen, zonder bijzondere technische moeilijkheden, zeer grote hoogten worden bereikt. De aanvallende vliegtuigen zijn dus gedurende een veel langere tijd binnen schootsafstand van dit luchtdeelraketgeschut. In verhouding behoeft dan ook niet zo'n groot aantal van deze wapens te worden ingezet.

Voor het leiden van deze luchtdeelraketten worden thans in Amerika drie methoden toegepast nl.: het *Command-Guidance system*, het *Beam-Rider system*, en het *Homing-Guidance system*.

De laatste methode wordt voor luchtdeelraketten meestal in combinatie met een der beide andere gebruikt.

De schrijver geeft van elk van deze methoden een korte beschrijving.

Het is te verwachten dat het luchtdeel-

raketgeschut in de toekomst de huidige zware luchtdeelartillerie zal verdringen en het belangrijkste wapen zal worden van de luchtverdediging met op de grond opgestelde wapens.

Schrijver besluit zijn artikel, dat enkele zeer duidelijke schetsen bevat, met op te merken, dat indien de ontwikkeling van lange afstandraketten in het huidige tempo doorgaat en deze raketten in grote getale zullen kunnen worden gelanceerd, de luchtverdediging weer voor nieuwe problemen zal komen te staan. Mogelijkheden om deze problemen op te lossen zijn echter eveneens in ontwikkeling.

Georg W. Feuchter,

Probleme der Luftverteidigung.
EUROPÄISCHE SICHERHEIT,

1951, Nr 2.

v. d. H.

Geleide raketten voor de luchtverdediging.

Enige tijd geleden verklaarde Generaal Collins, de chef van de Amerikaanse generale staf, dat de Verenigde Staten de laatste hand hadden gelegd aan een nieuwe luchtdeelraket, die in staat zou zijn om stratosfeerbommenwerpers nog op een hoogte van 20 km. te treffen. De raket draagt de naam van „Loki”. De luchtdeelraketten hebben veel voor op het gewone luchtafweergeschut. Zij zijn gemakkelijker te vervoeren, hebben een uiterst krachtige explosieve lading en zijn dank zij het feit, dat zij van de grond af per radio kunnen worden geleid, veel doelmatiger. Het gevaar bestaat evenwel, dat de tegenpartij de radiogeleiding in de war zou kunnen sturen. Merkwaardig is, dat de Engelsen tegen de Duitse V, reeds raketwerpers gebruikten, die de schuilnaam van „Holman” hadden. De verschoten raketten waren voorzien van een kleine parachute. De ontplooiing daarvan rolde een dunne metaaldraad af. De vliegende bommen, die deze kabel raakten stortten naar beneden.

Aan Duitse zijde werden tijdens de tweede wereldoorlog niet minder dan 138 ontwerpen beproefd, waaronder ook voor luchtdeelraketten. Het merendeel daarvan kon echter niet in massa gefabriceerd worden, omdat men met de definitieve vormgeving te laat was. De „Rheintochter”, een luchtdeelraket met vaste brandstof (diglycol nitraat) werd door de fabrieken Rheinmetal-Borsig vervaardigd. Het „Wasserfall” project beloofde veel, maar men was er te laat

mee. De plannen van deze raket zijn zeer vermoedelijk in handen der Russen gevallen. De Amerikanen zijn nu het proefstadium met deze strijdmiddelen voorbij. De „Lark” wordt nu gebouwd door de Fairchild Engine and Airplane Corporation. Ook voor de strijd van vliegtuigen tegen vliegtuigen heeft men nu raketten. Na twee jaar proefnemingen — die twee miljoen dollar kostten — is men gekomen tot de „Firebird”. Deze raket wordt ook wel „denkende raket” genoemd, omdat hij in staat is zijn doel te vinden in weerwil van wolken en duisternis. Voor het geval het doel niet getroffen wordt, zorgt een speciaal mechanisme, dat het projectiel tijdig explodeert.

Tijdschrift voor militaire documentatie,
Juli 1951. B. K.

Militaire notities rondom de wereld. *Verenigde Staten.*

De Amerikanen beschikken over een jet helicoptère. Het toestel kan een snelheid bereiken van 120 km per uur, heeft een actie radius van 75 km en kan tot 4 km stijgen. In een minuut kan het tot 300 m hoogte stijgen.

Een nieuw X-stralen systeem houdt de belofte in, dat de behandeling van gewonden achter het front veel sneller kan worden uitgevoerd. Binnen de minuut kan men de X-stralenfoto hebben, zonder dat gebruik behoeft te worden gemaakt van een donkere kamer.

De Verenigde Staten zullen spoedig een nieuwe radiozender van 150.000 watt — op de middengolf — in gebruik nemen. De zender komt in de omgeving van Frankfort. Daarmede hoopt men de storingen van Moskou te kunnen voorkomen.

Voor het einde van dit jaar zullen de eerste exemplaren van de nieuwe B 52

zware jet bommenwerper de constructiewerkplaatsen verlaten.

Engeland.

Voorraadvorming van strategische grondstoffen is in volle gang. Dit jaar is daar 150.000.000 gulden voor beschikbaar door het vormen van voedselvoorraden en andere noodzakelijke levensbehoeften is dit jaar 1.200.000.000 gulden uitgetrokken.

Zwitserland.

375.000.000 gulden zullen worden besteed voor de aankoop van tanks.

Een vijfjaren defensie plan omvat 1.360.000.000 gulden.

Frankrijk.

De sterkte van de Franse luchtmacht zal einde 1951 91.000 man bedragen. Het 5 jarenplan voor de luchtstrijdkrachten beoogt 2.500 eerste lijntoestellen, 1500 in reserve.

Zweden.

De Zweedse handelsschepen in de Oostzee worden van wapenen voorzien.

De Zweedse minister van defensie heeft bekend gemaakt, dat het land in korte tijd 25 divisies kan mobiliseren.

Sovjet Unie.

De Opperste Sovjet heeft eenstemmig het grootste bedrag dat ooit voor het Ministerie van Oorlog is uitgetrokken, goedgekeurd. Dit bedrag is niet minder dan 96.000.000.000 roebel.

De Sovjet Unie en Albanië hebben een vierjarenverdrag gesloten, waarin de Sovjet Unie zich verplicht tot de levering van industriële uitrusting en technische hulp.

Military Review, Mei, Juni 1951. B. K.

Ter overname aangeboden

van geëmigreerd Res.-Officier

2 buitenmodel overjassen en 1 buitenmodel tuniek artillerie

Middelmatig groot postuur

Adres: v. Diepenburchstr. 76, Den Haag
telefoon 777504 (te bereiken na 18 uur)

N.V. FABRIEK VOOR PERSPLASTIEK

Gebr. van Niftrik

Putte (N.Br.) — Bergen op Zoom

PLASTIC VORMSTUKKEN VOOR ALLE
DOELEINDEN EN IN ALLE KUNSTSTOFFEN

Inlichtingen worden gaarne verstrekt door:
Verkoopkantoor

N.V. Fabriek voor Persplastiek

GEBR. VAN NIFTRIK

Corn. Speelmanstraat 15 - 's-Gravenhage
Telefoon 72.42.76 en 77.11.73

VAN DAM'S Kwastenfabriek - CULEMBORG

TULPSTRAAT 49 — TELEFOON K 3450-341

Sinds vele jaren leveranciers van Leger en Marine